

نامۆزگاری و رینوما ییه کان
بو گهنجانی گهراوه بو لای ...

خوا

الشیخ
محمد بن صالح العثیمین

وهر کیرانی

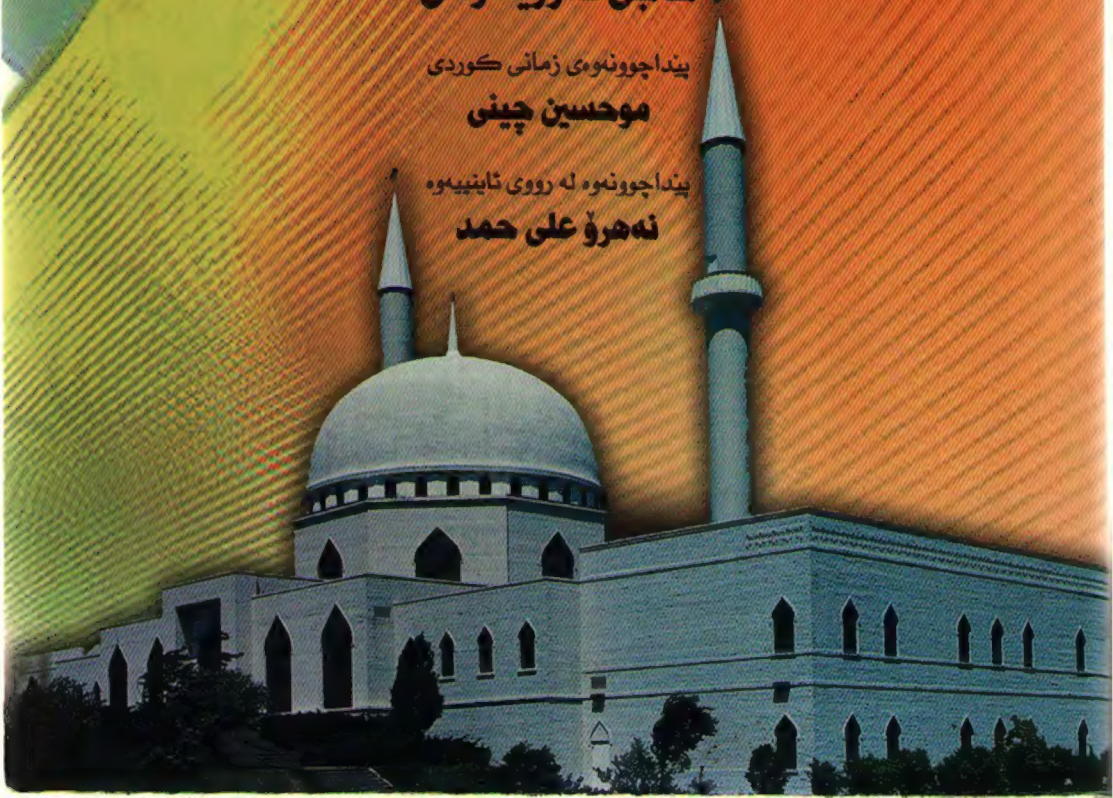
حاجی فهوزیه وهلی

بیداچوونهوی زمانی کوردی

موحسین چینی

بیداچوونهوه له رووی ئابینییهوه

نههرۆ علی حمد

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ریتومی و ناموزگاریه کان بو گه نجانی گه راده بولای خوا

ناموزگاری و ریتومیه کان
بو گه نجانی گه راده بولای

خوا

الشیخ
محمد بن صالح العثیمین

ویرگیزائی

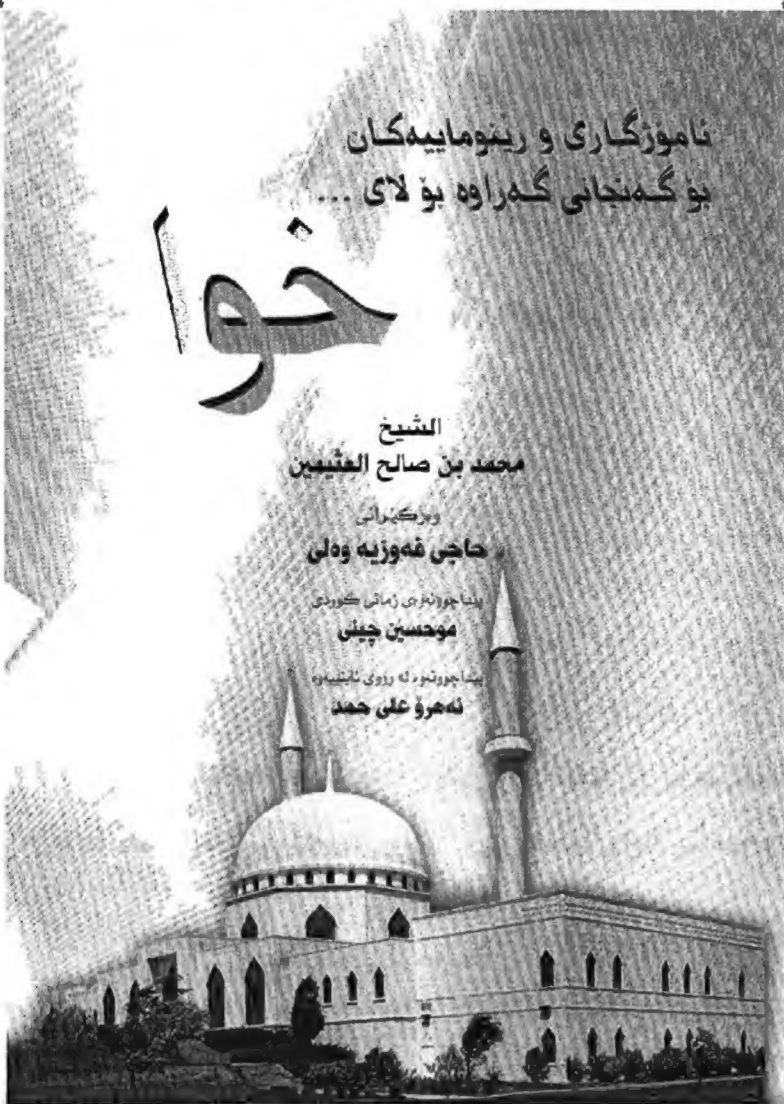
حاجی قهوزیه وهلی

ایضا جومرتوی زمانی کوردی

موحسین چینی

ایضا جومرتوی له زوی نانییه وه

نه هرو علی حمید

دینومایی و ناموزنگاریه کان یو گه نجانی گه راده یولای خوا

رینۆمایی و ئامۆزگاریه‌کان بۆ گه‌ڕاوه‌ بۆلاى

خوا

زانای به‌رپێز

زانای به‌رپێز

محمد بن صالح العثيمين

عبدالعزیز بن عبد الله بن باز

ره‌حه‌مه‌تى خواى له‌سه‌ره‌بى

ره‌حه‌مه‌تى خواى له‌سه‌ره‌بى

وه‌رگێڕانى

فه‌وزیه وه‌لى مام وسو

پێداچوونه‌وه‌ى زمانى كوردى

موحسین چینی

٢٠١٣

ناوی پهرتووک: رینومایی و ناموژگاری

ناماده کردنی: عبدالعزیز بن باز / محمد بن العثیمین

وهر گپړانی: موحسین چیني

پیداچوونه وه: نهرؤ علی حمد

دیزاین: احمد سلیمان (مهریوان گرافیک)

سالی چاپ: ۲۰۱۳ چاپی یه کهم

چاپ: چاپخانه‌ی شه‌هاب — هه‌ولیر

له به‌ریوه به‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه گشتیه‌کان

ژماره‌ی سپاردنی (۳۹) ی سالی ۲۰۱۳ ی دراوه‌تی

ناموزگاری بو گه نجانی نه ته وهی موسلمان

له بهرئیز مامۆستا —عبدالعزیز بن باز— وه

سوپاس و ستایش بو خوای گه وهی دروودو سه لام له سه ر نیئردراوی
خوای مه زن پیغه مبه رمان محمد (ﷺ) و بنه ماله و یا وه ره کانی.
دوای سوپاس و ستایش: سه یر نییه نه گهر، باشترین نزیکبونه وه
له خوای پهروه ردگار داواکاری زانست بی، هه میشه له هۆیه کانی گره و
بردنه وهی به هه شت بی، ههروه ها بو نه و که سه ی کاریشی پیئده کات
گه وه یی و سه رفرازی بیئ له نه رکه هه ره گرنگه کانی گه ران به دوای
زانستی نزیکبونه وه له خوای مه زن دلسۆزییه و نه مه ش ده کری که
داواکاریه که ی بو خوا و گه شانده وهی رووکاری رووی مه زنیئتی
داهیتانه کانی بی نه وه ک بو هیچ مه به ستیکی دیکه بی، چونکه نه مه
تاکه رینگای قوولبونه وه له زانسته و هۆی سه ره کیشه بو گه یشتن و
به ده سه ته یتانی پایه و پله به رزه کان له دنیا و ناخیره ت له فه رموده یه کی
پیغه مبه ر محمد (ﷺ) هاتوو ده که فه رمووی ﴿مَنْ تَعَلَّمَ عِلْماً مَّا يَنْبَغِي
بِهِ وَجْهَ اللَّهِ، لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيَصِيبَ بِهِ غَرَضاً مِنَ الدُّنْيَا، لَمْ يَجِدْ عَرْفَ
الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ نه بو داود به به لگه ی چاک ده ریکردوو ده.

(نه وهی زانستیئک فیژیوو ده بو به ره نگاربونه وهی خوای مه زن
ده یره خستیئنی و سته م و ناره وایی و چه واشه کردنی خه لکی دی
پیئده کات و بو لاوازی نایینی ئیسلام به کاری دینی، نه م زانسته ته و او

فیر ناییت که نامانجی ته نیا مه بهستیکی دنیا به، نه و که سه له روژی
زیندوو بوونه وه بۆنی به ههشتی به چنگ ناکه ویت).

ترمیش هه به پشتگیری به کی لاواز له پیغه مبه ره وه (ﷺ) نه مه ی
ده رهیناوه که فهرمووی:

﴿من طلب العلم لیباهی به العلماء أو لیماری به السفهاء، أو لیصرف
به وجوه الناس إلیه، أدخله الله النار﴾.

(ئه وه ی به دوا ی زانستی بگه ری تا کو خودی خو ی له زانایان
گه وره تر بزانی و لووت به رزی پی بکا و خو ی له زانایان زیاتر بزانی، یا
زانسته که ی بۆ رسوا کردن و گالت به پیکردنی خه لک به کارهینا، یا بۆ
ئه وه ی سه رنجی خه لک بۆ مه به ستی خو ی پاکیشی خوای گه وره نه م
که سه ده خاته دۆزه خه وه).

نامۆزگاری سه رجهم داواکارانی زانست ده که م، داوا له هه موو
موسلمانیک ده که م زۆر به دلسۆزی ناگاداری نه م خاله گرنگه بن
له هه موو ئیش و کرده وه یه کیان که له دنیا دا ده ی که ن زۆر به دلسۆزی
بۆ خوای مه زن هه ول به دن وه کو ئه وه ی خوای گه وره له قورنانی پیرو زدا
ده فهرمووی:

﴿.....مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ، فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ

رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ١١٠)

واته: جا هر کس به ته مایه به خزمهت په روه ردگاری بگات (له قیامه تد) نه وهی با کرده وهی چاک بکات و له په رستنی په روه ردگاریدا کس نه کات به هاو به شی.

هروه ها ناموزگاری هم موو که سیک، هم موو موسلمانیکي کردوه نه وهی به دوی زانستدا عه داله، له خوی مهن بترسیت و هم موو کارو کرده وهی کی هر چنه د بچوک بیت چ ناشکرا یان نهینی هم مووی له ژیر چاودیری خوی مهنه و تاکو له ناره زوی نیو دلش ناگداره..... هروه کو له فهرموودهی په روه ردگارا هاتوه:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾

﴿١٢﴾ الملک: ١٢

واته: نه وانهی له په نهانیا له خوی خوین ده ترسن، لیخو شېبون و پاداشتی گه وره یان بو هیه.

ديسان خوی په روه ردگار ده فهرموویت:

﴿وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ ۖ﴾ الرحمن: ٤٦.

واته: بو نه و که سهی له ویستانی به رده می په روه ردگاری بترسی دوو باخی خو شی هیه.

هندي له پیشینی چاکمان ده لین: سه رچاوهی زانست، یا پوپه ی زانست، یا لووتکه ی، ترسه له خوی گه وره، به مانای هر چنه د له

زانستی لیکدانه‌وه و شهرحی قورشان قول بیته‌وه و تیی بگه‌یت پتر
له‌خوای مه‌زن ده‌ترسییت، عه‌بدوئلای کوری مه‌سعود (خوا لئی رازی
بیّت) گوتی: زانست ته‌نیا هینده‌یه که گه‌یشتوویته ناستی ترس
له‌خوای مه‌زن و هینده‌ش سرود و هرگرتن له نه‌زانین و جه‌هاله‌ت با
به‌س بی.

هه‌ندی له پیشوویانی دیکه گوتیان: نه‌وه‌ی له‌هه‌موو که‌س باشتر
خوا بناسی نه‌وه‌یه له هه‌موو که‌س پتر لئی ده‌ترسی... نه‌مه‌ش
نیشانه‌ی راستی نه‌و مانایه‌یه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌یاوه‌ره‌کانی خۆی
فه‌رموویتی: ﴿ئهی هه‌ر نه‌مه‌یه که من له‌هه‌مووتان پتر له‌خوا ده‌ترسم
و له‌هه‌مووتان پتر خوا ده‌په‌رستم و پروام پییه‌تی﴾.

هه‌رچه‌ند ناسین و زانیاری به‌نده به‌خوا پته‌وبی نه‌مه ده‌بیته هۆیه‌ک
بو ته‌واو‌بوونی راستی و دروستی خوا ناسی و، وه‌ستان و
هه‌له‌سته‌کردن له سنووری لادان به‌ره‌و خراپه‌کاری و خو پاریزی له‌و
ره‌وشت و کرده‌وه خراپانه‌ی که له‌نایه‌ت و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر
(ﷺ) دا به‌کاری ناپه‌سه‌ند باس کراون.

له‌به‌ر نه‌مه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿... إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ۲۸

واته: به‌راستی له‌ناو به‌نده‌کانی خوادا ته‌نیا زانیان (وه‌ک پتویست)

له‌خوا ده‌ترسن:

زانایان له ناسینی خواو نایینه کهی، له هه موو خه لک پتر له خوا
ده ترسن، پتر خوا ده ناسن و له خه لکی دیکهش باشت و چاکتر
ریبازه که یان گرتوو و به نایهت و فهرمووده کانه و به بندن و له سه رووی
نه مانه شه و نه یراوو پیغه مبه ره کان دروود و سه لامی خوا ی گه ور دیان
له سه ربی ئینجا دوا ی نه مانه نه وانه ی به چاکی له سه ربی بازه کان یان
ده رۆن و هه لئس و کهوت و کارو کرده و یان له شیوه ی خواناسانی
پیشووان ده بی، رۆژانی رووناک ی ریبازی نیانی ئیسلام هه رچه ند کۆن
بی و رۆژگاری به سه ردا بجی له که له ناخی دلیان ناکا، ئا نه مانه
نه و زانایان نه که له هه موو کهس پتر له خوا ده ترسن و له هه موو کهس
پتر خوا ده په رستن و هه روه ها له رۆژی زیندوو ی و نه وهش له هه موو کهس
پتر لیپرسینه و یان له که لدا ده کریت.

بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) ناگاداری کرد و ی نه وه نیشه کانی
به خته وه ری به نده ی بۆ دیار خستووین له نایینی خوا پتر بخوینی و،
شاره زا بی و، لیتی قوول بیته وه. پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمووی:

هه رکه سی خوا بیه وی له ناین شاره زا ده بیته و چاک
ده بخوینیته وه و لیتی قوول ده بیته وه. له سه زاری معاویه هاتروه (خوا
لیتی رازی بیته) که له (الصحیحین) دا ده ریکردوه.

جگه له هه موو زانست و خویندن و خویندنه وه و روشنبیری بهنده،

خویندن و خویندنه وه و فیربوون و لیکۆلینه وه و قوولبسون له زانستی
 ئاین بهنده هانده دا که به گوێره ی فه رمایشته کانی خوای گه و ره
 هه لسوکه وت بکات و په یره ی فه رمووده کان بکات و له خوا بترسیت
 و، نه وانه ی له ئاین پتویستن جیبه جیان بکات و، له خراپه و
 قه ده غه کراوه کانی وه کو درۆ بوختان و قسه ی پاشله و سووکایه تی
 کردن و زۆر بلێی و گالته کردن به زانستی زانیانی ئایینی خو ی
 بیاریزی، ههروه ها خویندن و لیکۆلینه وه و قوولبونه وه له زانستی ئاین
 بهنده فیزی ره وشت و هه لسوکه وتی جوان ده کات و، په یوه ندی له گه ل
 ده وروپشتی چاک ده کات و ده ی کاته بهنده یه کی به توانا که بتوانی
 ناموژگاری خه لکی دی بکات و ههروه ها که سیتییه که ی پر زانست و
 زانیاری ده کات تا کو بتوانیت پی شه وایه تی نه ته وه ی موسلمان بکات
 بۆ نه وه ی له کاتی ناشتی و ناژاوه ییدا خه لکی له ره و په وه ی روژگاری
 سه ختی دووبه ره کی رزگار بکات.

له خوای گه و ره و شکۆمه ند داواکارم که هه موو داواکارانی زانست
 و سه رجه م موسلمانان خوینده وارییه کی چاکیان له ناین پی به خشین و
 له سه ر ئایینی راست و دروست و سو رپن و له سه ر کرده وه ی چاک

سرددهام بن و هميشه داواكارم هموممان له نيازى دلييسى
 بپاريزيت و لهوانه ي نايينش به خراپه ي ده زانې دوورمان بکاته وه، خوا
 به خشنده و تواناي به سهر همومو شتيکه وه يه .
 سه لامى خوا له سهر به نده و نيردراوه که ي (محمد - ﷺ) و له سهر
 بنه ماله و ياوه رکاني .

الشيخ ابن باز^(۱)

(1) مجموع فتاوي و مقالات متنوعة للشيخ ابن باز جمع د. محمد الشويعر.

نہ حکامہ کانی تہوبہ

تہوبہ :

گہرانہ وہ لہ سہ ریچی خوا بو گوپرایہ لی بو خوا .
 پیویستہ لہ سہر ھہ موو موسلمانیک کی ھوشہند نہ وہی بہ تہنگ خوا
 پەرستیہ کہی خویہ وہیہ ، ھہرچہند ھہ موو سات پیویستی بہ تہوبہ یہ
 کہچی ھہندی کہس وا لہ تہوبہ دہ گات وہ کو نہ وہی نیمپر تہوبہ ی
 کرد بیت بو بہ یانیش لہ سہر ھہ مان خوورہ ویشٹ بی بہ مہ بہ ست وا
 تیدہ گات تہوبہ کردن تہنیا بہ گوتنہ و نگہر لہرؤژیکدا ھزار تہوبہ ش
 بکات نہ مہ ھہر تہوبہ کردنہ
 لیژدا پیویستمان بہ روونکردنہ وہو شیکردنہ وہیہ کی تہواوی کردہ ی
 تہوبہ ھہیہ ..

خوشک و برایانی موسلمان ی بہریر: تہوبہ کردن تہنیا چہند وشہیہ ک
 نییہ لہ زاری دہر بیچیت .. بہ لکو تہوبہ ، دہ کری ، بہ بی گوتنیش بیت ..
 بی نہ وہی لہ دوا ی سہ لامدانہ وہی دوا ی نویر دہنگ ھہ لپیت و دوا ی
 توبہ بکہیت .. لہ بہر نہ مہ خوشک و برایانی موسلمان پیویستہ نہ وہ
 بزائن کہ تہوبہ کردن مرؤژ نہ و کاتہیہ کہ نہ و مرؤژہ لہ کاتی نہ زانی و
 سادہ یی و نہ خویندہ واری خوی بہ سہدان و ھہ زاران کردہ وہی خراپی
 کردوہ و پتی نہ زانیوہ ئیدی کہ ھوشی بتہودہ بیت لہ سادہ یی (قؤناغی

گۆرپان له زدمەن: هەندێ خوشک و برایانی موسڵمان رۆژگارێکی
دووڕو درێژ، تەمەنیکی زۆریان بەسەر بردوووە کەچی لەو هەموو
تەمەنە دووڕو درێژە فەرماشتەکانی ناینییان زۆر بە ساکاری جێبەجێ
کردوو، بۆ نمونە نوێژەکانیان لەکاتی خۆی نەکردوو بەمانای دوا
بانگدان لەمەلەوه چونە دەرەوه، یا لە گازینۆ هەڵساون بە لەشی گران
روویان لەمزگەوت کردوو، یا ئەوەتا لەو تەمەنە دووڕو درێژە زەکاتی
لە مالتی خۆی دەرە کردوو، یا هەبوون بوو یارمەتی کەسوکاری
خۆی و دراوسێیەکانی خۆی نەداو... هەر لەو تەمەنەش نەیزانیو
بەرۆژووبوون نەحکامی خۆی هەیهو لەو مانگە پڕۆژە پێویستە خوشک
و برایانی موسڵمان ناگاداری بیستنی خۆیان بن کە گوێ لە گۆرانییە
سووکەکان نەگرن، ناگایان لە چاوەکانی خۆیان بێت کە سەیری شتە
نەهیکراوەکان نەکەن، ناگاداری زاری خۆیان بن درۆ نەکەن، باشمە بە

سووکي باسي خه لکي دي موسلمان نه کهن، سووکايه تي به زاناياني
ثاين نه کهن.

هه روه ها له ماوه ي سهرده مي پيش تهوبه کړدن، ماوه يه کي دوورو
دریژ له تمه مني مروځ به سهر ده چیت لهو تمه نه سهر ده کیت برایانی
موسلمان هه یه هاوړپیه تی و دوستایه تی له گه ل چهند که سانیك هه یه و
ئوانیش ثایینه که یان به لاوازی گرتووه و ماوه یه کي نیجگار زور له
ژیانی خوی به رابوواردن و گه شتکړدن و شتی پرو پوچ به سهر بردووه.

گوړانی که سایه تی: ههر مروځیکي موسلمان چ له تمه منی کي
زوو یا درهنگ که تهوبه ده کات، پیویسته هه موو ژیا نی بگوړیت.
وه کو نه وهی که ده لیت ثای من له کاتی خویدا و بووم یا نه زان بووم.
یه که مین جار تهوبه کار پیویسته هاوړپیه کانی خوی بگوړیت به مانای
له جیاتی نه وهی له گه ل هاوړپیه کونه کان گه شتی دهره وهی شار
ریکبخه ن و له نیو گه شتیاران هاتوچو بکهن سهیری ئه م و نه و بکهن
له گه ل هاوړپیه نوییه کان هاتوچویه کي ریکو پیکی مزگوت ده کات و
پیش نویژکړدن ده ست به قورئان خویندن ده کات. به گوړپنی هاوړی و
جی و شوین مروځی موسلمان که سیټییه ک پیدا ده کات که له نیو
خه لکي دي ریزی لیبگیریت و خه لکي دي له هه لسوکه وتی پهند
وه ربگرن.

ئیدی هر که مروقی موسلمان تهوبه ی راستی کردو هاوړیته تی
کهسانی چاکی کرد خوی له خویدا ههست به خوی دهکات زۆر بهروژ پتر
له جیبه جیکردنی فرمایشته کانی دیکه ی نایین نزیك دهبیتهوه تا
دهگاته نهو کاته ی ههندی جار که سهرده می کونی خوی بهبیر دیتهوهو
له کارو کردهوه کانی پیشوو پهشیمان دهبیتهوه ئیدی دهگاته نهو
رادهیه ی نهو شویتانه ی هاوړیته کانی پیشووی لیسوو روویان
تیناکاتهوه.

کاروکردهوه به نیاز پاکي:

مه بهست له کاروکردهوه به نیازپاکی نهوهیه که خوشک و برایانی
موسلمان دوا ی تهوبه کردن هه موو ده میك ههست بکات که خوی
گه وره چاودیریته تی، به مانای هه موو فرمایشته کانی نایین به دل و
دهروونپکی ساف و به نیازی پاک جیبه جی بکات... به داخه وه که
کۆمه لی موسلمانان به پڕیژهیه کی زۆر گه وره نه خوینده وارن، به راستیش
گه رانه وه ی که سینک بۆ نایین دوا ی ته مه نیکی ۵۰ یا ۶۰ سالی
پیوستی به خوینده وارییه کی زۆر چاک ههیه، مه بهستم نهوه نییه که
ته نیا خوینده وار بیت یاخواهن پروانامه بیت... مه بهست نهوهیه که
خوینده وارییه کی زۆر چاکی له قورنانی پیرۆز هه بی، ووردبین بیت و

له ماناكان قوول بێتهوه.. ههلبهته چەندیش له قورئان قوول بێتهوه
هێنده له خواى گهوره دهترسییت، ههڕ چەند له خواى گهورهش
بترسییت، هێنده دل و دەر و نوت ساف دهییت و پاك دهیتهوه.
تهوبه كار له لای خواى گهوره خوشهویسته:

﴿..... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾

﴿البقره: ٢٢﴾

واته: بهراستی خوا تهوبهكارانى خوش دهویت و پاكانى خوش
دهویت.

تهوبه له سهڕ هه موو نیماندارێك پێویسته:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً

نَصُوحًا﴾ التحريم: ٨.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه، بگه‌ڕێنه‌وه بۆ لای خوا، به
گه‌ڕانه‌وه‌یه‌کی ئیجگاری.

تهوبه یه کێك له هۆیه‌کانی رزگار بوونه:

﴿وَقُتِبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تَقْلَحُونَ﴾ النور: ۳۱.

واته: هه مووتان توبه بکهن و بگه پینه وه بو لای خوا، نهی
تیمانداره کان، تا رزگارو سهرکه و توو بن.

رزگار بوون نه وهیه که مروف شه وهی دهویه وی و دلی بو ده بیت
به چنگی بکه وی و ههروه ها له وهی نیی ده ترسی قوتار بییت.

تهویه کردنی نیجگاری خوی گه ورده میهره بان له هه موو گونا هیکت
هه رچهند گه وره بییت یا زور بییت لیته ده بووری و گونا هه کانت له سهر
لاده دا.

﴿قُلْ يٰۤاَعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ

۵۲ ﴿اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾

الزمر: ۵۳.

واته: نهی موحه مه مد (صلی اللہ علیہ وسلم) بلی: نهی بهنده کانم نهی نهوانه ی که
خوتان زور گونا هبار کردووه، نا تو مید مهن له میهره بانی و به زهیی
خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خوش ده بییت،
به راستی هه نهو لی بوورده ی به به زه ییه.

ئەى خوشك و برايانى تاوانبار، ئەگەر تاوانیكتسان كړدبى چ
گه‌وره‌بى يا بچووك، زۆر بى يا كەم له به‌زه‌يى و به‌خشينى خواى
ميه‌ره‌بان بى نوميډ مەبن چونكه ده‌رگای ته‌وبه‌كردن تاكو خۆر له
رۆژئاوايه‌كانى خۆى هه‌لديت ئەم ده‌رگايه هەر والايه ..

خوشك و برايانى موسلمان سه‌يرى ئەم زه‌مه‌نه بكه كه ده‌رگای
توبه‌كردن تييدا والايه، سه‌يركه، باسى خۆره‌لاتن ده‌كاو هه‌روه‌ها
باسى خۆرئاوا ده‌كا، به‌واتاى هەر كاتيک بته‌وييت ته‌وبه‌ بكه‌يت
ته‌وبه‌كه‌ت ليوه‌ده‌گيريت و قبول ده‌كريت.

پيغه‌مبەر (ﷺ) فه‌رموى: خواى گه‌وره‌و ميه‌ره‌بان به‌ شه‌و
ده‌رگای خۆى والا ك‌ردوه‌ تاكو به‌دكارانى رۆژى ته‌وبه‌ بكهن و،
به‌رۆژيش تاكو خۆر له رۆژئاوا هه‌لدى بۆ ئەوه‌ى شه‌وى ته‌وبه‌ بكهن.

كه‌واته هه‌موو ده‌ميك، هه‌موو سات و وه‌ختيک، شه‌وبى يا رۆژ
بى، ده‌رگای خواى په‌خشنده‌و به‌زييدارترينى به‌زه‌بيداران والايه، بۆ
ته‌وبه‌كاران هه‌موو ده‌ميك والايه، ئەى خودايه هەر تۆ تاك و ته‌نياى،
هەر تۆ زاناو شا‌ه‌زاي هەر تۆ خولقينه‌رى سه‌رجه‌م گه‌رديله‌كانى
گه‌ردوونيت، تۆ له‌هه‌موو شت ئاگادارى، له‌م‌ردوو له‌زيندوو. زيندووان
ده‌مرييت و م‌رددووان زيندوو ده‌كه‌يته‌وه. هەر تۆ چاو‌ديرى ناخى دل‌ى
هه‌موو زينده‌وه‌ريكى، تۆ بل‌يى تاكو ئيستا چەند ته‌وبه‌كارت

به خشيوه و چندین سته مکاری تهویه کاریشت به بونی به ههشت شاد کردوده.

خوای گه وره فهرمووی:

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾
يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ الفرقان: ٦٨-٧٠:

واته: وه که سانیکن که له گهل خودا ناپه رستن، هیچ په رستراویتی دی، و نا کوژن، هیچ که سی که خوا کوشتنی نه وی یاساغ - حه رام - کردوده، به ههق و رهوا نه بی، وه زیناو داوین پیسی ناکهن، وه هه ر کهس نهو تاوانه بکات که - باسکراون -، تووشی تۆله کهی دیت، سزای بۆ چهند باره ده کریته وه، له روژی قیامه تداو، بی برانه وه به بی ریزو رسوایی له دۆزه خدا ده مینیتته وه، بیجگه له که سی تهویه کردبی و باوه ری هینابی کارو کرده وهی چاکیشی کردییت، نا نهوانه، خوا خراپه و تاوانه کانیاں ده گوړیت به چاکه، وه خوا هه میشه لیبورده ی به به زه ییه.

توبه یی نیجگاریش پینج مهرجی تییدا کوبووه توه:

یه کهمین: دلسوزی بو خوی گه وره بهمه بهستی له به خشینی خوی

بیبهشی نه کات و همیشه له سزایه کهشی رزگار بیت.

دووه مین: په شیمان بوونه وه له یاخیبوونه کهی خوی به شیویه که

له کارو کرده وه به ده کانی خوی غه مگین بیت و ئومیدی

توه بکا که نه یکر دایه.

سیه مین: یه کسر واز له یاخیبوونه کهی خوی بیئی... له هه موو

حاله تیکیشدا توبه کردن گوران له خودی مرؤ به راده ی

۱۸۰ پله.

چواره مین: برپاری تهاو بدار توانای توهشی هه بی که له پاشه پرؤژ

دووباره نه گهریته وه سهر رهوشته خراپه کانی پیشوی.

پینجه مین: هه لبه ته توبه کردن ناکری له سات و هختیک بی که

ماوهی توبه نه ما بی وه کو سهره مهرگ یا توه کاته ی

خور له رؤژناوا هه لدی.

خوی گه وره فهرمووی:

﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا

حَضَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنَ﴾ النساء: ۱۸

واته: پەشیمانی (وەرگرتن) نییه، بۆ ئەوانەی توانای زۆر دەکەن،
 هەتا کاتی سەرەمەرگی بەکیکیان دێ، دەتێت: بەراستی من نیستا
 تەو بەم کرد، وە بۆ ئەوانەش نییه، کە دەمرن بەبێ بروایی، ئەوانەی
 (باس کران) نامادەمان کردووە بۆیان، سزایەکی نازاردەر.
 ھەروەھا پێغەمبەر (ﷺ) ڤەرمووی:

﴿ئەوێ بەر لەوێ خۆر لە رۆژئاوا ھەڵبێ تەو بەی کردووە خوای
 گەورە تەو بەکە ی لێوەرگرتووە-قبوولی کردووە﴾ موسلیم گێراویە تەو.
 ئەو خوای بەخشندهو میھرەبان، ئەو بەزەییترینی بەزەبیداران، لە
 تەو بەی راست و دروست و ئیجگاری سەرکەوتوو و سەرفرازو
 بەختە وەرمان بەکەیت لە بەمیھرەبانی خۆت ناو میدو بێ بەشمان
 نەکەیت، ئەو خواپە، بەگەورەیی و شکۆمەندی خۆت کە هیچ خواپە
 لە تۆ گەورەتر و شکۆدارتر نییه نەکەست لێ دەبێ و نەکەست لێ بوو،
 ئەو خودایە ھەر تۆ تاک و تەنیایت، بەزەبوونی و کەساسی خۆمان،
 بەندەپەکی بێ تواناو دەسەلات، داواکارم تەو بەی ئیجگارەکیمان لێ
 وەرگرت ھەر تۆ ھەموو شتێک دەبیستیت و شارەزاو زانایت.

نوسینی: محمد الصالح العثیمین

تهوبه دهرگای والایه

پرسیاز: شهیتانی نه گریس هه لیخه له تاندم و تاوانی زینام کردو
منیش به خۆم ده زانم که ئه وه تاوانیکی گه وره و ناشرینی پر له
شووریدی بووه و ده مه ویت بو خوی گه وره و خاوهن به زهیی تهوبه بکه م،
نایا خوی گه وره ئه م تهوبه یه م لیو در ده گریته، ئه وه ی راستیش بیته من
ئه و کاته ده مگوت: ئیشه که ی ده که م ئینجا تهوبه ی ده که م، نایا له م
حاله ته ئه م تهوبه یه بو من ده شی؟

وه لام: تهوبه کردن هه ر له و کاته ی خۆر له رۆژئاوا یه کانی خۆیه وه
هه لدی دهرگای تهوبه کراوه ته وه هه ر که سیك تهوبه ی ئیجگاری بکات
هاوبه شکار بو خوی تاک و ته نیا پهیدا نه کات خوی گه وره به
تهوبه کردنه که ی قایل ده بیته.

تهوبه ی ئیجگاری بریتییه له:

وازهینان له کارو کرده وه گونا هه کان: په شیمانی له سه ر ئه وانه ی
پیشتر کردو و ته، برپاردانی راست و دروست که جاریکی دی
نه گه پریته وه حالته ی پیشتر، ئه مه ش به وه ی له خوی گه وره بترسیته و
هه موو ده میك لیی بپاریته وه و کړنوشی بو به ریت تا کو له
گونا هه کانی پیشووت خو ش بیته.

هه روه کو خوی گه وره میراتگرو وارسى هه موو شتی که فه رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ التحريم:

۸.

واته: نهی نهوانه‌ی باوهرتان هیئناوه، بگه‌رینه‌وه بو لای خوا، به
که‌رانه‌وه‌یه کی شیجکاری.

خوای به‌سۆزو به به‌زه‌یی فهرمووی:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تَقْلِحُونَ﴾ النور: ۳۱.

واته: هه‌مووتان توبه بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه بو لای خوا، نه‌ی
نیمانداره‌کان، تا رزگارو سه‌رکه‌وتوو بن.

دیسان خوای خاوه‌ن مولک و ده‌سه‌لات فهرمووی:

﴿قُلْ يٰٓعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ

اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ (۵۲)

الزمر: ۵۳.

واته: نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) بلی: نه‌ی به‌نده‌کانم نه‌ی نه‌وانه‌ی که
خۆتان زۆر گونا‌ه‌بار کردووه، نا‌نوم‌ید مه‌بن له‌ میهره‌بانی و به‌زه‌یی

خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خوښ ده بیټ، به راستی هه ر ئه و لیږد ده ی به به زه ییه .

زانایان ریککه وتوون که ئه م نایه ته ده باره ی ته و به کاران دابه زیوه . له سه ر ئه م سئ مه رجان ه ی با سمان کرد بو راستی و دروستی ته و به ی ئیجگاری مه رجی چواره م زیده ده بیته وه ئه مه ش ئه گه ر هاتوو مافی خه لکی دیکه ی له سه ر بی . ئه ویش ته وه یه :

مافیان له مال و شتی دی بو بگه ر ینیته وه یا له مال و شتی دیکه گه ر دنی خوی پیان نازاد بکا (بو یان حه لال بکا) .

له فه رموده ی پیغه مبه ر (ﷺ): ﴿ئوه ی سته میکی له برایه ک یا که سیکی دی کرد بیټ، با به ر له وه ی بگاته سه ره مه رگ مال یا شتیکی دی بو حه لال بکات و گه ر دنی خوی پی نازاد بکات ئه گه ر نا، هینده ی سته مه که ی کرد وه چاکه کانی لیوه رده گیریت، ئینجا ئه گه ر کرده وه ی چاکیشی نه بوو، هینده ی سته مه که کرده وه ی خراب له سه ر که سه که هه لده گیریت و ده خریته ئه ستوی ئه و﴾. (اخرجه البخاری فی صحیحه)

پیویسته له سه ر موسلمان خوی له کرده وه ی خراب دوور بکاته وه، له و هه لسه که وت و خوړه و شتانه ی خوا پیسی ناخوښه خوی تاقی نه کاته وه و له و دۆست و هاوړی یانه ش خوی پیاړیزیت و خودی خوی به زانستی تاین روښن بیر بکات تا کو له هه ندی هه لویست و دانیشتنی

بی ناکامی کازینویه کان پاریزی له فهرموده و فهرمایشته کان بکات و
 ده می خوی وه کو ته له می ته قیو به رانبر هیژشی نه زان و نه فامان
 دانه خات و به دیالوکی هیمن ناموژگاریان بکات و بیان گهرینیتیه وه
 سر ریگای راست. چونکه هر هه لزه لینیك له فهرموده و
 فهرمایشته کان گهرانه وهی بو نییه له وانه شه له تهویه کردن سه رکه و توه
 نه بیت بویه له هه موو نه وهی خوی گهره چه رامی کردو و پتویسته
 زور به وردی لیتی دوور بکه وینه وه و شه و روژ له خوی مه زن بپارینه وه
 که له م کرده وه چه رمانه بمانپاریزی و له نیازو بریاره کانی خو مان
 سلمان نه کاته وه به ره وه هه لدیری یاخیو و غمان نه بات و بیگومان
 هندی جار شهیتان دهر و به ری کاری خراپان بو دهر پازینیتیه وه گوايه که
 دواتر تهویه ده کهین، له وانه ش بهنده له م سات و دختانه ده گاته
 نه وهی ماوهی تهویه کردنی نه میتیت و توشی په شیمانییه کی گهره
 بییتیه کاتی که په شیمانی دادی نادا.

خوی مه زن و خاوه دسه لات که له هه موو سیفه تی کدا خوی به
 گهره ده زانیت، ده فهرموی:

﴿وَإِنِّي فَأَرْهَبُونَ﴾ البقره: ۴۰.

واته: هر له من بترسین.

همه مدیسان خوی مه زن که کۆله گهی راست و دروستی هیمنی و

ئاسوده ییه، فهرمووی:

﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ آل عمران: ۲۸

واته: خوا ده تانترسینیّت له سزای خوی.

خوای گه ورد که ههم بیسه رو هه میش بینهر، فهرمووی:

﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا

يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُفْرٌ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا

يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾﴾ فاطر: ۵-۶

واته: نهی خه لکینه بیگومان به لئینی خوا راسته، دهی که واته با

ژیانی دنیا فریوتان نه دات، وه با شهیتان به (به زهیی و لیب ووردیهی)

خوا فریوتان نه دات، به راستی شهیتان دوژمنی ئیوهیه، دهی که واته

ئیوهش به دوژمنی خۆتانی دابنئین، بیگومان شه (شهیتان) تا قم و

کۆمه لهی بانگ ده کات، بۆ نه وهی بینه هاوه لانی ناگری هه لگیرساوی

(دۆزهخ).

ئیدی ده ربارهی مانای تهوبه کردن زۆر نایهت و فهرمووده ههیه.

(الشیخ ابن باز)

چونیه تی رزگار بوون له سهریچی و گونا هه کان

پرسیار: من قوتایم له قوناعی نامادهیی، پیشت خاوهن
 هه لسوکه و تیکي چاک بووم و به زور ره وشتی جوانی ژيانی روژانه ی
 کومه لاتییه وه پابه ند بووم، وه کو نه وهی به پیتی توانا یارمه تی خه لکی
 که مده رامه تم دده او له درو و زمانپیسسی دوور بوومو له بونه
 نایینه کان ناماده ده بوومو چهند هاورپی خواناس و راستگو م هه بوو و
 زور هه زیشم له خویندنه وهی زانسته نایینه کان ده کرد که چی له پر نه م
 دنیا ییم لی گوراو که و تمه دنیا یه کی دی، چهند دوست و هاورپی خراپم
 بو پیدابوونو، دهستم به کاری هیئانه وهی مهنی به دهستی و زینا و
 نیربازی کردو، هه میسه که چانی خاوهن ره وشتی جوانی خه لکیم فریو
 دده او یاریم به نه شیان ده کرد و سهیری شوینه جوانه کانی کچ و
 نافرته تانی دراوسی خومانم ده کردو، له بهر چاوان خوم به کورپکی
 نیماندار و قورئان خوین نیشان دده او، له قوتابخانه به درو هاوکاری
 کاروباری کومه له نیسلامیه کام ده کرد و هاتوچوی مزگه وتم ده کردو
 له ژیره وهش نه وهی کاری هره خراپ بوو و خوی گه وره پیتی ناخوش
 بوو لیتی نه ده په نگیمه وه زور که رته ویستم واز له م خراپه کاریانه
 بهینم که چی چندهی هه ولما دا نه متوانی... بهرپز، درماینیکم دهوی

ئەم دەردەم تىمار بكاو لە خواو پىغەمبەر (ﷺ) نىزىكم بكاتەوہ ئۆقرەم
 نەماوہ ھەز دەكەم ھەرچەندە زووە زووتر بەرپىرتان چارەيەكم بۆ بكن.
 وەلام: لە خواى گەورە بىسارپتوہ بەناوہ جوانەكانى و سيفاتە
 بەرزەكانى داواى لىبكه كە تەوبەى ئىجگاريت لىوہرگريت و پىي قايل
 بىت و دل و دەروونت بۆ شتە چاكەكان والا بكاتەوہ بەرانبەر
 فەرموودەو فەرمايشتە ئاينىيەكان وىژدانت بورووژىنيتتەوہو ھاورپى
 دلئسۆزو ئيماندارت بۆ بدۆزىتتەوہو ھەمىشە لەبرادەرانى خراب
 بتپارتىت. لەگەل ئەمانەش نامۆزگارى تەوبەى ئىجگاريت دەكەم كە
 سى مەسەلەى گرنگ دەگرىتەوہ:

- ۱ پەشىمانبوونەوہ لە سەرچەم كاروكردەوہ نادروستەكانى پىتئو.
- ۲ ترسى بى شومار لە خواو گەورەيىيەكەى.
- ۳ خۆپاككردنەوہو برپاردان كە جارىكى دى نەگەرپىتتەوہ سەر
 كردهوى خراب ئەمەش بەدلئسۆزبوون دەكرىت كە بەرانبەر
 بەخشىنەكانى خواى گەورە ھەموو دەم خۆت بە بەندەيەكى بى
 ھىزو بى دەسەلات نىشان بەدەيت.

كەى ئەمانەت بەگشتى جىبەجى كرد مزگىنيت دەدەمى كە خواى
 داناو لىزان لە ھەموو گوناھەكانت خۆشدەبى و لەو دنياش ناكامى
 خواناسىنەكەت باش دەبىت.

ئەى خواى گهوره، به بهزهى و ميهه بانی خۆت، چاو له
 گوناھه کاغان پيۆشه تهوبهى ئيجگاريمان ليوه رگره، دل و دهروونمان
 له گوناھه کان خاوين بکوه تاكو جيى گهوهى توى تيدا ببيتوهو
 ئەى خودايه بهرانبهر داهينه کانت ئيمهى بندهى نهزان و نهفام سوژده
 بهرين کړنۆش بهرين ئەى له هه موو بهرزان بهرزتر، له هه موو
 پايه داران پايه دارتر، ئەى بهرزو بهريزو دسه لاتدار.

-الشيخ ابن باز-

وریا به یاوه‌ری خراپه‌کاران مه‌که

پرسیار: من گه‌نجیکم ته‌مه‌نم نۆزده ساله‌و شه‌ودی کاری خراپه
 کردوومه، له‌هه‌موو ره‌وشتی جوانی گه‌نجانی موسلمان
 دوورکه‌وتوو مه‌ته‌وه، به‌پاده‌یه‌ک نوێژ له‌مزگه‌وت ناکه‌م و، به‌دریژایی
 ته‌مه‌نم له‌مانگی ره‌مه‌زان ته‌واوی روژوو ده‌کانم نه‌گرتوو هه‌و، هه‌ر له‌و
 مانگانه‌ش خۆم له‌کاره خراپه‌کان نه‌پاراستوو، زۆر قسه‌و کرده‌وی
 ناشرین و ناپه‌سه‌ندم کردوو، زۆر جاریش له‌گه‌ڵ خودی خۆم په‌یانم
 داوه که ته‌وبه‌ بکه‌م، که‌چی دڵ و ده‌روونی پیسم به‌رگه‌ی په‌یانه‌که‌ی
 نه‌گرتوو و سه‌رله‌نوێ بو‌ کرده‌وی نابه‌جی گه‌راومه‌ته‌وه، من له
 گه‌ره‌که‌که‌ی خۆمان سه‌رتاپای هاو‌پێه‌کانم خراپن شه‌وی فه‌رموو ده‌ی
 خوای گه‌وره‌یه‌و ره‌وشتی جوانی گه‌نجی موسلمان هه‌وانه‌ لی‌ی دوورن و
 هه‌میشه‌ براه‌یه‌کانی دیکه‌شم هاو‌پێه‌کانیان خراپن. دینه‌ مائی ئی‌مه‌و
 له‌گه‌ڵ براه‌یه‌کانم ده‌ست به‌قسه‌ی نابه‌جی و ناشرین ده‌که‌ن شه‌وانیش
 گه‌نجی خراپن کاری چاک ناکه‌ن، خوای گه‌وره‌ هه‌ر به‌خۆی ده‌زانی که
 من چه‌ند نی‌شی خراپم کردوو و کرده‌وی ناشرینم کردوو و له
 هه‌موویان په‌شیمانم به‌لام چی بکه‌م هه‌ر چه‌ند به‌ئین ده‌ده‌م که ته‌وبه
 بکه‌م سه‌رله‌نوێ جارێکی دی خۆم له‌نیو گوومی به‌دکاری ده‌بینمه‌وه،

تکایه ریگایه کم بو دهستیشان بکن ریگایه کی راست تاکو له خوی
 گه ووه مهزن نزیکم بکاته وه نهو خوییه کی زانای شتی بهرچاوو
 نه بینراوه کانه، خاوهن شکویه کی بی نه ندازه یه، ریگایه ک فریام بکه وی
 تاکو له م کرده وه ناشیرین و ناپه سه ندانه دوورم بکاته وه.
 وه لام: خوی پاریزه ری گشت دروستکراوو داهینه ره کان
 ده فهرمویت:

﴿ قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ
 رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴾
 الزمر: ۵۳.

واته: نهی موحه مه د (ﷺ) بلی: نهی بهنده کانم نهی نهوانه کی که
 خوتان زور گونا هبار کردوه، ناومید مه بن له میهره بانی و بهزه بی
 خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خوش ده بیست،
 به راستی هه نه وه لیبوره دی به بهزه بی یه.
 زانایه کان به گشتی له سه ره مه ریکه که وتوون که نه م نایه ته پیروزه
 ده باره ی تهوبه کاران دابه زیوه.

نهوهی له گوناوه کانی خوی تهوبه بکات تهوبه کردنیکی ئیجگاری
خوای مهزن به گویرهی نهه نایه ته پیروژه له سه رههه گوناوه کانی خوش
ده بیته.

هه میسه خوای چاودیری پاریزه دهه ره موویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن
يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ﴾ التحريم: ٨.

واته: نهی نهوانه باوه رتانه هیناوه، بگه رینه وه بو لای خوا، به
گه رانه وهیه کی ئیجگاری. تا په رههه دگارتان له گوناوه کاتتانه خوش
ببی، وه بتاخاته ناو باختیکه وه، که به ژیریاندا جوگه و ناوکی زور
ده روا.

خوای گه وهه میهره بان لهه نایه ته پیروژه بهندهی خوی هوشیاری
کردوه ته وه له کرده وهی خراپ و ناپه سهنده کان و چوونه نیو به هه شتی
به تهوبه ی ئیجگاری به ستوه ته وه، بینگومان نه مهش نه وه ده گریته وه
که مرؤډ به ته واوی و ئیجگاری تهوبه بکات، ناو برهیه ک بیته ژیا نی
مرؤډ لیکبتر ازینیت سه رهه می جههاله ت و به دکاری بو سه رهه میکی
دیکه ی نوی، سه رهه میک تییدا خودی خوی روشنیر بکات و له خوای

گەرە نزيك بېيتەۋە كە ھەموو نزيكبوۋنەۋەيەك پلەيەكى سەر كەۋتە
لە ترسى بى شومار لەخۋاى گەرە. ھەمىشە گەنجى موسلمان دۋاى
تەۋبە پىۋىستە لە كارۈكردەۋەكانى ژيانى رۆژانەى خۇى پتر ھۆشيار بى
لەۋ سەردەمانەى تىيدا جاھىل و نەقام بوۋە كىردەۋەى ناشىرىن و
بەدپەۋشتى كىردۈۋە دەبى لىي پەشيمان بېيتەۋە پەشيمانبوۋنەۋەيەك لە
ئاستىدا ھەست بەشەرمەزارى بىكاتەۋە، دەبى ۋاز لەۋ شوپنەنە بىنىت
كە پىشتەر بە چەند سەعات تىيدا بەبى سود دەمايەۋە، ھەمىشە ئەۋ
ھاۋرپىيانەى كە پىشتەر ھاۋرپىي بوۋن ئەگەر بتۋانىت كاريان تىبكات و
بە دىالۆك و بەلگەى پەسەند بىانھىتىتە سەر رىگاي راست و ئەگەر
نا دەبى ۋازيان لىبىنىت و ئەۋ شوپنەنەى ئەۋ ھاۋرپىيانە لىي دادەنىشن
پىۋىستە ئەۋ سەر بەۋ شوپنەنە دانەگرى.

شاراۋەش نىيە كە ھەموو گۆرانيك لە ژيانى مرۆڭ نىازھىنانىكى
تەۋاۋ و بىپارى بەجىي دەۋى، ئىنجا ئەگەر ئەم نىازە تەۋاۋە بىپارە
بەجىيە بۇ پەرستىنى خۋاى مەزن بىت بىگومان خۋاى گەرەش كە
لەھەموو شتىك ئاگادارە ھىچ شتىكى لىي وون نابىت يارمەتت
دەدات و ۋرەت بەرز دەكاتەۋە تاكو بەنىازو بىپارەكەى خۇت پابەند
بىت، خۋاى گەرەش ھەر بەخۇى بەتەنيا، لەھەر شتىكى ئەنجامى
دەدەين چ بچۈك بى يا گەرە، تەنيا بەخۇى چاۋدىرو شاھىدە.

ههروه ها تهوبه ی ئیجگاری مه رجی دیکه شی هه به ئه ویش نه وه به
 که له سه رده می پیشتر به مانای پیش تهوبه سته میکت له که سیك
 کردییت، پیویسته دوا ی تهوبه نه و سته مه له سه ر خۆت هه لگريت،
 نه گهر سته مه که خوین یا مال و سامان یا ناموس بوو ده بی
 سته ملیکراو به شتی به رانبهر قایل بکری و شته به رانبهر ده که ی بو
 هه لال بکری ئینجا نه گهر سته مه که له ناموس بوو نه وه ی به رانبهر
 داوا ی زۆر شتی کردوو، نه کرا شتی بو هه لال بکری، له و کاته چاکه و
 خیراتی مرۆف، خراپه کان ده سپیته وه.

خوای دلۆزان ده فهرموویت:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (٣١)

النور: ٣١.

واته: هه مووتان توبه بکه نه و بگه رینه وه بو لای خوا، نه ی
 ئیمانداره کان، تا رزگارو سه رکه و توبین.

خوای گه وه له م نایه ته په یروژه رزگار بوون و قوتار بوونی گه نجی
 موسلمانانی له م دنیا به شوومه به تهوبه کردن ده رگای به هه شتی بو
 والا کردوو ته وه تهوبه کاری به مرۆفی روو خوش و به خته وه ر نیشان
 داوه و نه وه ی تهوبه ی ئیجگاریش بکات بر وای به خوای تاک و ته نیاو

پیغام مبر (صلوات الله علیه) هبې و به راست و دروستی بیانناسی و بیانپاریزی بؤ
به رزی نالای نیسلام هو لبدات گومانی تیدا نییه خوی گه ورده ش
هموو خراپه کانی به چاکه ده گۆریتته وه.

له گهل نه مانه ش خوی به خشنده و میهره بان نه و بهنده ی خوی خوش
ده ویت که له گونا و تاوانه کانی خوی په شیمان ده بیتته وه... خوی
که ورده و مه زن زۆر میهره بان و به سۆزو خوشه ویسته.

هه روه کو خوی مه زن و شکۆدار له سوورده تی - الفرقان - ده باره ی
ها و به شی بؤ خوا و کوشتنی به ناره وا و زینا کردن ده فهرمو ویت:

﴿..... وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ﴾ (٦٨)

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيُخْلَدُ فِيهِ مُهَانًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ

عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ

غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ الفرقان: ٦٨-٧٠.

واته: وه هه رکهس نه و تاوانانه بکات (که باسکران)، تووشی
تۆله که ی دیت، سزای بؤ چهند باره ده کریتته وه، له روژی قیامه تداو، بئ
برانه وه به بئ ریزو ریسوایی له دۆزه خدا ده مینیتته وه، بېجگه له کهسی
تهوبه ی کردبی و باوه ری هینابی، کارو کرده و ی چاکیشی کردبیت، نا

نه‌وانه، خوا خراپه و تاوانه کانيان به چاکه ده‌گوریت، وه خوا هه‌میشه

لیټوورده‌ی به به‌زه‌یی یه.

له هۆیه‌کانی ته‌وبه: پارانه‌وه و نووزانه‌وه، سوژده‌بردن، کړنښ بردن
به‌رانبهر سیمای خوای گه‌وره و داوای لیټکه‌یت ریښگای ته‌وبه‌ت بو
خوش بکات بتوانیت به ته‌وبه‌که به‌هه‌شت مسوگر بکه‌یت و له خوای
گه‌وره میهره‌بانیش بپاریټته‌وه و داوای لیټکه‌یت که ئه‌م ته‌وبه‌یه‌ت
ته‌وبه‌ی نیجگاری بیټ، ته‌وبه‌یه‌ک بیټ ناسوی دنیا‌یه‌کی نویت
بکریټته‌وه، درو و ساخته نه‌که‌یت و روښن‌بیری نایینی خوټ پتر بکه‌یت و
له هاورپیی خراپ دوور بکه‌ویتته‌وه و سهردانی خزم و هاورپیه چاکه‌کانی
خوټ بکه‌یت و نه‌خوښان به‌سهر بکه‌یتته‌وه، نه‌گر مال و سامانت هه‌بو و
یارمه‌تی هه‌تیوو هه‌ژارو برسییان به‌دیت و له‌بازرگانیدا ده‌سټپاک بیټ و
نازاری دراوسیت نه‌دیت و نه‌وه‌ی خو ره‌وشتی جوانه په‌یره و بکه‌یت
و هه‌ول به‌دیت هاورپییانی چه‌واشه‌کراو بگه‌ریټته‌وه سهر ریښگای
راست به‌لکو خوای گه‌وره ته‌وبه‌که‌ت لی وهر بگری و له گونا‌هه‌کانت
خوش بیټ.

همه‌میشه خوی مه‌زن که زیندوووه به‌رده‌وامه وه‌تا هه‌تایی ماهوه

نه‌مره ده‌فرموویت:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ غافر: ۶۰

واته: لیم به‌اریینه‌وه، وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه.

ديسان خوی گه‌وره میهره‌بان ده‌فرموویت:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ البقره: ۱۸۶

واته: هر ده‌می به‌نده‌کانی من پرسیاریان لی کردیت ده‌رباره‌ی

من، شه‌وه بی‌گومان من لی‌بانه‌وه نزیکم، وه‌لامی نزای نزاکاران

ده‌ده‌مه‌وه، هر کاتیک هاوارو نزام لی بکه‌ن.

هه‌روه‌ها یه‌کی له‌ بنچینه‌ گرنگه‌کانی ته‌وبه‌ش شه‌وه‌ی که واز له‌

هاورپیه‌ خراپه‌کانی خوٚت به‌ینیت و هاورپیه‌تی مرؤفه‌ چاکه‌کان

بکه‌یت و له‌ گه‌لیان هاتوچوی مزگه‌وت بکه‌یت و به‌ کو‌مه‌ل نویت

بکه‌یت.

شه‌مه‌ش له‌ نی‌رراوی خوا (ﷺ) به‌راست زانراوه که فرموویه‌تی:

﴿مرؤفه‌ له‌سه‌ر خووره‌وشتی هاورپیه‌تی، با که‌سینک سه‌یر بکات کی

هاورپیه‌تیت ده‌کات﴾.

ہمیشہ دروود و سلامی خواہی لہ سہر بیت: فرموی:

ہے لسان و دانیشن و ہارپیتہ تی کہ سی خراب و ہ کو فوکہ ری
کوورہیہ، یا ئوہ تا جلوہ رگت دہ سویتینی و یا ئوہ تا بونیک کی گہ نیت
لی بہ چنگ دہ کہویت.

الشیخ ابن باز

هوكمی گالته كردن به قسه

وهكو كوفر يا جویندانی ناشیرین

پرسیار: گالته كردن به قسه ی كوفر يا جویندانی ناشیرینی له هه ندی كۆمه لگه موسلمانانه كاندا هه یه، خۆزگه به رپزتان تیشكینكتان ده خسته سه ر ئهم خووره وشته ناشیرینه كه له لایه ن هه ندی خه لگی موسلمانیش وه كو شتیکی باوی لیها تووه و گه نجی موسلمانیش هه یه رۆژانه به ده یان جار ئهم شیوه گالته كردن به قسه و كوفرو جویندانی ناشیرینی له دهم ده ردی.

ئومێده وارم هه لویستی داواكارانی زانستی نایینیما ن بو روون بکه نه وه كه له مباره یه وه چی ده فهرموون؟

وه لام: بێگومان گالته و سوو کایه تی به یه کدی كردن به درۆو جوړه کانی دیکه ی كوفر له ره وشته هه ره مه زنه کانی مرۆقه خراپه کاره کانه، له نێو كۆمه ل و له دانیشته کانی شدا ئهم جوړه خووره وشته و هه لس و که و ته مرۆڤ سووک ده کات و خه لگی دی به چاری که م سه یری ده که ن و ره فتاری له گه ل ده که ن و ده گاته نه و راده یه ی نه وانه ی به م شیوه یه زاریان پیسه له کۆمه ل داده برێن.

پيويستيشه هوشيارين و خومان لم جوړه ڪه سانه پياريزين. خواي
گه وړه نيټمي له مه هوشيار ڪردووه ته وه به فهرموده ي:

﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِإِلَهِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ نَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْلَمُونَ قَدْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ اللَّهِ وَإِن نَقِفْ
عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ يُغْلَبْ طَائِفَةٌ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ ﴾ التوبه: ٦٥-

٦٦

واته: سويند بي ته گهر پرسياريان لي بڪهيت، به راستي ده ليتن،
دنياين نيټمه هر ده مه ته قي و گالته ده كه مين، توش بلي، نيا به خواو
به لگه ڪاني و، پيغه مبه ره كه ي، نيوه گالته و لاقريت تان ده ڪرد، به هانه
مه هينه وه، به راستي نيوه بي پروا بونه وه، پاش پروا هينانتان.

زور ڪهس له پيشويان به زه يي خويان له سره بي گوتيان:
نه مه ده ربه اي ميلله تي ڪ دابه زيوه له نيوان خويان له هه لسو ڪه و تيان
له گهل پيغه مبه ره (ﷺ) ده يانگوت:

هيچ ڪومه لي ڪمان وه ڪو نه م ڪومه له ي خومان نه بينيوه ڪه هينده
حه زي له سڪ پر ڪردن بي و هينده دروزن و زمان پيس بي و هينده ش
له ڪاتي روو به پروو بونه وه بي ده سه لات و ترسنو ڪ بي.

خواي تاك و تهنيا كه شايسته ي پرستنه بډ شه مانه شم نايه ته
پيرژه ي دابه زاندووه بډ ناسين و هو شيار كړدنه و ه ي شه مانه ش
پيغه مبه ر (ﷺ) فهرمووي:

-سزاي گه وړه بډ شه و ه ي درؤ ده كا تاكو خه لك پيېكه نئ... سزاي
گه وړه ي له سهره و، نينجا سزاي گه وړه ي له سهره . شه و ه ي پيويسته
له سهر زانست دؤستان و له سهر هه موو خوشك و براي ان موسلمان،
شه و ه يه كه جگه له خو پاريزي خو يان له م جوړه ده مه ته قتيه سووكانه
هه ميشه پيويسته شه وانه ي زاريشيان پيسه و كوفري ده كه ن و جويني
ناشيرين ده دن ناگادار بكرينه وه، ناموژگاري بكرين كه شم
خو وړه وشته به مه گهنده لييه كي گه وړه ده خاته نيو كؤمه ل و
شه نجامه كه شي زؤر خراپ ده بيت و دارووخان و دارماني دابونه ريتي
كؤمه لي موسلمان ي به دوايه وه دي، به مه ش كؤمه ل به گشتي زياني
پيده گات و تاكيش له هه موو كه س پتر زياني پيده گات و وا له تاك
ده كات كه كؤمه ل وه كو نامؤ سه يري بكات. له خواي گه وړه داواكارين
دل و دهر و وغان بډ رېښومايي و ناموژگاريه نايينه كان والا بكاته وه و
په وړه و ه ي ناييني له دل و ويژد امان جيگير بكات و خواي گه وړه هه ر
به خؤي لي مان ده بيتي و هه ر به خو يشي وه لمان ده داته وه.

الشيخ ابن باز

سزای نهووی گالته به نیمانداران دهکات

پرسپار: هه نډی کهس له وانهی خوځان به موسلمان دهزانن نه گهر
که سیك ببینن به سوننه تی پیغه مبهری خوځی خوځی دهنوینی وده کو
لاسایي کردنه وه له کور تکرندنه وهی جلوبه رگ و، ریش دریش کردن و،
دانیشت له کوچی مزگوته کان، سهیر ده کهین نه بمانه به تو ده لاین
نه مه نایینی خورافاته یا قسه یه که ده کهن خوی گه ورو مه پهره بان
تو ورو ده کهن.

تکایه نه مانه نامورگاری بکهن، خوا پاداشتان بداته وه.

وه لوم: پتویسته له سهر هه موو موسلمانیک ژن بی یان پیاو کچ بی
یا کور، گه ورو بی یا بچووک ملکه چی سه رجهم فهرمایشته کانی خوی
گه ورو مه زن بیټ و په پره و ته وای فهرمووده کانی پیغه مبه
محمد (ﷺ) بیټ و هه میسه په پره و لاسایي گشت هه لسوکه وتی ژبانی
روژانه ی پیغه مبه ریش یکات. نه ووی خواو پیغه مبه ر قه ده غه ی کردووه
پتویسته لیټی دوور بکهینه وه وازی لیټه ینین و نه ووی نایینی نیسلام
بو نیمه ی داناهه له سهری بریون و هاوکاری په کدی بکهین و گوئی
نه دینه قسه ی گالته کارو سوکایه تیټیکاران نه مهش کار پیگردنه به
فهرمووده ی خوی گه ورو:

﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (۱۳۲) آل -

عمران: ۱۳۲

واته: وه گوی پابه ئی خوداو پیغه مبه ر بن، بیگومان میهره بانیتان له گه ل نه کریت.

ههروه ها خوی گه و ره که هه ر ته نیا خودی خوئی فرمانه وایه وه هه لسووپنه ری نه م هه موو گه ردوونه پان و به رینه یه ده فهرموویت:

﴿قُلْ اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْأَمِينُ﴾ (۵۴) النور: ۵۴.

واته: بلی فرمانه برداری خواو فرمانه برداری پیغه مبه ر (ﷺ) بن، نینجا نه گه ر پشتیان هه لکرد، نه وه نه وه پیغه مبه ر (ﷺ) ته نیا به رپر سیه ره له وهی دراوه به سه ریدا (که گه یاندنی په یامی خوایه)، وه ئیوه ش به رپر سن له وهی دراوه به سه رتاند (که باوه ر هینانه). وه نه گه ر گوێز پابه ئی پیغه مبه ر (ﷺ) بکه ن، نه وه هیدا یه ت وه رده گرن، وه پیغه مبه ر هیهی له سه ر نییه، بیجگه له گه یاندن و روون و ناشکرا کردنی په یامی خوا.

دیسان خوی گه و ره له سووره تی - النساء - دا ده فهرموویت:

﴿ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَهَنَّمَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدًا فِيهَا ﴾
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَتَّقْ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ

مُهِينٌ ﴿١٤﴾ النساء: ١٣-١٤

واته: نهو (ياسايانه) سنوردهکانی خودان، هر که سیک گوی
رايه لای، خواو پیغه مبه ره که ی بیت، خوا ده یخاته ناو به هه شته کانه وه،
که روبره کان دین و ده چن به ژیریاندا، تیایدا ده میننه وه
به هه میشه یی، وه نه وه یه سه ره که وتنی زور گه وره، هنر که سیکیش
سه ریچی خواو پیغه مبه ره که ی بکات و، سنوردهکانی (خوا)
به زینیت، ده یخاته ناگریکه وه، هه میشه ده مینیتته وه تیایدا، و
سزایه کی رسوا که ری بۆ هه یه.

هه روه ها زور نایه تی دیکه ش به م مانایه وه له قورنانی پیروژدا
هه یه.

پیغه مبه ره (ﷺ) ده فره مویت:

﴿ هه مو نه ته وه ی من ده چنه به هه شته وه ته نیا مه گه نه وه ی
نه یه وه ی. گو تیان نه ی نیروای خودا، کی هه یه نه یه وه ی؟ فره مو ی:

نهوهی گوپرایه لی من بی دهچیتته بههشتهوه و نهوهی که له منیش
یاخی بی بهمانای رۆح زل و لووت بهرزو بهفیزه و نایهویت بجیتته
بههشتهوه ﴿﴾. رواه بخاری فی صحیحه.

له گوی پرایه لی بو خواو پیغه مبه ره که ی: نوپژه کان فه راموش
نه که بیت و ژن و پیارو پیویسته له کاتی خویان نوپژه کان بکه نو
پیاوه کان پیویسته له سهریان که نوپژه کان له مزگهوت له گهل
موسلمانه کاندای بکه نه هوره ها له گوپرایه لی پیغه مبه رو خواپه رستی
نهوهیه که زه کات بدات و مانگی ره مه زان به رۆژوو بیت و نه گهر
باری گوزهرانی باش بوو (حه ج) ی مائی خوا بکات و له گهل دایک
وباوکی خوی چاک بیت و سهردانی خزمان بکات و ده می خوی لهو
گۆشتانه بگری که خوی گه وره قه دهغه و هه رامی کردوو، نامۆژگاری
خهلکی به چاکه بکاو، چاو له شتی نارپه و نه پۆشی و هاوکناری له سه ر
چاکه و خواپه رستی بکاو، فرمان به چاکه بکاو نه هی له خراپهش بکا.
لهوهی پیویسته له سه ر پیاو که گوپرایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بی:
سمیلی خوی بیتاشی و ریشی بهرداته وه تاکو رۆژو بی و هۆشیار بی
لهوهی جل و بهرگی هیئنده شوپ نه بی بگاته ژیر هه ردوو پاش
پانه کان.

چونكه پيغه مېر (ﷺ) فرموي:

﴿سپېلتان بتاشن و ريشتان بېرډه نه وه تاكو له گهل خوانه ناسه كان
جياواز بن﴾ متفق على صحته.

هېروها دروودو سهلامى خواى له سهر بى فرموي:
﴿نه وهى قوېچهى له خواره وهى هېروودو پاشپانيدا هېبى جىي نير
ناگرى دوزه خه﴾ أخرجه الامام البخاري في صحيحه.
قوېچه كانيش قوېچه كانى هېموو شو جل و بېرگانى وه كو شېروال
و كراسه سپييه دريژده كان و عه باو - په شته مالنه كان ده گريته وه (بى
نمونه وه كو شو پشته مالانهى خه لكى يه مېن كه له جياتى جل و
بېرگى ناسايى له له شى خويان ده پيچن).

دروودو سهلامى خواى له سهر بى فرموي:
﴿سى كه س له روژى ناخيره ت خوا قسه يان له گهل ناكات و سېريان
ناكات و له گونا هه كانيان پاكيان ناكاته وه و سزايه كى به نازاريان
له سهر ده بى: نه وهى ده مى به جوين ده كاته وه، نه وهى پياوېتى و خيتر
ده كاو منه تكاره وه، نه وهى بازاړى كه لوبه لى خوځى به سويندى به درو
گرم ده كات﴾. أخرجه الامام مسلم في صحيحه.

خوا خو شه ويست و دوست و سهرخېرو پشتيوانى خواناسانه.
الشيخ ابن باز

سووده‌کانی تاقیکردنه‌وه‌ی بروادار

پرسیار: له‌به‌رچی خوای گه‌وره باری ئیمانداران نه‌وانه‌ی پتر ده‌یه‌رستن به‌ده‌ردو به‌لایه‌کانی دنیا گران ده‌کات و له‌کاتی‌کدا هه‌لگه‌راوه‌و یاخه‌بووه‌کانیش له‌نی‌تو چێژی خوشی ژیان مه‌له ده‌که‌ن.

وه‌لام: ئهم پرسیاره‌یه دوو شتوه وه‌لام ده‌دریته‌وه:

یه‌کی‌کیان: ته‌گه‌ره‌و دووه‌میان : تاقیکردنه‌وه

ئینجا نه‌گه‌رچی مرۆقی ئیماندار له‌ژیانی رۆژانه‌دا که تووشی ته‌گه‌ره‌و ری و شوینی ته‌نگه‌به‌ر دی، نه‌مه‌ش خوای گه‌وره پێویستی به‌کس نییه‌و هه‌ر به‌ته‌نیا ئاسمان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌نیوانیاندا هه‌یه هه‌مووی راگرتوه‌و سه‌ره‌رشتی هه‌ر جووله‌یه‌کی ئهم گه‌ردوونه سه‌یرو پان و به‌رینه ده‌کات هه‌ر به‌خۆی ده‌زانیت و هه‌ر به‌خۆیشی له هه‌موو شت ناگاده‌ره.

ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی نه‌زانی و نه‌فامی پرسیارکاره، چونکه زانین و شاره‌زایی خوای گه‌وره له‌مه مه‌زن‌تره که می‌شکی ئیمه لیی تی‌بگا و بگاته ناستیک بتوانین هه‌موو شتیک لی‌کبه‌ینه‌وه.

ئیمه‌ی به‌نده به‌رانبه‌ر داهێنه‌کانی خوای مه‌زن ته‌نیا شایسته‌ی کړنۆش بردن، به‌رانبه‌ر ئه‌و به‌خشینه‌ی به ئیمه‌ی داوه هه‌ر ده‌بی‌ت

نورڏهه ٻي بهرين، هه ته نيا خودي خويٰ فرمانبره وايه وه لسورپنهره
 ثم هم مو زه مهنه به. خواي گه وره ده فرمانبره مويت:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ الاسراء: ۸۵.

واته: وه نهى موجه ممد (ﷺ) پرسيارت ليده كهن له باره روه وه
 كه چيه)، بلي روح له كارو فرماني تايبت به په روه دگارمه، وه نيوه
 ته نيا كه ميتك له زانياريتان پي به خشراوه.

ثم روحه ش كه له نيوان هه ردوه ده فمي سنگمانه هه به خويشي
 مادده رويانمانه نيمه هيچي لي نازانين و نه ناميري تيروانين و نه
 پيتوله كان و نه نووسه ر و نه ديپو زانايه كان نه ياتتوانيوه سه له خودي
 ده بكه ن و پيناسه يه كي ته واري بكه ن. نه گهر ثم روحه نزيكترين
 بوونه وه بي روح نيمه كه نازانين چيه ته نيا نه وه نه بي كه له قورنان و
 پيره ودا هاتووه نيدى چون نيمه له بووني نه مه تيگهين و بزنانين
 له دواي نه مه وه چي هيه.

خواي گه ورو مه پره بان هه به خوي راگرترو هه به خوي مه زنترو
 هه به خويشي زاناترو. نيمه پويسته له سه زمان ته واولكه چي
 داهينانه كانى بين، نيمه ته واول گيروده ي ثم گهردوونه بين و پابه ندى
 قه زاول قه ده رين، چونكه به دريژايي ميژوو مروژ به رانبر نامانجه كانى

داهیتانی گهردوون دهسته پاچه وهستاوه و میشکی مرؤف بۆ ئەم
مه بهسته سنوورداره و ناگاته ئەو ناسته ی لیكدانه وه له حیکمهتی
خوای گهواره بکات. وهلامه کەش بۆ ئەم بۆ ئەم لایه نه ی پرسیاره که
دهلین:

خوا راگرتوه هه به خۆی مه زنتره و هه به خۆشی زانتره.
به لام نه وهی دووه م: پرسیار ی تاقیکردنه وه، تیمهش به م پرسیارکاره
دهلین:

مرؤفی خواناس و تیماندار تووشی دهر دو به لای دنیا ده بی و خوا
تووشی ده کات به وهی نازاری بدات، ئەمهش دوو سوودی مه زنی ههیه:
سوودی یه که مین: تاقیکردنه وهی ئەم پیاوه له بیروباوه پری تایا بروای
راسته یا شلۆق و له رزۆکه؟

خواناسی راسته قینه نه وهی بروای تهواوی ههیه به رانه بهر قهزاو
قه ده ری خوای گهواره نارام ده گری، به مهش پاداشتی بۆ دهنوسری و
ئه کاتهش دهر دو به لایه که ی له سه ر سووک ده کریته وه.

گوتراوه هه ندی له نافرته خواناسه کان تووشی په نهجه برین یا برین
بووه، به لام ههستی به نازار نه کردووه و خۆی نه شیواندووه.
دهرباره ی ئەمهش پینی گوتراوه:

ٺهويش گووتو ويهتي: خوشي پاداشتي ٺاڙاري زامه ڪهي

له بير بر دمه وه.

ٺهوي خواناسي ته واويءَ له لاي خوي گهوره پاداشتي پوءِ حسيب
ده ڪري و بهمهش ملڪه چي قهزاو قهدهر ده بيءَ، ٺهمهش سووده ڪهيه تي.
ڪه چي سوودي دووم ٺهويه ڪه خوي گهوره مهزن زور به سهر
ٺارامگران هله ده او سوپاس و ستايشيان ده کات، ٺاگاداريان ده کاته وه
ڪه خوي له گهليانه وه ده يانبينيءَ و پاداشتيان ده داته وه پاداشتيك ڪه
به حسيب نه بيت.

ٺارام گرتنيش پلهيه ڪي به رزه ڪهس به چنگي ناکه ويءَ ته نيا ٺهوانه
نه بيءَ ڪه له سهر دهر دو نه خوشي و به لاءِ قهزاو قهدهر چاڪ ٺاراميان
گرتو وه پڙگاي راستي پيڙهوي خواو پيڙهه مبهريان به رنه داوه، ٺه گهر
ٺارميشي گرت ٺه پله به رزه وه ده گريءَ ڪه ٺه پاداشتي تي دايه.

بهمهش خوي گهوره ڪه خواناس و ٺيمانداران تووشي نه خوشي و
به لاي دنيا ده کاته وه ڪه پيڙهوه ده تلينه وه ٺاڙار ده ڪيئن ههر له بهر
ٺهويه ڪه پلهي ٺارامگران وه رگران.

له بهر ٺهه پيڙهه مبهه (ﷺ) مهزن ترين ڪهس بووه له برواو په رستن
و له هه موو ڪه شيش پتر له خوا تر ساوه هه موو ساردي و گهرمييه ڪي
دنياي بينيو وه له وه سهر ده مه ڪه موسلماننه کان بيءَ چهڪ بوونه

همه‌میشه نارامی گرتووه شه هم‌موو شته له پټناو گه‌یشتن به پله‌ی
نارام‌گرتن به‌وو دروودو سه‌لامی خوای له‌سهر بی نارام‌گرتین
نارام‌گران به‌وو.

له‌مه‌دا داناییت بۆ به‌دیار ده‌که‌وئ که خوای گه‌وره، شه خوابه‌ی
تاک و ته‌نیایه، راوه‌ستاوه گوږانی نییه، هر به‌خوی به‌نده‌ی خوی
شه‌وانه‌ی خواناسی راسته‌قینه‌ن، شه‌وانه‌ی ته‌واو له‌خوا ده‌ترسن، شه‌وانه‌ی
بروایان هر‌گیز به‌خوای تاک و ته‌نیا ناله‌قی. تووشی د‌ردو به‌لای
دنیا‌یان ده‌کاته‌وه هم‌موو ده‌می‌ک ده‌یاغخته سهر روخی خه‌ره‌ندی قه‌زاو
قه‌ده‌ر به‌لام که هر به‌خوی ته‌ندروستی و مالی دنیا ده‌داته لووت
به‌رزو منه‌تکارو یاخیبوون و به‌د‌ره‌وشت و زمان پیس و بی شه‌مه‌ک و
سته‌مکارو بکوژان، شه‌مه‌همه‌میشه بۆ شه‌ویه که خوای گه‌وره
به‌میهره‌بانی و به‌زه‌یی خوی ماوه‌یان پی‌ده‌دا تاکو له‌کاری ناره‌وای
خویان پتر به‌رده‌وام بن و شه‌مانه مزگی‌نیان دراوه‌تی که له‌روژی
زیندوو‌بوونه‌وه لی‌پرسینه‌وه‌ی گرانیان له‌گه‌ل ده‌کری و چ‌ه‌ند جار سزا
ده‌درین و بی گومان جی‌گه‌شیان نیو ناگه‌.

پیغه‌مبه‌ر دروودو سه‌لامی خوای له‌سهر بی به‌فرموده‌یه‌ک
دل‌نیای کردووینه‌ته‌وه پ‌نگای راستی ژیانی یه‌که‌م و ژیانی دووه‌می بۆ
روون کردووینه‌وه که ده‌فرموو‌یت:

دنیا زیندانی خواناسانهو، به‌هه‌شتی کافرانه.

ئه‌وانه‌ی له‌ خواو پیغه‌مبهر (ﷺ) یاخی بوونه‌و پیپه‌وی ئایین
فهرامۆش ده‌که‌ن و گوێ ناده‌نه رینومایی و نامۆزکارییه‌کان له‌ دنیا
شه‌و و رۆژ بازرگانی ساخته ده‌که‌ن و که‌لوپه‌له‌کانیان به‌سویندی به‌درۆ
ده‌فرۆشن و هه‌موو ده‌مێک می‌شکیان له‌لای پاره‌ کۆکردنه‌وه‌یه‌و هیچ
ئاگایان له‌ برای موسلمانانی خۆیان نییه‌و له‌ شوینه تاییه‌تییه‌کان شه‌وی
سوور به‌سه‌ر ده‌به‌ن ئه‌مانه هه‌ر به‌خۆیان سوڕ ده‌زانن و له‌مه‌ش دلتیان
که‌ له‌ پۆژی ناخیرت سزایه‌کی به‌ بازار ده‌درێن و لێی ده‌رباز نابن.

خوای گه‌وره‌و مه‌زن، له‌ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه په‌له‌ ناکات، له‌سه‌ر ئه‌م
هه‌موو بێ باوه‌رییه‌ی به‌نده‌ی خۆی په‌له‌ ناکات، له‌سه‌ر ئه‌و درۆ
به‌دره‌وشتیانه‌ی رۆژانه که‌ به‌نده‌ی خۆی ده‌یکات په‌له‌ ناکات، له‌سه‌ر
ئه‌وه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوای گه‌وره‌ ده‌دۆزنه‌وه په‌له‌ ناکات. ژایانی خۆی
به‌گشتی، ژایانی رۆژانه‌ی خۆی هه‌مووی به‌مالی دزی و قولپری به‌سه‌ر
ده‌بات، له‌مه‌ش په‌له‌ ناکات، به‌لکو مۆله‌تیکی دوورو درێژ ده‌داته
به‌نده‌ی خۆی تاکو خوای گه‌وره‌ی خۆی به‌پاست و دروست بناسییت،
به‌لام هه‌رگیزاو هه‌رگیز نابیت خوای گه‌وره‌ فهرامۆش بکرییت که‌ به
توندی سزای به‌نده‌ی خۆی ده‌دات و له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا زۆر میه‌ره‌بانو
به‌سۆزه.

خوای گه وره ده فهرموویت:

﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طِبْعَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ
الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ (٢٠) الاحقاف: ٢٠

واته (بیریان بخډه روه) نهو روژدی، نهوانه ی که بی باوه ږن به ران بهر
دوزه خ راده گیرین، (پتیاں ده گوتريت) هه چي خوشيتان بوو به سه رتان
برد، له ژيانی دنيا تانداو، به هرهو له زه تان لی برد، بویه نه مړو
توله تان لیده سه نری، به سزایه کی رسوا کړ، له بهر نه و دی نیوه، به نار هوا
خوتان به زل ده زانی له زه ویدا، وه له بهر نه و دی له فرمانی خوا
ده رده چوون.

ناکامی نه مه ش، تم دنيا به بو کافرانه که خوای گه وره به شینه یی
به پیشیان ده خات و به زریان ده کاته وه.

دانایی له فهرمووده ی پیغه مبه رمان محمد (ﷺ) که ده فهرموویت:

ئەم دنیایە بۆ خواناس و ئیماندارو مرۆڤ چاکان زیندانەو بۆ ئەوانەى

هەموو دەمێک لە ژياندا چەوتن و بە ناحەق دەجووڵێنەوێ ژيانى دنيا
بۆ ئەمانە بەهەشتە.

ئەوانەى لە دنيا تەندروستيان باشەو بۆ سووکە نەخۆشییەك پارەى
توكمەى بە ساختەو سۆتندى بەدرۆ کراوێ لە خۆيان سەرف دەکەن و لە
خۆشى و شادى دنيا خواو پىغەمبەريان (ﷺ) لەبەر نىيە ئەمانە کاتى
دەگەنە بەر قاپى خواى گەورد، شەرمەزارو ڕوو ڕەشن، سزای توند
دەدرێن، سزايەك لەسەريان بەردەوام دەبێ و ئەو خۆشى و
بەختەو ەريیەيان لەگەڵ مردن کۆتايى دیت و هەموو چەشنە ئازارێکیان
لەسەر کۆدەکرێتەوێ.

ئەمەش سوودی سێیەمە دەکری بىخەینە سەر هەردوو سوودەکانى
پێشتر کە لەو کاتەى خواى گەورە بەندەى خواناسى خۆى بە ئەركى
گرانى رۆژانەو نەخۆشى کوشندەى دوورخایەنو هەمیشە تووشى بەلاى
گەورەى دنیای دەکاتەوێ ژيانى لى تال دەکاو تووشى کارەساتى
دلتەزىنى لەناکاوى دەکاتەوێ. بەمانە خواناس دەگوێزێرتەوێ لە
ژيانى ئەم دنیایە پەرچەرمەسەرییە بۆ ژيانێكى نوێ،

زیندووبوونه و په کی نړۍ که تپیدا خوځشی ده بینۍ و به ختمه و هری
همه می شه یی به ده ست دینۍ بیگومان هم خوځشی و به ختمه و هری
همه می شه یی به پاداشتی هم نیښ و نازارانه ده بی که له ژيانی به کم
خوځشی و شادی به چاوی خوځی نه بینووه له بر وای خوځی لاینه داوه و
دهردو به لاو کاره ساتی دنیا ش دهستی له بهر زکړنه و هی تالای نیسلام
شل نه کرد ووه.

-الشیخ ابن عثیمین-

بروا بوون به خود

پرسیار: حوكمی نهم قسه یه چیه: "فولان بروای به خو یه تی" یان
 "فولانه كهس بروای به خو ی هیه" نایا نهمه له گه ل نهم دوعایه
 ریکده كهو ی كه ده ل ی "نهی خودایه بۆ چاونوو قانیكیش بی هیزو
 شه كه تم نه كه یت"

وه لām: نهمه هینده گونا ه نییه، چونكه مه بهستی بیژهر كه ده ل ی:
 فولان بروای به خو ی هیه و، له مهش دنیایه، مانای نه وه یه له
 شته دنیایه و، مسوگه ر ده زانی كه شته كه هیه و له وان هش به چاوی
 خو ی بینویه تی یا كه سیکی دیکه ی جی بروا لی دنیایه و یا به
 چاوی خو ی بینویه تی. بیگومان مرؤ كه ههست به هه ر شتیك
 دهكات نهم شته به رانبه ر نه و ریژه ییه و جی مه زنده یه، هه ندی
 جاریش گومان و دله راو کییه و هه ندی جاریش دوو دل و هه ر جاره ی دلی
 به لایه كه وه یه نه گه ر گوتی: من له مه دنیام، یا من له خودی خو م
 دنیام، یا فولان له خو ی دنیایه، یا له وه ی ده لی دنیایه، مه بهست
 له مه: نه و له مه دنیایه و گومانی نییه.

نهمهش گونا هی تی دا نییه و، له گه ل نهم دوعایهش:

"نه ی خودایه بڼو چا ونووقانیځیش بی هیزو شه که تم نه که یت"
چونکه مرؤڅ له خودی خوئی دلنیا یه که خوای گه وره ده په رستی و
له وانه ش خوای میهره بان زانستیځ یا توانایه ک یا شتیځی له م
بابه تانه ی پی به خشیوه.

الشیخ ابن عثیمین

خوای گه ووره نه وودی مه بهستی بی ریگای

رزگاری پی نیشان ددهات

پرسیار: به و که سه چ بلتین که داوای لیبکهین ته و بهی ئینجگاری
بکات و به ره و خوا به رستی بگه پته وه، له کاتیکدا شه ویش پیما
ده لیت: خوا هیشتا ریگای رووناکي بو نه نووسیوم، یا یه کیکی دی
ده لیت:

نه وودی خوا مه بهستی بی رابه ری ده کات و ده یخاته سه ریگای
راست.

وه لام: نه وودی یه کهم که ده لی: خوا هیشتا ریگای راستی بو
نه نووسیوم.

زور به ناسانی ده لیت: له زانستی شتی نادیاره وه زانیوته له لایه
خوا وه په یانت به ستووه؟

نه گهر گوتی: به لی: ئیمهش ده لیت: که واته کوفرت کرد، چونکه تو
خوت وا به دیار خست که له ناسینی شتی نادیاره وه ده زانیت.

نه گهر گوتیشی، نه خیر، ده لیت: بر دوو ته وه، نه گهر تو هیشتا
ریگای خوا به رستی نانا سیت، خوای گه ووره هه میسه مه بهستی ته
ریگای راست و دروست به به ندهی خوئی نیشان بدات، خوای گه ووره
له هیچ شتیکی ریگای له تو نه گرتووه، نه گهر خوت له روشنبیری

نایینی پر زانست بکهیت، له تاریک و نه فامی خۆت رزگار بکهیت،
 نه گهر ناره زوو بکهیت میژووی نایینی نیسلام بزانیست و پرپیازی
 پیغه مبهرا ن بزانیست نهوا خوای گه ورهش ئاسانکاریت بو ده کات و
 هه میشه خوای گه وره ههز ناکات بهندهی خۆی له تاریکی نه زانی
 بهینیتهوه:

خوای گه وره ده فهر مرویت:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ

قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ النساء: ٢٦

واته: خوا دهیه ویت، بۆتان روون بکاتهوه، وه رینوماییستان بکات،
 بو ری و شوینی نهوانه ی له پیش ئیوه وه بوون (له خواناسان)، و لیستان
 خوش بهییت، وه خوا زانای کار دروسته.

له خوای گه وره داوای تهوبه بکه، خوای گه وره و میهره بان، نه و
 خوایه ی که زۆر نه رمه و لی بووردهیه، زۆر به سوژو به خشندهیه
 به تهوبه ی تو زۆر دلخۆش ده بییت. تهوبه یه که له پیاویک له
 ریگاوبانیکی بیابان و شتری خۆی گووم کرد بی خۆراک و خواردنه وه ی
 له نیو باردا بی و تهواویش لیتی بی ئومید بی، پیاوه که له ژیر
 سیبه ری دره ختیکی گه وره نووست چاوه پروانی مردنی کرد، کاتی به

ناگا دیته وه سهیر ده کات جلهوی وشتره که می به دره خته که وه گیر بهووه،
ئه ویش جلهوی وشتره که می خۆی ده گریت له تاو خۆشی خۆی گوتی
ئه می خودایه ههر تۆ بهنده می و من پهروه ردگاری تۆم، له مه شدا
له تاو خۆشی دۆزینه وه می وشتره که می خۆی هه ئه یه کی کرد، به مه ش
ده یوست بلیت: ئه می خودایه ههر تۆ پهروه ردگاری می و من بهنده می
تۆم.

به لام ئه وه می دوو ده که ده لئ: ئه وه می خوا مه به ستی بی رابه می
ده کات و ده یخاته سهیر ریگای راست. ئینجا نه گهر ئه وه می خوام
میهره بان ئاره زووی لیجی و چه زی لیبکات ریبه می بکات و ریگای
راستی نیشان بدات که واته ئه مه له سهیر تۆ ده بیته شتیکی -
پیویست- ریگای خوا بگه وه خوا بناسه تا کو خوام گه وره ش له گه ل تۆ
میهره بان و به سۆز بیست ئاسانکاریت بۆ بکات و له ژیان می رۆژانه
پالپشت بی بارگرانی گوزه رانی ژیان له سهیر ئاسان بکات و ده رگای
به خشی می خۆیت بۆ والا بکاته وه، خوام گه وره له گه ل بهنده می خۆی
هینه نه رم و لیبوورده وه به سۆزو به خشنده یه هیچ ماوه یه که هیچ
پاساویک بۆ بهنده می خۆی ناهیلئته وه که له رووی خوام داهینه ر
بووه ستی له په رستنی یاخی بی و له دنیا یه که زیندووبوونه وه و
لیپرسینه وه می به دواوه یه به نه زانی و کویری مینئته وه.

خوای گه ورهش ده فهرموت:

﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا
حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا
بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴾ (١٤٨) الانعام: ١٤٨

واته: نه وانهی که هاوبه شیان بو خوا دانابوو له مه وودوا ده لاین:
نه گهر خوا بیویستایه نیمه و باوو باپیرانمان هاوبه شمان بو (خوا)
دانه دهنه، وه هیچ شتیکمان حه رام نه ده کرد، ههر بهو شیوهیه نه وانهی
پیش نه مانیش درو یان کرد، هه تا سزاو تو لهی نیمه یان چه شت، نهی
موحه مه د (ﷺ) بلی تایا هیچ زانیاریه کتان لایه، تا ده ری بخن
بو مان و ده ری بپرن، نیوه شوینی هیچ شتیک ناکه ون بیجگه له
گومان، وه نیوه ههر له خوتانه وه به گوتره شت ده لاین.

الشیخ ابن عثیمین

له گهل خوا له تهویه نیجگاری راستگوږه

پرسیار: من گه نخیکم دواي نهوې شهیتان شتی خراپ ده خاته دلم دهست به کردهوې خراپ ده کهم، ئینجا هه موو جاریک که کردهو خراپه کانیش ده کهم تهویه به کی ته وایش ده کهم و دووباره روو له خواي گه وړه ده که موه به لام دیسان ناتوانم له تهویه که بهردهوام بم و سر له نوی روو له کردهوې خراپ ده که موه، له مه دا ناموزگاری و رینمایی تو چییه تا کو پیړه وې بکه م؟

وه لام: ناموزگاری من تهویه که له تهویه کردن له گهل خواي گه وړه راستگوږیت به مهش خواي به خشنده و میهره بان ده تخاته سر ریگی راست و له خوا به رستی بهردهوام ده بیت.

هه چهند تاوان بکه یت و له خواي پارایته ووه داواي لیبردنت لیکرد تهو بهت کردو تهویه به کی نیجگاری به بی مه بهستیکی کاتی و بریارت دا که له ناینده نه گه پیتته ووه سر نعم کردهو خراپانه خواي گه وړه و میهره بان به تهویه کردنی بهنده ی خو ی قایله و له هه موو گونا هه کانی خوش ده بیت، برای موسلمان پیویسته ته مهش به مسوگه ری بزانیست که له تهویه کردن مه بهست نه ووه نییه دواي هه زارو یه کردهوې به دو به دکاری، درو و ته له که بازی و دزی و قو لپری.. تالانکاری... کوشتن و برین... بوختانکاری.. ئینجا به پروایه کی لاواز تهویه بکریت و دواي

به لّام له هممو حالتہ کانشدا خوی میهرہ بان کہ له هممو
سۆزداران سۆزدارتره و له هممو به زهیداران به زهیدارتره به تهوبه ی
نیجگاری له بنده ی خوی خوش دهییت سه رجهم کرده وه خراپه کانی
له سه ره ده سریتته وه .

پیغامبر درود و سلامی خدای لہ سر بی فرموری:
 ﴿نہ گہر ستم و تاوان نہ کہن خدای مہزن نیوہ دہ باتہ و
 میللہ تیکی دیکہ دینی ستم و تاوان دہ کن و لہ خوا دہ پارینہ و خدای
 گہ ورہش لبیان دہ بوریت﴾.

سوڀاس و ستايش بڻ خوا نه مه چاڪه يه كه.. چاڪه يه كي گه وره.

تۆش ھۆشیاربەوہ بہ تہنگ بریاری خۆتہوہ بہ کہ تہوہ کہت تہوہ یہ کی ئیجگاری بیّت و، ناگادار بہ نہ گہریتتہوہ سہر دۆخی جاران و شہیتان ھہ لتنہ خہلہ تیئنی و، بہ لّام نہ گہر دیسان خۆت پی نہ گیراو تہوہت کرد خوی گہورہ کہ سزای نازاردہری ھہیہ مالت ویران دہ کاو دہ تفہوتیئنی.

الشيخ ابن عثيمين

مهترسی بریاردان

پرسیار: جهنابی شیخ، له‌لایهن هه‌ندى گه‌نجانی پابه‌ند به‌رێبازی
 ئایین دیارده‌یه‌ك به‌دیار كه‌وتوو ده‌مانه‌وى تێیدا ئه‌مه‌ به‌كلا بکه‌یته‌وه
 ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ كه‌ هه‌ندیکیان ده‌لێن: هه‌ر نووسه‌ریك له‌ نووسینه‌كه‌ی
 شتیکی نوێخوازی تێدابیت یا نه‌وه‌تا باس له‌ شتیکی نوێ بکات یا
 ئه‌وه‌تا سه‌رنج و تێبینی له‌ بیروبروایه‌که‌یدا هه‌بیت ئه‌م نووسینه‌ی
 به‌رپه‌رچ ده‌دریته‌وه‌و ناشی به‌زه‌یی پی بکریته‌وه‌و هه‌روه‌ها له‌لایهن
 هه‌ندیکیانه‌وه‌ له‌سه‌ر هه‌له‌یه‌ك نیمچه‌ یاخی بوونی تێدا بی که
 که‌مه‌ترخه‌می له‌لایهن که‌سه‌وه‌ بنوینی سه‌یر ده‌که‌یت ئه‌مانه‌ ئه‌و
 که‌سه‌ به‌ بی باوه‌رو کافر له‌قه‌لم ده‌ده‌ن تکاتان لی ده‌که‌م رووی پاستی
 له‌مه‌ روون بکه‌نه‌وه‌ خوا ناگادارتان بی و له‌ده‌ردو به‌لاى دنیا
 بتانپاریزی.

وه‌لام: نیستا پرسیاره‌که‌ له‌دوو که‌رت پێکدیت:

که‌رتى یه‌که‌م: نه‌گه‌ر به‌کیك له‌زانایان به‌نوێخوازی قسه‌ی کرد یا له‌
 مه‌سه‌له‌یه‌ك له‌مه‌سه‌له‌كان رێبازی میله‌له‌تیکی نوێخوازی گرته‌بهر ئه‌وه
 له‌ومیلله‌ته‌ ده‌ژمی‌دریت و به‌ که‌سانیکى ئه‌و میله‌له‌ته‌ داده‌نریت؟

وه لآم: نه خیر، لهو میلله ته ناژمیردریت به کهسی نهو میلله ته ش
 داناندریت و نه گهر له مهسه له یهك له مهسه له که کان له گهل سهرجه م
 میلله ته که قایل بوو نهو کاته ناگری به شیوهی ره ها له سر نهو
 میلله ته ی حسیب بکهیت به یهك چاو وهك خهلکی ساده ی میلله ته که
 سهیری بکهیت و ههلویستی لیوه رگریت بویه بو نمونه ئیمه ئیستا بیرو
 لیکندانه وه کانی ئیمام (احمد بن حنبل) خوا لیتی پازی بیت پیرو
 ده کهین، به لآم نه گهر له سر مهسه له یهك له مهسه له که کان به بیرو
 لیکندانه وه ی (الشافعی) مان کرد نایا نه مه مانای نه وه یه بو نمونه
 ئیمه بووینه ته شافیعی؟ یا به لیکندانه وه ی مالیک بووینه ته مالیکی؟
 یا به لیکندانه وه ی هه نیفه بووینه ته هه نه فی؟ هه روه ها نه وان، نه ی
 نه گهر نه وان له مهسه له یهك به گویره ی لیکندانه وه ی ئیمام نه حمده بکهن
 ده بی بلین نه وان بووینه ته هه نه لی؟

نه خیر... نه گهر بینیمان یه کیك له زانایه شاره زایه ناسراوه کان
 شتیکی له بروایان له خهلکی نویخواز په سه ند کرد یا وه رگرت و
 ناموزگاری خهلکی دی پی کرد راست نییه و ناگری بلین نه مه
 له وانو یا چووه ته سر ری باز یا ری و شوینی نه وان، ده لین: نه وان
 له وه ی لپیان به دی ده کهین ته نیا ناموزگارییه بو نه وه ی نه هلی کیتابی
 خواو ری بازی نیردراو (ﷺ) و به نده کانی خوا ی مه زن. نه گهر له م

مهسه له یه هه له یان کرد، ئەم هه له یه له بۆچوون و لیکدانه وه هاتووه،
هەر کەسێ لێم نەتەوێه بۆچوون و لیکدانه وهی هەبێ دوو پاداشتی
هەبێو، ئەوێ تییدا هه له ش بکا یه ک پاداشتی هەبێ.

ئەوێ هەموو راستییەکیش، بەرانبەر بەو کەسێ راستی دەلی به
وشە ی هه له ش نەبوو. چونکه هەندێ کەس نەگەر کەسێ پێچه وانه ی
بۆچوون و لیکدانه وهی کرد گوتی: ئەمە لەسەر هه له یه و ناچار ی کرد
بۆچوون و لیکدانه وه کە ی ئەو پێرەو بکات ئەمە مەترسییەکی
گەورە یه و تووشی لیژییەکی هێندە سەخت دەبینە وه مەگەر خوای
گەورە رزگارمان بکات ئە ی خوایه هەر تۆ گەورەیت و لەهەموو شت
ناگاداریت.

کەرتی دووهم: هەمیشە ئەمەش ئەوێ لەسەر هۆیه ک یا لاساری
کردنی ک، یا یاخو بوونی ک، یا مانگرتنی ک، یا پێچه وانه یه کەسانی دی
بە کافرو بێ باوهر بزانی، ئەگەر ئەم دەربڕینه مان بۆ ئەم شیوازه
دەرچوونانە بێ له پێرەو ی نایین، ئێنجا ئەگەر ئەم بە کافر دانانەش خوا
نەخواستە ببێتە پێرەو پرۆگرام و رێبازی ک بێ میلله تیکی گەورە باوهر
پێ بهینن ئەمە خۆی له خۆیدا باوهر و پروایه که خراپتر له باوهر و برپای
دەرچووان (الخوارج) چونکه بە گوێرە ی برپای خه واریه کان لەسەر هەر
لاساری و یاخی بوون و مانگرتن و پێچه وانه یه شتی گەورە یان دە کرد،

ئینجا ئیستا نِگەر بیینیت که سِیک له سەر پیچه وانه یه که موسلمانان به کافرو بئ باوهڕ له قهڵم ده دات ئهمه بئ گومان نه زانه و له پتی راست لایداوه و به پیچه وانه ی قورشان و پیتره و ده پوات که له راستیشدا نه مانه پتر له باوهڕ و پروای خه وارج تیده په پینن که علی کوری نه بی تالیب شمشیری له پروویان به زکرده وه.

موسلمانان کان له به کافردانانی موسلمانانی دی جیا واز بوون تیئاندا هه بوو موسلمانانی دی له سەر هه هه لیه که به کافرو بئ باوهڕی داده نا، تیئاندا هه بوو به به دره ویشتی و زیناکه ری پیسی له قهڵم ده دا نه وه ی سزای گه وره بوو سزایان ده دا.

خوای گه وره ده فەر مووئت:

﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ

سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ كَرِيمًا﴾ (النساء: ۳۱)

واته: نه گەر دوور بکه ونه وه له و تاوانه گه ورا نه ی که لیئان قه ده غه کراوه، نه وه تاوانه به چو که کانتان بز ده پوشین، وه ده تاغینه شوئینیکی چاک و پرێزداره وه.

مرۆڤیش کاتێ له گوناوه گهوره کان دوور ده که ویتسهوه خوای
مینهره بان له گوناوه بچووکه کانی خوش ده بیت و چاوی لێده پۆشیت
مه گهر له سه ر گوناوه بچووکه کان مکورو بهردهوام نه بیت. به لام نه گهر
هه میسه له سه ر گوناوه بچووکه کان بهردهوام بوو، زانایان گو تیان:
مکوپ بوون و رشت بوون له سه ر گوناوه بچووکه کان گه وره یان
ده کاته وه.

ئینجا ئه م قسه یه ش- به کافردانان- خۆی له خۆیدا نه زانی و
نه فامیه کی گه وره یه .

ئیدی ئه وه ی موسلمان ی دی له سه ر هه له کان به کافر و بی باوه ر
له قه لم ده دا با بزانی که پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمو ی:
«ئه وه ی به برابه کی خۆی گوت: ئه ی کافر، یا بی باوه ر، یا له ناین
وه رگه رای، نه وا یه کیکیان ده گریتسه وه، نه گهر ئه و به خۆی وایگوت و لێ
پاشگه ز نه بووه .

ئه و که سه به خۆی کافره و، هه ر ئه مه شه که پیغه مبه رمان درود و
سه لامی خوای له سه ر بی فه رمو یه تی: نه گهر له لای خوا له دنیا ش
کافر نه بی چونکه نێردرا ی خودا (ﷻ) فه رمو ی: به هه ر هۆیه ک بیت
ده بی یه کیکیان کافره که بیت.

الشیخ ابن عثیمین

ترسان له سزای خوا

پرسیار: زور کهس له گه نجان دهلی: له سزای خوا ده ترسیم و، له گڼ
نهمه ش له نمرکه کان که مته رخه مه. کاتی دیته سر پیخه فی خوی له
ترسان قورنانه له لای سهری خوی داده نی بی نه وهی بیخوینیتته ووه
له مه ش هه ست به نارامی ده کات و ده خه ویت، نایا نهم کاره به جیته؟
نهی نهو که سهی له خوا ده ترسی ده بی کارو کرده وهی چو ن بی؟

وه لأم: نه وهی به پراستی له خوا بترسی به ههر حال ده بی
به ره مه که ی بهر بگری نه ویش نه وهی به پراستی خوی گوره به پرستی
و، له وهی خواو پیغه مبه ر (ﷺ) قه ده غه یان کردووه ده بی لیان
دوور بکه ویتته وه، بو نمونه ههر وه کو نه وهی له شیر ده ترسی پیویسته
هه ولئی نهو هو یانه بدات که له شیر که ده پیاریزی.

نه وهی له ناگریش ده ترسیت له بهر ههر هو یه ک بیت نه گهر
ترسه که ی پاست بیت ده بی هه ولئی هو یه ک یا هه ولئی ده رباز بو نی ک
بدات تا کو له ناگره که رزگاری بیت و خوی لی دوور بکاته وه. به لأم
نه وهی نهم په یوه ستاره ده یکات که کتیبی قورنانه له لای سهری خوی
داده نیت نه مه خوی له خویدا شتی که له هه لبه سترای نوی چونکه
نهمه له پیغه مبه ر وه (ﷺ) نه هاتووه هه روه ها نه وهی بیزانم له
یا وه ره کانیشی نه هاتووه. نه شان بیستووه له هیچ سرده میکی که شهی

نایینی نیسلام که سیک نه مهی کردبی و به لکو پیویسته هرژ خودی
 خوی له سهر خویندنی قورئان رابهینی بهمهش دل و دهروونی هیمن و
 نارام ده بیته وه له ناخی میشکی خویشی دنیا ده بیته وه هه لته
 نه مهش له پیغه میهر وه (ﷺ) هاتو وه نهویش له نیو قورئاندایه و یا
 له دوعای پیش خهوتندایه سهرجه م نه مانهش کرده وهی چاکن و لهو
 کتیبانهی پیوه ند به م مهسه لانه باس کراون.

الشیخ ابن عثیمین

لاساييکردنه وه يا خو به نافرته چوواندن

پرسيار: لهو مهاوانه دوايي دياردهيهك له نيوان گه نجان به تاييه تي
 گه نجان پهيوه ستدار بلاو بوو ته وه نه ویش نه وه به كه سه عاتي شيوه
 رهنگي زيرين يا زنجيريك له شيوه خشلي دهستي نافرته تان له دهست
 دهكهن، يا ته گهر قوچهي بيخهي هه ندي لهو گه نجه پهيوه ستدارانه ش
 بكه يته وه سهير ده كه يت زنجيري زيونيان له مل كردو وه شيوه
 شتيكي دنياشيان پيوه كردو وه، هه روه ها هه ندي كيشيان سه عاتي ان
 له دهستي راسته كردو وه، تكايه دهر باره ي بابته تي رابو واردن و
 خوشگوزهراني ناموزگار ييهك ناراسته ي نه م جوړه گه نجان به بكه نه وه
 به تاييه تيش دهر باره ي بابته تي لاسايي نه كردنه وه د نافرته تان؟

وه لّام: من تكام وايه له په نجا كه سي نيوه پتريش چاوم به م
 دياردهيه نه كه ويت، و ابرانم نه مه هه ر نيه، نه وه ي شتيكي له م بابته تي
 له لايه، هه ر نيسا نيشانمان بدات، تاكو دواي نه وه ي شيوه ي شته كه به
 چاكي ده بينين نينجا ده توانين برياري له سه ر به دين.

بيگومان خوي گه وره، كه هيچ شتيك زينده وهرتيك جووله يهك نيه
 له سه ر رووي نه م زه مينه، له ناسان له نيوه درينا، نه گهر خواوه ندي

گه و ره لئی ناگادار نه بیئت، هه ره به خویشی به سه ره هه موو به ننده کانی
خوی زاله و زاناو شاره زایه، هه ره به خویشی ژن و پیای داهیناوه
به گه و ره بی خویشی له یه کدی جیاوازی کردوون، هه و ره ها له مه سه له ی
جلوبه رگ و گرنگی به خودانیش جیاوازی کردوون به گه و ره بی و به رزیتی
خوی ده ره موویت:

﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنِ شَاءَ أَشْهَدُوا
خَلَقَهُمْ سَكَنُ شَهَدَتْهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝۱۹ ﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا
عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۲۰﴾
الزخرف: ۱۹-۲۰.

واته: وه نهو فریشتانه ی که به نده ی خوی به خشنده ن به مئینه یان
داده نا، نایا نه وان به دیاری دورستکردنیانه وه بوون، بیگومان نهو
شایه تی یانه ی ده نوووسریت و پرسیاریان لیده کری، وه ده لئین ته گه ره
خوا بیویستایه ئیمه نهو (فریشتا) نه مان نه ده په رست، هیچ زانیاری
یه کیان نیه لهو باره یه وه، نه وان هه درو ده که ن.
هه و ره ها خوی شکومه ند ده ره موویت:

﴿ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ ۚ

مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ الزخرف: ١٧

واته کاتی مژده بهیه کی لهوان بدری، بهوهی به نمونه بو خوابی
داده نا، رووی رهش هه لده گه پری و پشووی خوی ده خواته وه.

کی بو نهوهی به نمونه ی خوابیان داده نا؟

نهوانه بوون که فریشته یان کرده میبیننه، فهرمووی:

﴿ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ ۚ

مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مَنْ يُنشِئُ فِي الْحَلِيِّ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ

غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ الزخرف ١٧-١٨

واته: وه کاتی مژده بهیه کی لهوان بدری، بهوهی به نمونه بو خوابی
داده نا، رووی رهش هه لده گه پری و پشووی خوی ده خواته وه، نایا نهو
(کچه) ی لهناو نالتوون و خشل به خیر کرابی و، له کاتی ده مه قالیدا
ناتوانی مه بهستی خوی ده ربیری.

کییه نهوهی له نیو خشل و نالتوون گه وره ده بی بهمانای له نیو
خشل و نالتوون پهروه ده ده بی.

نډو ګډه نافرته، نډو له شهرو دهمه قاليدا ديار نييه، ګډه چي پياو
همست به خودي خوي دهکات و پيويست بهوه نييه خودي تهواو
بکات، هر نويش له شهرو ناکوکيدا ديارو بهرګري له خوي دهکات،
ګهواته چون دهکري پياو ناستي خوي دابه زينيټ و خوي وهکو نمونډي
نافرته ليکات.

بويه پيغهمبر (ﷺ) نافرته ليک پياوانه کردووه ګډه خويان له
شيودي نافرته دنويټن و هرووها نافرته ليک پياوانه کردووه
ګډه خويان له شيودي پياو دنويټن، سعات نډو ته نيا نافرته تان
بهکاري دهين و لهدهستي دګډه نايټ پياو بهکاري بهيني و لهدهستي
بکات نډه مش رنګي چ سپي يا سوور يا رهش بوويټ.

ګرنگي مهسه له ګډه: نډو به نډه ګر ګوټرا نډه سعاتي نافرته،
نډه ناکري پياو بهکاري بهيني و لهدهستي بکات و، بهلام نډه ګر
لهشيودي سعاتي نافرته تان نډو بهلام شتي له نالتون تيډابوو،
نيمه سهر دهکين، نډه ګر زيږه ګډه ته نيا رنګ بوو نډه حرام نډو،
بهلام ناموژګاري پياو دهکين ګډه بهکاري نډهيني و لهدهستي نډهکات
نډو ګډه تاوانبار بکريتهوهو خه لګاني دي چاوي ليکګډه و لاسايي
بګډه نډو.

ښځا نه ګر زېږي تېدايوو و به ناوی زيږ روپوش کرابوو نه مه بو
پياوان هر امو پټويسته نه به کاری بهينن و نه لدهستی بګه
چونکه پټغه مېر دروودو سهلامی خواي لسه ر بيت لبارهی ثاوريشم
و نالتوون فهرمووی: (بو ټيرينهی نه ته وهی من هر امو نه وهی بو
ميپينه کانی هه لال کراوه).

الشيخ ابن عثيمين

گونجاوترین شیواز له بانگه‌وازدا

پرسیار: من گه‌نجیکم دمه‌وی بيمه بانگه‌وازکارو، به‌لام هیچ شیوازیکی گونجاوم. به‌ده‌سته‌وه نییه، نایا (سیدی) ئیسلامی و کتییی ئیسلامی به‌سووده بۆ نه‌وی بتوانم بلایان بکه‌مه‌وه یا دابه‌شیان بکه‌مه‌وه. گونجاوترین شیوازم فێربکه‌ن خوای گه‌وره پاداشتان بداته‌وه.

وه‌لام: به‌لێ، بێگومان مڕۆژ ناتوانیت به‌خۆی بانگه‌واز بکات و، به‌لام ده‌توانیت به‌ بلۆکردنه‌وه‌ی کتیب و (سیدی) یه‌ به‌سووده‌کان سوود به‌ تاین بگه‌یه‌نیت و، به‌لام له‌بهر نه‌وه‌ی به‌خۆی ناتوانیت بپێته بانگه‌وازکاری راست و دروست بۆیه پێویسته ئهم کتیب و (سیدی) یانه به‌ زانایانی تاین نیشان بدات بۆ نه‌وه‌ی بزانیته‌ چ هه‌له‌یه‌کیان تێدايه‌و نه‌و پیاوه‌ش سه‌ربه‌خۆی ئهم شتانه‌ بلۆنه‌کاته‌وه‌و دابه‌شیان نه‌کاته‌وه‌ نه‌وه‌کو شتی هه‌له‌و نادروستیان تێدایێ و به‌خۆی هه‌ستی پێ نه‌کات.

هه‌وره‌ها شیوازی دیکه‌ش هه‌یه‌ بۆ بلۆکردنه‌وه‌و دابه‌شکردنی سیدی و کتیب. بانگه‌وازکار ده‌توانیت له‌گه‌ڵ زانایه‌ک رێکبکه‌ویت که زانایه‌که کتیبه‌که بنووسیت و نه‌ویش نه‌رکی چاپ و بلۆکردنه‌وه‌ له

نه ستوی خوی بگریټ، به مهش بانگه وازکار له لای خوای گه وره که
له هم موو شتیکی زیندوو و مردوو ناگاداره پاداشتی گه وره ی هیهو
خوای میهره بانیش به زه بیداری به زه بیدارانه .

الشیخ ابن عثیمین

له نیازی خوټ له گهڼ خودا راستگوښه!

پرسپار: گه غځنکم حمز له بانگه وازکاری ده کم و به لّام دور ره و شتم
هه ښه:

یه کم: کاری هیڼانه وهی مهنی به ده سستی ده کم و، هه ولّم دا
وازیلیبھیتم، به لّام نه متوانی؟

دووه: نویژی به بیانیا ناکم ته گهرچی زور رسواي خو شم ده کم؟
سه لامی خواتان لیږی، چ ناموژگاریه کم ده کم، تکاتان لیده کم
دوعام بو بکن و ثاماده بووان دلّتیا بکنه وه خوا له په نای خوی
بتانگری و بتانپاریزی.
وه لّام:

له خوی گه وړه داوا ده کمین که تواناو ده سه لّاتی به سر هه موو
شتی کدا هیه، نهو خویه تاک و ته نیایه ی ټیمه ی له نه بو وه
هیڼا و ته هم شپوهیه ی نیستامان له خوی گه وړه داواکارین له سر
برپاردانه کانی خومان جیگیرمان بکات وړه مان بهرز بکاته وه تا کو
بتوانین په یانه کان که له رووی خوی گه وړه داومانه نه یانشکینین و
بیانپاریزین ده لّیم: نه مه نه گهر خوی مه زن ناره زووی لیږی له دوا روژدا
ریځگای راستی پی نیشان ده دات، چونکه هم که سه خودی خوی هه ول

دەدات خۆی لە دەسپەر قوتار بکات کە بە خۆی هەست پێ دەکات
کارێکی نابەجی دەکات.

نەمەش بەخشین و چاکەیه لەلایەن خواوە، نەوێ بە دەلسۆزی هەولێ
شتیک بدات کە بۆ پەيامی خواو پیڤەمبەرە کە (ﷺ) رێگە خۆشکەر
بێ. و بەدلی ساف و بێگەرد خواو پەرستی پیڤەمبەرە کە (ﷺ)
بناسی، خۆای مەزن بە گەورەیی خۆی ئەگەر راستی نیازی لێ
بەدی کردو زانی لەو پەیمانە بەردەوام دەبیت، خۆای مەزن یارمەتی
دەدات و لەسەر خواپەرستی پرستی دەکات. منیش بەم براه دەلیم:

لەگەڵ خوا نیازت راست بێ و لەکاتی سوژدەو نیتوان بانگ و
هەلبەستانی نوێژو لەکوژایی شەو، لەخۆای گەورە بپاریوەو دەست
بەخویندنی قورئان بکە، چونکە ئەمە یارمەتیت دەدات کە واز لەم
مەسەلەیه بهێنیت.

بەلام دەربارە نوێژی بەیانی: هەول بەدە زوو بڤهویت چونکە ئەوانە
لە نوێژی بەیانی دوا دەکەون زۆربەیان خەو تەنگیان پێ هەڵدەچینی و
هێور نەبوونەوێ لەشی مرۆڤ لە کەم نووستن لەشی مرۆڤ گران دەکات
و بەرەبەستی بۆ دروست دەکات. زۆربەیی ئەوانە نوێژی بەیانی
فەرامۆش دەکەن ئەو کەسانەن کە درەنگی شەو دەخەون و، نەمەش
پێچەوانە پەوشتی پیڤەمبەرە درودو سەلامی خۆای لەسەر بێت کە

زور پټويسته ناگاداري هم رهوشته بين نهوډي دروودو سهلامی خواي
له سر بيت دهیگرد رکي له نووستنی پیش نویژی عیشا دهسوهوهو
رکي له گفتوگو بهمانای قسه کردنی وای نویژی عیشاش دهسوهوهو،
له بهرچی؟

چونکه مروژ نهگر دواي نویژی عیشا زور مایهوه ههسانهوهی بو
نویژی بهیانی زهجهت دهبی... بویه ناموژگاری هم برایه دهکهه که
شهوآن زوو بنوی و ناموژگاری خه لکانی موسلمانیش دهکهه نهندامانی
خیزانهکانی خویان بو نویژی بهیانیان بهچاکی هوشیار بکهنهوه تاکو
تهواو به ناگایان نههینن وازیان لی نههینن تاکو وهکو نهو کهسه
نهبيت که دیت جارتک یا دوو جار بانگی نافرته یا کچ یا کورهکانی
خوی دهکاو نینجا وازیان لی دینی و دپروات و نازانیت بهناگاهاتوون
یا، نا.

بهلام هم جوړه گهخانه پټويستیان بهوهیه که پټیان بلیت:
ههلسوه له سر سهری بهوستیت تاکو ههلهدهستیتتهوهو، ههنډی
له گهجهکانیش نهوهی بو بهس نییه که تهنیا ههلهستیتتهوه لهوانهیه
ههلهدهستیتتهوهو دووباره دهگهړیتتهوهو دهخهویت، نمونهی نهمانه
دهستی بگره تاکو دهیگهینیتته نیو گهرماو، نهوانی دی له دهرگایان

بده و دیسان به توندی له ده رگایان بده به پشتیوانی خودای گه وره ده رگا
ده که نه وه و نیدی هم موو نه د امانی خیزان نویژی به یانی خو یان ده که ن.

الشیخ ابن عثیمین

سزای فروشتنی شتومه کی جه رام

پرسیار: گه نجیک خواناسه و له دوکانی عه تاری باوکی خوئی کار ده کات و، ئەم دوکانهش هه ندی شتی خرابی وه کو جیگاره و وینه ی تیدا ده فروشریت، ئەم کوره ناموژگاری باوکی خوئی کردو به لام باوکه که خوئی لی تووره ده کات و ده لیت: له بهر شه وهی حکوومه ت ئەم شتومه کانه ی هیناوه و خه لک ئەم شتانه ده کپن، ئەمه هیچ شتیکی تیدا نییه تا کو بۆ ئیمه گونا ه بیت، باوکه کهش له ته مه ن گه وره یه، به هر حال هه ندی له وانه ی به نیو ته مه ندا چون قایل نابن کوره کانیان ناموژگاریان بکه ن، سه لامی خوا ی گه وره تان لی بی له م مه سه له یه چی ئاراسته ی باوکم ده که ن؟

وه لام: یه که مین: ده ستخووشی له م گه نجه ده که ی ن که خوا ریگای په رستنی بۆ روونا ک کردوه ته وه و به خواناسینی خوئی پابه ند، چونکه ئەمه گه وره ترین خێرو چاکه یه که خوا ی گه وره به به نده ی خوئی ده به خشی و، له په یوه ستی خوئی به په یامی خوا سه ری به رز ده کاته وه، ئەمه ش بۆ ئەم گه نجه به خیریکی گه وره ده ژمی رد ریت که له هه موو خێرو خو شیه کی دنیا خیرتره.

دوه مین: ناموژگاری ئاراسته ی باوکی ده که مین به تابه تی که له دواترین ماوه ی ته مه نیه تی: خوا ی گه وره و به هر مه مه ند په رستی ت و،

لیلی بترسیت، نه مهش بزایت که تنه نیا خوی مه زن رسقدهره هر
 شه ویش به تنه نیا رسقی ژیا نی روزانه ی به نده ی خوی به ده سته و رسقی ش
 به فروشتنی شتومه که قه ده غه کراوه کان په یدا نابیت، شه رسقی
 به ریگای فروشتنی شتومه که قه ده غه کراوه کان په یدا ده بیت شه رزقه
 نه خیری تیدایه و نه خواش به خشین خوی تیدا ده کات، به لکو بو
 خاوه نه که ی ده بیت به لای سر.

له قورن و سوننه تدا زور به چاک و روونی و هه روا به توندیش
 هو شیاری داوه به وانه ی رسقی خویان به حه رامی په یدا ده کهن و
 له گه ل نه مهش ده رخوا ردی خیزان و منداله کانی خویان ده دن دوایش
 شه ماله حه رامه بو نه وه کانی خویان به جی ده هیلن. پیغه مبه ریش
 (ﷺ) ده فهرمویت:

﴿خو چاکه و جگه له چاکه به هیچ شتیکی دی قایل نابیت، خوی
 گه وره میهره بان شه و ی به نیراوه کانی فرمان کردووه، هه مان
 فرمانیشی به نیمانداره کان کردووه.
 خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ ﴿٥١﴾ المؤمنون: ٥١.

واته: نهی نیراوانی خودا، له خوراکي پاک (حه لال) بخون، وه کرده وهی چاک بکن، (چونکه) بهراستی من به وهی نیوه دهیکه ناکدارم.

ههروه ها خوی مه زن ده فهرموت:

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا

لِلّٰهِ إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (البقره: ۱۷۲)

واته: نهی نهو که سانهی که برواتان هیتاوه، بخون، لهو خواره مهنیه پاکانهی کردوومان به رۆزیتان، وه سوپاسی خوا بکن، نه گهر نیوه ههر نهو ده په رستن.

ههروه ها ده ربارهی نهو ده رویتشهی نه م دی و نهو دی ده کاو هاواری خودا ده کا خوراکي هه رامه و، جلو بهرگی هه رامه و، ههر به خوراکي هه رامیش فرسکی گرتووه نه مه هه رگیز له لای خوی گه وره قایل بوونی نییه و وه لامیش نادریته وه.

له وتاریکی (ابن مسعود) دا هاتووه:

(نهو که سهی مال و سامانی به سه ریه که وه داناوه (به مانای به هه رامی پیدای کردووه) نه گهر زه کات بدات لیتی قه بوول نابی، نه گهر

به خشیښی بزی به خیر حسیب نابی و، نه گهر له دواي خویښی به جی
هیشت ده خړیته نیو ناگروهه. تکا له پیره میږدی باوکت نهو پیاوه
نیماندازه ده کم به ناموژگاری و بهم دیارییه مان قایل بیت، نیمه
نهم باسه مان بؤ بهر ژه وهندی نهو و بهر ژه وهندی کوره کانی دواي خزی
کردووه.

به لام دهر باره ی نهو گه نجه ی که باوکی فرمانی پنده کا شتومه ک له
نیو دوکانه عدتارییه که ی بفروشی که هندی شتی هر پامی تیدایه،
من پی ده لیم:

له مه گوږپرایه لی باوکت مده، له دوکانه که دانیشه و شته
رنگه پندراوه کان بفروشه و شته قه ده غه کراوه کان مه فروشته، چونکه
هر گیز خوا پرستی بنده له گه لی یاخی بوون و کرده وه نه هی
لینکراوه کان به گدی ناگړیته وه.

هه وهرها قسه ی باوکت بؤ تو که ده لیت: نهم شته قه یناکه چونکه
حکوموت رنگه ی پیداوه و ده هیلیت بفروشریت.

منیش ده لیم: به که مین جار په ند له کیتاب و سووننه دایه و نه به
نیش و کاری حکومت وه نه به نیش و کاری خه لکیشه چونکه خواي
مه زن که له هه موو شتیکی بنده کانی خزی نه وه ی زینده وه در بیت،

له کارو کرده وهی، له ژبانی رۆژانهی، له بژێوی، له ژبان و مردنی،
له هه موو شتیك چاودێرو ناگاداره دههه رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن
نَّزَعْنَكُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ النساء: ٥٩.

واته: ئه ی ئه وه که سانه ی که باوه رتانه هیناوه، گوێرایه لی خواو
گوێرایه لی پیغه مبه ر بن، وه پاشانیش گوێرایه لی کاربه دهسته
(عادیله) کانی خۆتان بن، جا نه گهر دووبه ره کیتان له شتی کدا هه بوو،
ئه وه بیگێر نه وه بۆ لای خواو پیغه مبه ر (ﷺ) نه گهر ئیوه باوه رتانه
به خوا هه یه وه، به رۆژی دوا یی، ئه وه باشتره، وه ناکام و نه نجامی
چاکتره.

فه رموو سه یر که لیره خوا ی گه وه ره دههه رموویت نه گهر ناکۆکیستان
له گه ل به خێر کارو کاربه ده ستانی خۆتان هه بوو، ئه وه بیگێر نه وه بۆ لای
خواو پیغه مبه ر (ﷺ) له مه ش دووپاتی ئه مه ده کاته وه که نه گهر
ئیه باوه رتانه به خواو دوا رۆژ هه یه.

ئه م پاسا وه ش له رۆژی زیندوو بو نه وه له لای خوا دادی نادات،
چونکه خوا ی مه زن دههه رموویت:

﴿ وَيَوْمَ نَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴾ (٦٥) القصص:

٦٥

واته: وه روژئ كه (خوا) بانگيان دهكات و (پيښان) ددهفرموي،
چيتان وهلامی پيغه مبهراڼ داوه ته وه. له دنياش له لای تيگه يشتوان
لهو خه لكانه ي باوه رپان به خوايه و خوا ناسن هيچ شتيك جگه له
کيتابي خواو سوننه تي پيغه مبهره کي (ﷺ) سووديان پي ناگه يني،
چونکه هه موو باوه رکارو خواناسيک ناکري نيش و کاري خه لك يا
پيره وو پرؤگرامي حکومته كه (ناعاديل) بوو پيره و بکات و کيتابي
خواو سوننه تي پيغه مبهره (ﷺ) به لاوه بنيت، ترسيش له وه دايه نه وه ي
له نيش و کاري حکومته ناپازي بيت وه کو نه وه بيت كه دهر باره ي
نه مانه ددهفرموييت:

﴿ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ أُتُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴾ (١٣٦) وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرِي
فَنَتَّبَرَأَ مِنْهُمُ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلُهُمْ حَسَرَاتٍ
عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴾ (١٣٧) البقره: ١٦٦-١٦٧

واته: کاتیک له پېشه واکان یه خه هډه ته کتن، له وانه ی (له دنیا) دا دوايان که وتوون، وه سزايان (به چاوی خوځيان) بينين وه هم موو پهبه ندييه کيان بچرايه وه، وه نه وانه ی که دوايان که وتبون ووتيان، خوژگه نيتمه بگه پاي نايه ته وه (بؤ دنيا) تا يه خه مان لي هه ټه کاندایه، هه روهک (نه وان) يه خه يان له نيتمه هه ټه کاند، ناوا، خوا کرده وه کانيان نيشان نه دات، به داخ له سهر دټيان، وه نه وان دهرچوونيان نييه، له ناگر.

پوخته ی وه لام چوار شتن:

یه کم: پېر ژبايي لهو که سه ی خوی دلوثان چاکه ی برپايی و هوش و عقلی داوه تی که به ریکه ی راستی خواناسی به دل و دهر و ونو ناخیکه ی بی گهر د گرتووه.

دووه م: ناموژگاری باوک ده که ين واز له م کاره بينی.

سییه م: دلنيان نهو کورې باوکي له دوکانه که ی خوی به جیتی ده هیلې برپای به خواو پیغه مبه ره که ی (عليه السلام) هه یو شتومه کی حه لال دهر ووشی و نه وه ی خواو سوننه ت قه ده غه ی کردووه نافروشی.

چواره م: سه رچاوه بؤ نه حکامه شه رعیه کان نه وه نييه نه وه ی حکومت برپاری بؤ ده دا یا برپاری بؤ نادا یا کاری کرده وه و خوو ره وشت و هه لسو که وتی ژيانی روژانه ی بژیوی و قسه و برپاری خه لکیش

نییه که ژیا نی خو یان له دنیا به سهر ده بن، به لکو سه چاوه ی راست و
دروست گه رانه وهیه بو کیتابی خواو سوننه تی نیراویه تی (ﷺ).

الشیخ ابن عثیمین

خواہرستی بہ پی تو انا

پرسپار: نیمہ کومہ لیکین لہ ہاوریان بؤ مہ بہستی گفتوگو و دیالوگ دہربارہی دنیا و نایب کوزہ بینہ وہ، کہ چی یہ کینک لہ نامادہ بوان پرسپاریک ناراستہی ہمہ موممان دہکات و تئیدا دہلی: نایا مرؤقی موسلمان دہتوانیت بڑیت کہ ۱% ژیان موسلمانانہ بیت لہ گہل نہ وہی کہ ژیان رۆژانہ و ہل سوکھوتی لہ گہل کومہ لگہ کہی خوی بہر دہوام بیت ہمہ سہرہ پای نہ وہی ژیان رۆژانہ و ہل سوکھوتہ کہی لہ نیتو کومہ لگہ کہی خوی زور شتی چاک و خراپ و کاریگہ ریشی تئیدایہ بہو مانایہی نہ گہر نہو مرؤقہ موسلمانہ نہ وہی خوی گہورہ قہدہ غہی کردوہ لیتی دوور بکہ ویتہ وہ نہ وہی لہ قورٹاندا ہاتوہ پیرہوی بکات و نہ وہی سونہتی پیغہ مہریشہ (ﷺ) بیکاو جگہ نہ وہی حہلالہ مہیلی ہیچ شتیکی دی نہکات لہ سہر ری و شوینی (محمد - ﷺ) بروات، لہ ہمہ موو شتیکی قہدہ غہ کراو دوور بکہ ویتہ وہ؟

لہ سہر نہم بابہ تہ و ہلامہ کان ہندی جیاواز بوون نہ گہرچی ہمہ مووشیان بہ (بہلی) و ہلامیان داوہ تہ وہ بہ لام و ہلامہ کان دہربارہی ریژہ کہی جیاواز بوون، کومہ لیک گوتیان مرؤقہ توانای ہمہ ۱% موسلمان بیت، کہ چی کومہ لیتیکی دیکہ لہ سہر نہوہ قایل نہ بوون کہ

مرۆڭ لەم سەردەمە بتوانىت ژيانىكى موسلمانانە ۱% بژىت، راو
 بۆچونى ئەو كۆمەلەي دوايى كە قايل نەبوو بەۋەي مرۆڭ بتوانىت
 بەرپژەي سەد لەسەد بژىت ئەۋەبوو كە تواناي كۆمەلگەو كاريگەرييە
 جۇراو جۆرەكانى كاريكى گەرەي لەسەر تاكدا ھەيەو لەۋانەشە زۆر
 شتى ناراست و دروست پىويست دەبى رۆژانە جىبەجىيى بىكەيت و ھەر
 ئەمانەش حكومەت (ھەر حكومەتتەك) بىريارى بۆ دەدەن كەئەم
 شتانە بىنە بەشىك لە پىكھاتەي ماۋدى ژيانى رۆژانەي ھەر
 موسلمانىك، ھەر ئەم كۆمەلەيە يارى تۆپى پى بە نمونە دىننەۋە كە
 حكومەت ھەول دەدات ھانى ئەم ياربيە بدات سەرەراي ئەۋەي ھىندە
 سوۋدى گەنجانى تىدا نىيە ۋەكو ئەۋەي ئەگەر بۆ نمونە گەنجان لەسەر
 سوارچاكي و مەلەۋانى و تىرھاۋىژى رابھىندىر. نمونەيەكى دى وىنەو
 وىنە تەندارەكان.

نمونەيەكى دى پىۋەندى بە خۇراكي مرۆڭەۋە ھەيە كە دەۋلەت
 ھاۋردەي دەكات ۋەكو ئەو خۇراك و خواردنەي لە دەرەۋە دەھىندىر،
 نمونەيەكى دى سوۋدى بانكەكان، ھەرۋەھا زۆر نمونەي دىكەشيان
 ھىنايەۋە، كاتى گىفتوگۆيەكە درپژەي كىشا لەسەر ھەندى خال
 رىككەوتىن و لە ھەندىكى دى بىرورامان جىاۋاز بوو، ئىمە ئەم

پرسپاره یو بهریتان ره‌وانه ده‌که‌ین به‌لکو له‌لای نیوه وه‌لامی راست و دروست و پرواپیته‌نهرمان به‌چنگ بکه‌ویت.

وه‌لام: له راستیدا موسلمان له گوناو و تاوان و داوین پیسی دوور نییه، له‌هه‌له‌و شتی نادروست دوور نییه، نیوان چاکه‌و خراپه به‌ک که‌له مووی باریکه، خودی مروژ ساده‌و نه‌فامه، هه‌موو نه‌وه‌ی ناده‌م هه‌له‌کارن باشترین هه‌له‌کاره‌کان ته‌وبه‌کاره‌کانن هه‌ر وه‌کو له فهرموده‌ی پیروژدا هاتووه، به‌لام ده‌کړی و له توانادا هیه که مروژی موسلمان له کومه‌لگه‌یه‌کی موسلمانی پاریزکاردا بژیت نه‌مه‌ش به پیی تواناو خود گیری خوی، هه‌لبه‌ته نه‌مه‌ش به گویره‌ی نه‌م فهرموده‌یه‌ی خوی مه‌زنه:

﴿فَاقْبَلُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا

لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَحْ نَفْسِهِ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

التغابن: ۱۶

واته: که‌وابوو له خوا بترسن نه‌وه‌نده‌ی که ده‌توانن.

مروژی خواناس له نایینه‌که‌ی خوی نه‌ګر هه‌له‌یه‌کی کرد یا هه‌له‌یه‌کی لی روودا که به‌ثقه‌ست نه‌بووبی و وا تیښګات به گویره‌ی لیکدانه‌وه‌ی خوی یا نه‌و زانیاریانه‌ی که هیه‌تی به‌مه‌ نایینو

بروایه کهی له که دار نابیی، یا نه وه تا نه وه هلهیهی که دهیکات له سه ره وه لایمی پرسیری خوی بیت که خاوهن زانستانی کردییت و دانان و لیکنده وه کهی خاوهن زانست بۆی دانابی و بۆی لیکنده بیتته وه و دانان و لیکنده وه کهش له گهل شهرعی بی گهر د یه کنه گریته وه، بهمه نایین و بروای برای موسلمان لهق و لاواز نابیت.

کورتهی ئه وه لایمه: پیویسته له سه ره موسلمان به پیتی توانای خوی خوا به پرستی، نه و شتانه له خوی قه دهغه بکا نه وهی خوای مه زن له سه ری حه رام کردو وه، نه وهی پیویستیشه له سه ری که نایینی خوا پیویستی کردو وه ده بی بیکاو جیبه جییان بکات، هه ره هلهیه کیش که لیی رووبدا هه ره چهنده بچووک بیت یا گه وه ره بیت پیویسته ته وهی ئیجگاری بکات.

الشیخ ابن باز

به شه کانی کارو کرده وه چاکه کان

پرسپار: نایا موسلمان نه گهر کاریک یا هر کاریک له کاره کانی به بی نیاز کرد پاداشتی ده درېته وه، وه کو لاهردنی که ره سه یه کی نازارده ر له ریځایه کی گشتی، یا وه کو ته وځه کردن و دانیشتن له کږی نایینی بی نه و دی لپی به نیازی پاداشت بیت له لای خوی گه ورده وه؟
وه لام: کارو کرده وه چاکه کان دوو به شن:

جوړی به که م: هندی کارو کرده وه هیه پیو یستن و له سوودی بو خه لکی دی پتر نییه. نه گهر نه و کارانه جیبه جی به نیازی پاداشت نه گهر چی به نیازی پیو یستی سهر شانی مروځه به رانبره کومه لگه که ی خوی بیکات، نه مهش مانای نه و هیه نه گهر به نیازی پاداشتیش نه بیت ته نیا به نیازی نه رکيکی سهر شانی بی به رانبره به کومه ل نه مه پاداشتی له سهر ده بی.

جوړی دوو دم: زور جوړه په رستن هیه سوود به خه لکی دی ده گه ینیت نه مانه که بو خه لکی دی سوود به خشن هه لبه ته پاداشتیان ده درېته وه جا نه گهر چی به نیازی نه بیت، بو نه مهش پیغه مبرمان (ﷺ) ده رفه رموویت نه و که سه ی نه مامیک بجینیت یا رووه کیک پرویتیت نازه لیک لپی تیر بخوات یا هر که سیکی دی به ره که ی بخوات

ئەمە پاداشتی بو هەیه ئەگەرچی ئەمامە که دەچینیت و نیازیشی
لەمەدا نییه ئینجا لەبەر ئەوەی سوودی بەخەڵک گەیاندا ئەمە پاداشتی
لەسەرە، هەلبەتە ئەمەش نیشانە بەم فەرموودەیهی خوای مەزنە:

﴿ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ

مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ﴾ النساء: ١١٤

واتە: هیچ چاکەیهک نییه لە زۆر چەپە و سرتە کردنەکانیان دا،
مەگەر یەکیەک فرمان بکات بەمال بەخشین یان چاکە، یان چاککردنی
نیوان خەڵکی.

نیدی هەر ئەوەیه که مەرووف بەبی نیاز بو چاککردن و ئاوەدانێ و
ژیانی رۆژانهی کۆمەڵ دەیکات بی ئەوەی چاوەروانی پاداشت بی
کهچی ئەمەش خیری گەورەیه، ئینجا خوای مەزن دەفەرمووێت:

﴿.....وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

عَظِيمًا ﴾ ﴿ النساء: ١١٤

واتە: جا هەر کەسیەک ئەو بکات، بەنیازی رەزامەندی خودا، ئەو
لەداهاتوودا پێی دەبەخشین، پاداشتی زۆر گەورە، بێگومان چاکە و
کردهوهی چاک و هەڵسوکهوتی جوان و خوێ رەوشتی رێکوپێکی گەنجی
موسلمان که رەچاوی پێکهوه ژيان و ئاسوودەیی نێو کۆمەڵگە بکات

نه مانه خيره کي پترن له ودي خواي گه وره له سه ره تاي ثايه ته که ناوي
هيٺان، لاداني شتيڪ که ره سه يه ک له سه ر ريگايه ک هاتو وچڙي خه لکي
ديکهي له سه ر بيٽ نه مه نه گهرجي به نيازيش نه بيٽ ٻڙ کڙمه ل
سو وڊبه خشه و مرڙڻ پاداشتي ده دريسته وه، جا له و کاره به سو وڊانه ي
مرڙڻ هه رچهند بچو وک بيٽ له م ثايه ته پاڪانه باس ده کريت يا نه گهر
گه وره بيٽ وه کو داهيٺانه گه وره کان، يا پرده کان، يا تونيله کان،
سو وڊبه خشن و له رڙڙي دوايي له لاي خواي پهروه ردگار پاداشتي خويان
هه يه .

الشيخ ابن عثيمين

گه نجيك نويزه كان دهكات و

هه ندى كرده وهى خراپيش دهكات

پرسىار: من نويزه كان دهكهم و به لام هه ندى كرده وهى خراپيش دهكهم ناموزگاريتان بومن چييه؟ له بهرچى نويزه كانم له كرده وهى خراپ دهوورم ناكه نه وه؟

وده لام: ناموزگاريم بو تو، بهرانبهر به خواى گه وړه نه وديه كه ته بهى بكه، نهو خوايه تاك و ته نيايه، نهو خوايه بى نيازو جى نيازو نوميد، كه سى لى نه بو وه له كهس نه بو وه، وه هه رگيز هيچ كهس هاوشيو وه هاوتاي نيه كاتى بهرانبهر خواى مهن كړنوش ده بهيت پيوسته به راستى هست به مهنيتى بكهيت، هست به شكومهندي و ميهره باني بكهيت، نه وهش بزانيت نه وهى له خواى داهينه كه دروستكهري سه رجه زيندوو و مردووانه سزاي گه وړه هيه وهى لى ياخى بيت سزايه كى نازاردهرى بى پايانى ددهات و نهو فهرمووده هيه خواى گه وړهش بخوئيتته وه كه ده فهرموئ:

﴿ تَنْجِي عِبَادِي اِنِّي اَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (٤٩) وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ

الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ المجهر: ٤٩-٥٠.

واته: هه‌والا بده به‌بنده‌کانم، که به‌پاستی هه‌ر من لی‌بورده‌ی
میهره‌بانم، وه بی‌گومان هه‌ر سزای منه سزای سه‌خت.
ئه‌ی خودایه لی‌ی ببوریت و به‌زه‌یی پی‌ بکه‌یته‌وه‌و نازاره‌که‌ی له‌سه‌ر
سووک بکه‌یته‌وه‌.

به‌لام که تو نوێ ده‌که‌یت و نوێ ده‌کانت له‌ کرده‌وه‌ی خراپ ناتپاریژن
له‌وانه‌یه نوێ ده‌کانت که موکوریان تیدا بیت، چونکه نه‌و نوێ ده‌ی که
نوێ کار له‌ درۆ و دزی و ساخته‌و کرده‌وه به‌ده‌کانی دی ده‌پاریژیت نه‌و
نوێ زانه‌یه که له‌ دل و ده‌روونیکی بی‌ گه‌رد به‌رانسه‌ر خوای گه‌وره
کرتۆش به‌ریت، نه‌و نوێ زانه‌یه که به‌ بروایه‌کی ته‌واوی راست و دروست
خوای گه‌وره‌ت ناسیییت و هه‌ست به‌ مه‌زنییتی بکه‌یت بروای
ته‌واویشته به‌مه‌ بیت که خوای گه‌وره‌ چۆن ژيان‌دوویه‌تی هه‌ر به‌م
شیوه‌یه‌ش ده‌تمزینییت و دووباره‌ زیندووت ده‌کاته‌وه‌و بو‌ هه‌ر
کارو کرده‌وه‌یه‌کی چاک و خراپ چ گه‌وره‌ بیت یا به‌چووک پاداشتی
گه‌وره‌و سزای نازاره‌هه‌یه‌. نوێی راست و دروستی به‌و مانایه‌ش
وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ) بو‌مان ماوه‌ته‌وه‌، که پی‌شته‌ر دل و
ده‌روونی بو‌ خاوین ده‌کریته‌وه‌ به‌ نیازی په‌رستنیکی راست خودی بو‌
ناماده‌ ده‌کریت هه‌میشه‌ نوێ کردنیش وه‌کو نه‌وه‌یه که له‌ سوننه‌تدا
هاتوه‌.

نينجا هممو نوډيک مروځ له کرده وې خراب دوور ناکاته ووه
له دهر دو به لای دنيا ناپيازيت. ده بې نوډي وه کو پټويست بکه يت وه کو
نه وې به شيکی ته و او بنچينه کای نايینی نیسلامه وه له گه ليشيدا
نه وې پټويسته له سهرت جي به جتي بکه يت.

له نايه تي - المانده - ۵۳ - دا هاتو: ﴿.....وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾
خودای پهره ردگار له هممو شتيک، له هممو جولانه وې
گه رديله يه کی نه م گه ردونه ناگاداره.

خوای شکودار ده فهرمويت:

﴿اَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ
الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ العنكبوت:

. ۴۵

واته: بيخوينه ره وه. نه و قورثانه ي که سرووش کراوه بټ، وه نوډي
بکه، بيگومان نوډي به رگری (نوډي کار) ده کات له کرده وې
پاپه سهند (خرابه).

الشيخ ابن عثيمين

پیویسته نویرنه گهر بیبوغزینیت

پرسیار: هاوړپیه کی تازیم هه یه زور خوښم دهویت، بهلام تهم
هاوړپیه نه نویر دهکات که له سهری پیویسته و نه لهرمه زانیش
بهروژوو دهییت، هه موو جاریک نامورگاری دهکم و ثایا بهردوام بم
یا، نا.

ولهلام: تهم پیاوه و نمونه کانی وهکو شه و پیویسته بیبوغزیندرین و
دوژمنداری بکرین تاکو تهوبه دهکن و دهگهړینه وه ریگهی راستی
تایین و خوی مهن دهناسن.

چونکه وازهینان له نویر کوفری گه ورپه شه وهش راستی قسه ی
زانایانه بۆ فرموده ی پیغه مبه ر(ﷺ):

﴿له نیوان پیاو و نیوان کوفرو هاوبه شی په یدا کردن بۆ خوا وازهینانه
له نویر﴾ اخرجه مسلم فی صحیح.

هه روه ها له فرموده یه کی دی دروودو سه لامی خوی له سهر بیت:
﴿تهو شهرتو په پمانه ی له نیوان نیتمه یه و له نیوان نهوانه نویر کردنه
تهو هی وازی لیبهینیت کوفر دهکات﴾. اخرجه الامام احمد واهل
السنن باسناد صحیح.

نیتر فرموده کانی بهم مانایه زورن.

- به لām به رۆژوو نه بوونی ره مه زان به بی پاساو یکی شهرعی نه مه له گونا هه ره گه وره کانه، هه ندی له زانایانی نایینی گه یشتنه شه راده یه ی که بلین شهوی له ره مه زان به بی پاساو شهرعی وه کو نه خوشی و گه شت کردن به رۆژوو نابیت کوفری گه وره ده کات.

پیویسته له سهرت بو شهوی له خوا په رستییه که ی خۆت به رده وام بیت شه هاورپییه ببوغزینیت و وازی لی بهینیت و خۆتی لی بهاریزیت تا کو تهوبه ده کات و ده گه رپته وه رپگهی راستی خواناسی.

پیویسته له سهر به خیوکارانی موسلمانان ناموژگاری شه وانه بکه ن که وازیان له نوێژ هیئاوه رینماییان بکه ن تا کو ده گه رپته وه تهوبه ده کهن نه گهر نا کوشتنیان پیویسته شه مهش به گوێردی فره موودی خوی مه زن و توانادار هاتوه:

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾

لتوبه: ۵.

واته جا نه گهر په شیمان بوونه وه، نوێژیان کردو، زه کاتیاندا، شه وه رپیان پببده ن به رله لایان بکه ن.

شه مهش مانای شه وه یه که شهوی نوێژ نه کات به رله لا نا کریت، پیغه مبه ریشمان (محمد ﷺ) - ده فره موویت: ﴿مَنْ كُوشْتَنِ نوێژکارانم قه ده غه کرد﴾ شه مهش هیما یه کی ته واره به و مانایه ی شهوی

نویژ نه کا هیشتا کوشتنی تهواو نه کردووه یا کوتایی پی نه هیثاوه.
 هموو به لگه شرعییه کان له نایهت و فمرموده کان به لگه و نیشانهی
 راست و دروستن که پتویسته له سهر به ختوکاران نهوهی نویژ ناکات
 بیکوژیت نه گهر تهویه نه کات، به رانبهر رووی پاکی خوای مهزن
 دهستان به رزده کهینهوه به دلیکی پر له برپا داوای لیته کهین، هاوار
 ده کهین، ده پارینهوه که تم هاوړتیهت تهویه بکات و به لکو خوای
 گهوره ریځای رووناکي پی نیشان بدات و ده رځای پر له به زهیی خوی
 بڼ والا بکاتهوه.

الشیخ ابن باز

دهست به‌وه‌خته‌وه‌گرتن له رهمه‌زاند

پرسپار: ده‌لټ: شېخی به‌رټز، نيمه‌ی موسلمان همومومان ده‌زانين کاتي مانگي رهمه‌زان ديت بيداري له شهوان زور ده‌ييت، شه‌ويش له‌لای زور که‌س به‌ خواپه‌رستی و خویندنه‌وه‌ی قورشان و دانیشتنی نیو کوږه‌ نایینیه‌کان به‌سهر ده‌چیت، که‌چی زور که‌سانی دیکه‌ش هه‌نه سات و وه‌ختی شه‌وانه‌ی مانگي رهمه‌زانی خو‌یان نه‌گه‌رچی نویزه‌کان ده‌که‌ن و به‌روژووش ده‌بن نه‌م وه‌خته‌ جوان و به‌نرخه‌ی خو‌یان به‌ بینینی شانوگه‌ری یا نمایشه‌ نایینیه‌کان به‌سهر ده‌بن و ټینجا نه‌م نمایشانه هه‌ندی له‌شه‌ره‌ دیرینه‌کانی تیدایه‌و له‌هه‌ندی بر‌گه‌ش نافرته‌ی سه‌رو مل والاو رووتی تیدایه‌، هه‌روه‌ها زور له‌گه‌نجانیش نه‌م شه‌وه له‌ مانگي رهمه‌زان به‌ بيداري دوورودرټز به‌سهر ده‌بن و تیدایه‌ شتی وا ده‌که‌ن که‌ خوی شکو‌مه‌ند پټی ناخو‌شه‌، یاری کاغه‌ز یا توپ توپین ده‌که‌ن و یا ده‌چنه‌ ده‌شت و چوله‌وانی یا له‌سهر شو‌سته‌کان پالده‌ده‌نه‌وه‌و کاته‌ جوان و به‌نرخه‌که‌ی خو‌یان به‌ قسه‌و گف‌توگ‌وی به‌تالی بی‌ مانا به‌سهر ده‌بن ناموژگاری و رینماییه‌کانت بو نه‌م هه‌موو خه‌لکه‌ چیه‌ چ پیر بن یا گه‌نج؟

وه‌لام: ناموژگاری من بو نه‌وانه‌ نه‌وه‌یه که‌ نه‌م وه‌خته‌ پیر‌زوو به‌ به‌هایه به‌ هه‌ند هه‌ل‌بگرن، که‌ له‌ ژيانی مرو‌فی موسلماندا یه‌ک جار

دیت و جاريکی دی ناگه پټه وهو سات و ودختیکی دیکه یان به چنگ
ناکه ویت که تییدا بخه ون یا قورن بخویننه وه.

دهست پیوه گرتن به سات و ودخت له ژياندا زور گرنه به تايه تی
له ژيانی گه نجانی موسلمان، با دهست بهو ودخته پیروزه وه بگرن و
قورن بخویننه وه تاكو خه و ديانبا نه وه، خوژگه نه گهر نهو خه لکه
دوای ته راویمه کان کوډه بونه وهو قورنایان ده خویند و پرسایان
ناراسته یی که دی ده کردو نه گهر و دلامیان به چنگ بکه وتایه نه گهرنا
روویان له زانایان بکر دایه تاكو و دلامه کان یان بو ددرایه وه، به کیکیان
هه ندیکي بخویندایه و نه وی دی هه ندیکي دی و نه وهی له دوای نهو
هه نه دیکي دیکه یی بخویندایه به گویره ی چالاکي خو یان شه ویان به م
شیدیه به سهر بر دایه، به مهش به چاکي خویندنه وهو مانا کان فیتر
ده بوون، نه مه خیری زیاتره و له وه چاکتر د که نه سات و ودخته
جوانه ی ته مه نی گه نجایه تی به بی سوود به ری ده کهن، نه مه جگه نه وهی
که له پرسیره که دا هاتوه که هه ندیکيان شتی نابه جی و هه رام
ده کهن، به لام دهر باره ی سه یر کردنی زغیره بی مانایه کان که له فریودان و
شهیدا کردن چی دی تییدا نییه (واتا سه یر نه کریت).

ناموزگاريم بۇ برايه كانم

تكام وايه پر به دل ئەم ناموزگاريمه و درېگرن، ژيانى مروؤ زؤر به نرخ و به به هايه به تاييه تى ته مەنى گه نجايه تى، ئەم ته مەنه ساته وهختيکه گه پانه وهى نيه ئەم ته مەنه خوا په رستى و ناسينى به راست و دروستى. زؤر مەرحه بۇ پته و كرنو به رده وامى و بۇ پيشه وه بردنى نه ته وهى موسلمان و گه پانه وه لەم ته مەنه بۇ خواى توانا دارو ده سه لا تدار مەرجيكي گه ورديه و هه ميشه پاداشتى گه وره شى به دوايه وهيه. نينجا نيمه پيويستمان به نووستن نيه كه له رؤژيدا بخه وين رؤژ كورته و ودخت سارده و رؤژيش بۇ راپه راندنى ئيش و كاره كانه، خوينه ر له قوتابخانهى خويه تى و، مامؤستا به قوتاييه كانى خؤى خهريكه و، بازركان له نووسينگهى خويه تى و، فه رمان به ر له فه رمانگه يه و پيويستمان به نووستن و پالډانه وهى رؤژى نيه، با شه و بۇ نووستن ته رخان بكه ين و تييدا قورئانى پيروؤز بخوينيه وه و تاكو نه وهى له تواناماندا بوو ليكؤلنيه وهى له سه ر بكه ين، چونكه خوينده وه و قولبونه وه له قورئان رؤشنيرييه كت بۇ به ده ست ديئى كه له كؤره ئاينيينه كاندا ده توانيت به شانازيه وه به شدارى له گفتوؤگا كاندا بكه يت.

الشيخ ابن عثيمين

سزای نیازکار یو وازهینان له کرده‌وهی خراب

پرسیا: شیخی به‌رېز: من گه‌نجیکم نیازم کردوه واز له کرده‌وهی خراب بېنم و هه‌وت که‌رِه‌ت خۆم بۆ ته‌رکه‌کردنی کرده‌وهی خراب ناماده‌کردوه و هه‌ر که‌رِه‌تیش که‌ نیازی بۆ ده‌خوازم نیازه‌که‌ ده‌شکینم و ده‌گه‌رېمه‌وه سه‌ر دۆخی خراپه‌کارییه‌کانی پېشو، دیسانیش خۆمی بۆ ناماده‌ده‌که‌م، نایا چ گونا‌ه له‌سه‌ر من هه‌یه‌و، نایا که‌فاره‌تدانی هه‌یه‌و، نایا بۆ من ده‌کرئ پېش که‌فاره‌تدان سه‌ردانی مائی خوا به‌که‌م؟ وه‌لام: نامۆژگاری نه‌و براهه‌مان ده‌که‌م که‌ بۆ وازهینان یا دوورکه‌وتنه‌وه له‌هه‌ر خراپیه‌که‌ یا قه‌ده‌غه‌کراوێک نیازکردن و خۆ ناماده‌کردنی له‌خۆی نه‌کاته بار چونکه‌ نه‌مه له‌ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی خراب و نابه‌جئ و قه‌ده‌غه‌کراو نیازی خۆپاریزی لیبکات نه‌مه له‌ نه‌بامدا لئی ده‌بیته‌ خو و لئی رادی.

خوای مه‌زن، خودای تاک و ته‌نیا، ته‌نیا به‌خۆی داهینه‌رو گیانله‌به‌رخه‌ری گشت زینده‌وارانه ده‌فه‌رموویت:

﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا

طَاعَةً مَّعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٥٢﴾ النور: ٥٣.

واته: (دوو پړوه ګان) سویند تان ده خوارد به خوا، به ټو پېری سویند خوارد نیان، که نه ګر فرمانیان پې بدیت (به ده رچوون پو غه ز) بی گومان ده رده چن، بلی: سویند مه خوڼ، ملکه چی و گوړپایه لی ټیوه زانراوه (قسه تان پیچه وانه ی کردار تانه)، به راستی خوا، ناګداره به و کرده وانه ی ده یکن.

مانای ټو هیه که گوړپایه ل بن گوړپایه لیه که ناسراو بن و بناسرین بی ټو هیه سویند بخوڼ و پیوښتیش به سویند خواردن ناکات، هه روه ها پیوښتیش به شت له خو گرتن یا خودی خوڼی پو ناماده و تهرخان بکه یت، پروای خوڼ به هیژ بکه و توانای خوڼ به کار بهینه ده توانیت ټو هیه شتی خراپه و کرده ویه قه ده غه کراوه به بی نیاز لیږتن لیسی دوور بکه ویته ووه خودی خوڼی لیږتیزیت، ټه مه له هه موو شت باشتره و په که مین هه ڼګاوه پو خوا پاریزی و خوا ناسین، به لām نه ګر له دل و دهروونی خوڼ نیازی ټو هیه کرد که کرده ویه ناپاکی نه که یت و لیی دوور بکه ویته ووه ټینجا دووباره ګه رایت هه سر کرده ویه خراب، پیوښته له سر تو ته و بهی ټیګجاری بکه یت و ټو هیه موسلمان و خواناس بیت ده بی بزانیټ ته و بهی ټیګجاری هه موو که سیک نه رکه ګانی پې هه لڼاګیریت و په شیمان بوونه ویه له دوا دا نییه و هه میسه ده بی ټو هیه بزانیټ شکاندنی ته و بهی ټیګجاری سزای

گهورهی به دوايه وهيه، ههروهه پتويسته له سهرت له سهه نهو
 پاشگه زبونه وهيه كه سويندت خواردوه له گهل خوی گهوره په يانت
 به ستوره و شكاندوته دهبي كه فارهت به ديت تهویش تهويه نانی ده
 هه ژاران به ديت يا جلوه رگیان بۆ بکهيت يا كه سيك له کۆيله يی رزگار
 بکهيت، ناندانیان دهبي وه کو تهوهی خه لکی خۆتان له چینی ناوه ند
 خۆراکیان چی بی هه مان خۆراک بی، چینی ناوه ند ئیمرو خۆراکی
 برنجه، ده کهس له هه ژاران نیوه رو یا نیواران خۆراکی برنجیان
 ده دهیتی، نه گهر ويستت به نه کولای به سهریاندا دابهش بکه، هه ر
 يه کيتکیان بۆ نمونه نزیکه کیلۆيه ک له گه لیشیدا شتيك له گوشتیان
 بدی بهم شیویه نیاز له خۆگرتنه کهت له سهه نامینی به لām
 ده گه ريمه وه دووباره ته مه ده ئيمه وه که پتويست ناکات مروژ بۆ
 خواپه رستنی خوی نیازی کرده وهی چاک بکات پيشتر تهوهی له دل بیست
 که له کرده وهی خراپ دوور بکه ویتسه وه له گهل خوی په میان بدات و
 سويند بخوات که جاريکی دی سهیری زنجيره نمايشکراوه کانی ته له فزيون
 نه کات و که چی بۆ به یانی له خه و هه لبستيت و بۆ نیواری کاتی شهوی
 سهه له نوی له بهردهم ته له فزيون دابنیشيت و سهیری نالقه کانی دواي
 شهوی رابردو بکات و تهو په میان و سويند خواردنه ی شهوی پيشتری
 له بیر بچيت.

كەفاره تەدائە كە بکات شتى چاکەر گوناھ نىيە، چونکە
 كەفاره تەدائە كەش دەكرى ئاسان بکرىت و نەگەر نەيتوانى خۆراكى دە
 ھەژاران بدات يا نەيتوانى جلويەرگيان بۆ دابىن بکات يا نەيتوانى
 كۆيلەيەك ئازاد بکات با سى رۆژان لەسەر يەك بەرۆژوو بىت.

الشيخ ابن عثيمين

نامۇزگارى بۇ ئەوانەى وازيان ئە نوپۇز هيناه...

پرسىيار: مەن گەنجىكى پەيوەستكارم و سوپاس و ستايش بۇ خۇاى گەورە كە چاكەى لە گەل كەردووم دەرگای رووناكى و ناسىنى خۇى بۇ والا كەردووم و بەلام كىشەىەكى گەورە سەرقالى كەردووم ئەویش ئەوہىە چەند براىەكى هەىە نوپۇزى بە كۆمەل ناكەن و، هەرەها لەمالەوہش نايكەن و بەرادەىەك نوپۇزى هەىنىش ناكەن، جگە لەمانەش شتەھەرامەكان حەلال دەكەن و زۆر شتى خراب و قەدەغەكراویش هەىە دەىكەن، مەن لەلاىەن خۆمەوہ هەلسام چەند كاسىتىكى خويندنى قورئانم بۇ هينان تاكو گوتى لى بگرن لە گەل ئەمەش چەند كەسانىكى خاوەن باوہرو بە ئەزموون ئەم برايانەى منيان نامۇزگارى كەرد كەچى هىچ چارەى نەبوو و لەسەر بى باوہرى و ملهوپرى خۇيان بەردەوام بوون و دواتر ئەھلى پرواكارانىيان پەتر دەبوغزانەد، ئومىدەوارم نامۇزگاريتان بۇ مەن بىتتە پردىكى جوان و قەشەنگ بەلكو براىەكانم لىنى بپەنەوہ و خۇاى گەورەش ناسانكارى لەپەرىنەوہيان بكات و خۇاى گەورە بناسن و بىپەرستەن هەرەها تكام واىە بەپۇرتان لەخۇاى گەورە بپارىنەوہ تاكو براىەكانم بكەونە سەر پۇنگاى پاست و منىش

بەسىمەوہ؟

وه لّام: نه وې پټويسته له سهر تۆ له ناموژگاريه کړدنيان بهرده وام بهر
 ليی سل مهبه وه به لکو خوا بکا ده رگای عه قل و خيريان بؤ بکاته وه و
 بيته وه سهر هوشی خويان، نه گهر ههر ويستيان له سهر بارودوخ و بي
 ميشکی خويان بهرده وام بن، بويان دلگير غه مگين مهبه، خوت
 نارحه ت مه که و، دلی خوش توند مه که، نه مه ش چاک بزانه که بهر
 له تۆ نيروای خوا (ﷺ) بانگه وازی ميلله ته که ی خوی ده کړد، داوای
 له مامی خوی کړد که له سهر مه رگدا بوو خه ريکبوو گيانی دده
 داوايليده کړدو ده يفرموو بلي هيچ په رستراوېک نييه به هه ق ته نيا
 خوای گه وريه نه و وشيه بؤ له لای خوای گه ورو په ورو دردگار
 ده بيته پاساو به لّام مامی په نا به خوا-له سهر بيباوهری خوی
 به خوای مه زن مکور بوو، پيغه مبه ريش (ﷺ) فرمووی: دوعات بؤ
 ده که م و له خوای گه ورو ده پاريمه وه تا کو نه و کاته ی ده تبه خشی، دوا
 قسه ی نه وه بوو که گوتی: من له سهر ثايینی عه بدولموته ليم له
 هاوبه ش په يداکاري، خوای مه زنيش به گه وريه ی و تواناداری خوی نه م
 (نه ی) يه دابه زاند:

﴿ مَا كَانَتْ لِلَّيْلِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾

﴿التوبه: ۱۱۳﴾

واته: ره‌واو شايسته نيهه بؤ پيغه‌مبه‌رو باوه‌رداران، كه داواى
ليښووردن بكه‌ن بؤ هاوبه‌ش په‌يداكاران، با خرمى نزيكيشيان بن،
له‌پاش نه‌وه‌ى كه بؤيان ده‌ركه‌تووه، كه بينگومان نه‌و (هاوبه‌ش
دانه‌رانه) هاوه‌ل و پيږى دؤزه‌خن.

تؤش له‌گه‌ليان هه‌ولې بده‌و بيزار مه‌به داوا له خواى گه‌وره بكه كه
له‌و ريڼكه تاريخى نه‌وان گرتوويانه دليان نه‌رم بكات، هوښيان به
به‌روه بينيت تاكو گزنگى رووناكى له ناسوى ثابىنى خواى مه‌زن و
سوننه‌تى پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) بؤيان هه‌لدى. نه‌گه‌ر نه‌وانه دايك و
باوكيان هه‌بى داوا له دايك و باوك بكه به‌لكو نه‌وان له‌لاى خوداى
گه‌وره بؤيان ده‌پارپنه‌وه چونكه دوعار نزاى دايك و باوك بؤ كوپه‌كانيان
جى ى خؤى ده‌گرى و هه‌ميشه وه‌لام ده‌درپنه‌وه له‌به‌ر نه‌وه‌ى
داواكارپيه‌كه بؤ كارى باش و ريڼگى راست و خواپه‌رستى يه نه‌گه‌ر
نه‌وانيش نه‌يانويست كوپه‌كانيان بگه‌رپنه‌وه سه‌ر خواپه‌رستى و
كرده‌وه‌ى باش با سه‌يرى به‌رژه‌وه‌ندى بكات له‌وانه‌په مانه‌وه‌ى نه‌وان

له لای باوک و دایکیان روژی دابی که ئهوان به خویان ههست به
 شه رمه زاری و روو په شی خویان بکه ن به پیچه وانده ئه وهی لیان
 دوو ربکه ونه وه یا کو په کانی خویان له ماله وه ده ربکه ن لهو حاله ته ش
 له وانیه پتر تووشی به دکاری بن و پتر روو له بنه ماکانی نایین
 وه ربگێرن و سوپاس و ستایشی بو خوا که لیم نه گریت له وانیه روژی
 دابی به ربه ره کانی ناینیش بکه ن و ئهو کاته باوک ناچار ده بی روو له
 زانیان بکاو له باره ی ناپیکی کو په کانی خوئی ناگاداریان بکاته وه
 ئه مانه ش هه مووی له دوا ی ئه مه دیت که ته واو لیان بیزار ده بیت.

الشیخ ابن عثیمین

له جگاره کيښان دوور بکه وه

پرسپار: من گه غيځم هم مو نوږه کان ده کم و به لام جگاره ده کيښم،
دواي نه وهی جگاره که ده کيښم هه ست ده کم شتيکی ناپيکم کردوه
ته وبه یی ده کم و دووباره ده ست به جگاره کيښان ده کم هوه و نينجا سر
له نو یی ته وبه یی ده کم هوه نه مه چندين جار له من رویداوه و نه م
جگاره کيښانم پی واز ليڼاهيڼدریت له سزای خواي گه وړه ده ترسم پيم بلين
چی بکه م خوا پاداشتی چاکه تان بداته وه، تکا ده کم دوعام بو بکه يت
به لکون واز له م خووه نه گريسه بهيڼم و بيڼمه رږزی چاکه کاری چاکه کاران.

وله لام: له خوا داواکارم بو وازليهيڼانی پشتگیری بیت و نيڼمه ش له گهل تو
بکاته چاکه کار. ده ليڼم: زور هونه ده نه گهر مروږ به تايڼه تی مروږتی
موسلمان له مه شدا مه به ست نه و گه غبه موسلمانانیه که به راستی خوا
ده پرست و ده يناسن بی بينه و به رده، بی نه م لاو نه ولا، بی پسان و
گريدان، نه وهی به راستی موسلمانيتی خوی بکات یه که مين مهرج به راستی
موسلمانيتی گه غجان پيوسته خاوه وړه به رز بن، خاوه پروای به تين بن،
ترانای ته وایان به سر برپاره کانی خویان هه بیت، وازليهيڼان له جیگاره
شتيکی زور ناسانه بو نه وهی خواو پیغه مبهري (ﷺ) خوی به ته وای
بناسیت. بریان خوتان به ته وای روښنير بکه م و ميژووی خليفه کانی
راشيدين بخوينه وه سه يری ژيان و کرده وه کانيان بکه م، ژيانی یاوه رانی
پیغه مبهري (ﷺ) بخوينه وه نالای نايینی نیسلاميان گهيانده فيليپینی

نه و په ږی روژه لاتی دنیا، له روژ تا و اش له چای (برنس) ی نیسپانیا
ناو دیو بوون گه یشتنه ناقاری شاری پارسی پایته ختی فدره نسا، میژووی
نم سهر کردانه به چاکی بخویننه وه له ناستیاندا مروقی نم سهرده مه
هست به کزی و لاوازی و شهرمه زاری دهکات.

جگاره نه کیښان بۆ که سیکی روشنیر هر هینده یه که بریاری بۆ بدا،
توش بریاریک بده نهو هینده جگاریه ی له نیو پاکه ته که تدا ماوه
بیانشکینه و چی تر مه کیښه نه گهر هر نا له جیاتی نه مه شهر به تیک
بخووه له لای پیاو چاکان دانیسه به لکو له بهرانه بریان له جگاره کیښان
هست به که می و شهرمه زاری خوټ بکهیت، دانیشتنیش له گهل پیاو چاکان
خوړه و شتت چاک دهکات و له گهل نه مهش واز له جگهره دینیت و
روژگار ی کیش دادی هست دهکیت لهو سهرده مانه ی جگاره ت کیښاوه
هله ی گه وړه و زیانی کوشنده شت له تهن دروستی خوټ داوه تهن دروستی
گه نجی موسلمانیش زور گرنکه چونکه چهند ته مهنت دریځ بیت،
خوا به رستی و خواناسینت پاشتر ده بیت و، خپرو خیرات زورتر ده بیت،
چاکه و پیاو ده تیش گه وړه و جیگیرتر ده بیت.

الشیخ ابن عثیمین

سزای نهوهی سوننه تی پیغه مبهەر پیره و ناکات

پرسیار: هه ندی له برایان ده ئین: نهوهی هه پینج کۆله کهی نیسلام جیبه جی بکات موسلماننه تاکو نه گهر سوننه تی پیغه مبه ریش (ﷺ) له سمیل تاشین و ریش بهردانه وه و شهروال و عه با کورترکردن جیبه جی نه کات، راستی نه مه مان بۆ روون بکه نه وه خوای گه و ره پاریزگار تان بی؟

وه لام: نه مه راسته که مرۆڤ نه گهر هه پینج کۆله کهی نیسلامی جیبه جی کرد نه وه موسلماننه، تاکو نه گهر سمیلی بهردا وه و ریشی خوی تاشی و جلو به رگو عه بای شوپیشی له بهر کرد، به لکو نه و که سه بره و اهینه به لام بره وای که موکوری تیدایه چونکه سه ریپیچی له م قه ده غه کرا وانه ده کات و له سه ره پیره و کردنی شیان رشت و مکوره، چونکه نه گهر تۆ گو ت موسلمان نییه مه انای نه وه یه تۆ له نیسلامت ده رهینا، ده رکردنی مرۆڤیش له نیسلام کارینکی ئاسان نییه، بۆ ئیمه ناکری که سیک له نیسلام ده ربکهین ته نیا به به لگه نه بی نه ویش له کتیب (قورئان) و سوننه ت هه یه و بریار ده ری نه مه ش کۆمه لی نه ته وهی موسلماننه، چونکه ده رکردن له نیسلام سزایه که له سزایه کانی خوای گه و ره نه مه ش په یوه سه ته به مه سه له گه و ره کان. نینجا ئیمه که نه توانین هچ شتی حه لال بکهین ته نیا به به لگه نه بی، هه میسه که نه توانین

هیچ شتی حه‌رام بکه‌مین ته‌نیا به‌ به‌لگه‌ نه‌بێ یا نه‌مه‌ پێویسته‌ نه‌ویش به‌ به‌لگه‌، که‌واته‌ نێمه‌ ناتوانین بڵێین نه‌مه‌ کفره‌ ته‌نیا به‌ به‌لگه‌ نه‌بێ و ناشتوانین بڵێین نه‌مه‌ کافره‌ نه‌ویش هه‌میشه‌ هه‌ر به‌ به‌لگه‌ ده‌بێ نه‌ته‌وه‌ی موسلمانیش هیچ شتی‌ک لێکینه‌ترازاندروده‌ ته‌نیا نموونه‌ی وه‌کو نه‌م قسانه‌ نه‌بێ که‌ له‌سه‌ر سه‌هوو خراب تێگه‌یشتن دامه‌زراره‌، ده‌رچووه‌کان (الخوارج) له‌به‌رچی له‌به‌ر ئالای یه‌که‌باوه‌ری ده‌رچوون و شتی زۆریان له‌ نه‌ته‌وه‌ی موسلمان تی‌ک دا. چونکه‌ نه‌وان نه‌وه‌ی تاوانی‌کی گه‌وره‌ی بکه‌ردایه‌ به‌ کافریان له‌قه‌له‌م ده‌دداو ده‌یانگوت: نه‌وه‌ی تاوانی گه‌وره‌ بکا کافره‌ هه‌تا هه‌تایی له‌ نیو ناگر ده‌مینیتوه‌ پێویسته‌ بکوژیت، می‌ژووی نه‌و سه‌رده‌میش نه‌وانی بو‌ نێمه‌ به‌ده‌رخست که‌ ده‌رحق به‌می‌ژووی پاکی بزووتنه‌وه‌ی ئایینی ئیسلامی نه‌و سه‌رده‌م چ سته‌م و خراپه‌کارییه‌کی گه‌وره‌یان کرد، نه‌وه‌ی شایانی باسه‌ ئایینی ئیسلام ورده‌کارییه‌کی زۆری تێدایه‌ له‌هه‌ر شتی‌کی بچووک یا گه‌وره‌ کتییی خواو سووننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێپه‌رو پرۆگرامی ته‌واوی تێدایه‌و نه‌وه‌ی موسلمانی راستی بیت پێویسته‌ له‌ هێلی نایه‌ته‌ پێرۆزه‌کان و نه‌رمووده‌کان هێنده‌ی که‌له‌ مرویه‌ک لانه‌دات. کافربوونی مرو‌فی موسلمان هێنده‌ ئاسان نییه‌، له‌وانه‌یه‌

مروؤ له زور شتی پروگرامی ثایینو سوننت لابتات به لام همیشه
برواهیینهو ته نیا نهویه که پروای که می هیه.

نه گهر پرسیارم لیگردن مهزترین شت له دوژمنداری و ستم و
کوشتاری له سهر نهویه نادهم چییه؟

وه لامه که نهویه: کوشتن، کوشتن له لیسهندنو بردنی مال و سامان
مهزنتره، له بهر نه مه خوای مهزن بکوژی کردووه ته برای کوژراو.
خوای مهزن که پاشایه و هیچ شتی نه له ئاسمان و نه له زهوی و
نیوهندیان به بی فرمان و ئاگاداری نه واکریت دهره رمویی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَصَاصُ فِي الْقَتْلِ بِالْحُرِّ
وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَعْهُ

بِالْمَعْرُوفِ﴾ البقره : ۱۷۸

واته: نهی نهو که سانهی پرواتان هیئاوه، پیویست کراوه له سهرتان
تۆله سهندن، له کوژراواندا (بهیه کسان)، نازاد به نازاد و، بهنده به
بهنده و، ژن به ژن (میینه به میینه)، نینجا ههر که سیک به خشرا،
له لایه ن برایه کی ئایینی یهوه، به به شیک (له خوینه که)، ده بی
(خزمه کانی تر) پهیرهوی بکه ن به باشی.

نعم نایه‌ت به‌لگه‌ی نه‌ویه که خوی مه‌زن بکوژو کوژروی
موسلمانانی به برای یه‌کدی داناه.

هه‌روه‌ها خوی مه‌زن له شه‌ری نیوان دوو هوز له نیمانداران
ده‌فه‌رمووی:

﴿وَلَنْ طَافَيْنَا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ
إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَى اللَّهِ أَمْرٌ ؕ فَإِنْ تَوَلَّتْ
فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾﴾ إِنَّمَا
الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ؕ..... ﴿١٠﴾﴾ الحجرات: ۹-۱۰

واته: نه‌گه‌ر دوو کۆمه‌ل له نیمانداران، دژ به‌یه‌کتر جه‌نگیان کرد،
نه‌وه له‌نیوانیاندا ناشته‌واویی بکه‌ن، نه‌جا نه‌گه‌ر کۆمه‌لێکیان ده‌ست
دریژی کرد، بۆ سه‌ر کۆمه‌لێکی تریان، نه‌وه نیوه (موسلمانان) له‌گه‌ل
نه‌وه‌یان به‌هنگن که ده‌ست دریژی ده‌کات، تا ده‌گه‌رپێته‌وه، بۆ فه‌رمانی
خوا (ملکه‌چی فه‌رمانی خوا ده‌بی)، ئینجا نه‌گه‌ر گه‌راپه‌وه، نه‌وسا
له‌ نیوانیاندا ناشته‌واویی بکه‌ن، به‌دادگه‌رانو راست و دادپه‌روه‌ر بن(له
نیوانیاندا). بیگومان خوا، دادپه‌روه‌رانی خوش ده‌ویت، بی گومان
ته‌نیا باوه‌رداران بران، که‌واته نه‌گه‌ر له‌نیوان دووبراتاندا(نازاوه‌هه‌بوو)
ناشته‌واویی بکه‌ن و، له‌خوا به‌ترسن، تا به‌زه‌بیتان پی بکات.

ئىستائى ئەمە ئىتو بەخۇتات دەيىن لە فەرموودەى خۇاى مەزندا كە
بە خۇى داھىنەرو دانەرو دروستكەرەو ھەر بەخۇيشى بەسۆزو
مىھەرەبانە بكوژى كروووتە براى كوژراوو، بكوژيش لە بپراوى خۇى
بەخۇاى گەورە دەرنەچىت و بكوژى ئيماندارانىش لە ئيمان و پراوون
بە خۇا و پىغەمبەر (ﷺ) دەرنەچىت.

كەواتە چۆن ئەگەر يەكێك ريشى خۇى تاشىو، جلوبەرگ و پانتۆل
و شەروالى خۇى شۆر كرد چۆن دەتوانين بلىن ئەمە موسلمان نىيە؟
دەليين ئەو كەسە موسلمانەو بەلام كەم باوەرە لە گەل ئەوەى لە زۆر
شتيش ياخييه.

الشيخ ابن عثيمين

رینگای ته‌وه‌یه‌کردن

پرسیار: شیخی به‌رێز: من گه‌نجیکم ده‌مه‌وێت ته‌وه‌یه‌ بکه‌م خوا ده‌زانی من که بۆ هه‌ر کۆرپیکی ئایینی ده‌چم ته‌نیا ته‌وه‌یه‌ له‌ نایین قوول بیه‌وه‌و سه‌رجه‌م نامۆزگاری و رینماییه‌کانی پیاوانی زاناو چاکه‌کاران له‌ گۆی بگرم و به‌پیتی توانا په‌یره‌ویان بکه‌م، به‌لام نه‌وه‌ی سه‌یری نه‌م سه‌رده‌مه‌ ده‌که‌م که خودی خۆم وای بۆ ده‌چم تارا‌ده‌یه‌ك هه‌ز ده‌که‌م له‌گه‌ڵیدا برۆم نه‌ویش نه‌وه‌یه‌ که ریشم ده‌تاشم جلوه‌هرگی جوان و گرانبه‌های شۆر له‌به‌رده‌که‌م و له‌ ماییشمان خۆم له‌به‌ر دۆش ده‌شۆرم چاره‌ی من چیه‌؟ داوا له‌ خوای گه‌ورده‌ که‌م له‌سه‌ر ده‌ست و رینماییه‌کانی تۆ بۆمن و برایانی موسلمان که وه‌کو من که‌وتونه‌ته‌ نێو شیوه‌ی نه‌م نمونانه‌ بتوانم له‌ وه‌لامیکی چاک و دروستی به‌رێزتان رینگای راستی بدۆزمه‌وه‌؟

وه‌لام: له‌خوای گه‌وره‌ داواکارم رینگای راستی بگریت، نه‌ی خودایه‌ داواکارم رینگای رووناکی پیشان بده‌یت و ناسانکاری بۆ بکه‌یت. بێگومان نه‌م پرسیاره‌ مه‌به‌ستی خۆی هه‌یه‌و له‌ خوای مه‌زن داواکارم که به‌خێرو چاکه‌ مزگینێ وه‌رگریت چونکه‌ نه‌مه‌ نیازو مه‌به‌سته‌. ته‌وه‌یه‌کردنیش ناسانه‌ نه‌گه‌ر دل و ده‌روون نیازپاکی تێدا‌بێت و هه‌لبه‌ته‌ بۆ نه‌م مه‌به‌سته‌ش خوای گه‌وره‌ به‌گوێره‌ی دلی گه‌نجی

موسلمان ددهاو ناسانکاری دهکات، یه که مین شت نهویه که نیستا
بچیت دوشه که بشکینیت، نه گهرچی له م شکانه زور زیانی لیده که وی
به لام خوی گه وره له پاشان پاداشتی ده داته وه چونکه شکانده که بو
خوا بووه.

دهرباره ی ریش تاشین و جلو به رگی جوانو شور شیوازیکی له کلتور
هه یه و نایینی ئیسلامیش کلتوری خوی ماوه ی ۱۴۰ ساله پاراستووه
نه مه کلتووری نیمه یه و شانازی پیوه ده که مین که سووننه تی
پیغه مبه ره (ﷺ) به م برایه شم ده لیم: سوپاس و ستایش بو خوی گه وره
که نه م پرسیاره ت کردو به لکو نه م وه لامه ی نیمه بو تو ببیته
مه شخه لی رووناکي و دل و دهر وونت به په رستنی خواو سووننه تی
پیغه مبه ره (ﷺ) جوش بدری. یه که مین شت نهویه که نیستا بچیت
به هاوکاری خوی گه وره دوشه که بشکینیت به لام جل و به رگه
شوره که هیچ له مه ناسانتر نییه که خو ت له گونا هباریه که ی رزگار
بکهیت، ریش تاشینه که ش زور به ناسانی چاره ی ده کری نه گهر هر
نه ی تراشیت و لی بگه رییت پان و به رین و دریژ بیت و له خوی گه وره
داوا بکهیت و لی بیاریته وه تا کو وه لام بدریته وه که په یمانت له گه ل
خوی مه زن به رده وام و چه سپاو بیت و ناگاداری نه وه ش بیت
یاوه ری چاکه کاران بکهیت و یارمه تی برایانی موسلمان بدهیت و له

ناماده بوون و گوئیگرتن له کۆره ئایینییه کان دریغی نه که یث. له خوای
مهزن داواکارم. پیگای برپوای راستی بگرییت و لادانی گه وره ی
لینه کات و ئهم وه لآمه بو ئه و پر به پیستی بیث و ناموژکاری و
رینماییه کان به چاکی جیبه جی بکات و خوای گه وره ش هارکارو
ناسانکاری بیث.

گه نجيك نه ركه كانى نايينش جيبه جى دهكات و كرده وى

خراپيش دهكات

پرسيار: گه نجيك هه پينج كوله كه كانى نيسلام جيبه جى دهكات وه كو نه وى شهرعى خوا بوى داناه به لام هه ندى كرده وى خراب دهكات كه كيتابى خواو سوننه تى پيغه مبهه (ﷺ) ته هى ليكرد ووه حوكمى نيسلام له مه دا چييه؟

وه لام: ده رگاي ته وبه والايه تاكو نهو كاتهى خور له روژناواگانيه وه هه لښى. له سر هه موو كافريك يا ياخى بوويك پتويسته به رانه بهر خواى گوره ته وبه نيجگارى بكات، له ترسى خواو مه زنيى و شكودارى ده بى واز له مانه بهيى، واز له هه موو كرده وى كه خراپى روژنانى پيشوو بهيى و نيازياكى خوى به ديار بخات و له گه ل خواى مه زن په يان به ستي و جاريكى دى نه گه پتته وه، كرده وى نابرو بهر دووباره نه كاته وه، نه وى دين لاواز دهكات لى نزيك نه بيتته وه، له يارمه تى ناماده بيت، له به هاناها تى كار هه ساته كانى موسلمانان رابه ر بيت و بىرو هه ستي هه موو ده ميكي له سر باس و خواسى برايانى موسلمانان و نه ته وى موسلمان بيت، نه مهش نيازو بريارى به تواناي ده وى كه جاريكى دى نه ركي كه سيكى موسلمان پشتگوى نه خات، كهى به ندهش نه ته وبه يه ي كرده خواى گوره له سر جهه خراپه كاريه كانى پيشوى خوش ده بيت.

خوای گهوره که مرۆڤشی له نهبوونهوه دروست کردووه، له گهـ
 دروستکردنه که شدا میـشکی داوهـتی، تاکو بهـخۆی پـیویستی خۆی
 دروست بکات، که واته میـشکی مرۆڤ پـهـی داهینانی خوای
 گهـورهـیه .. ئەم داهینانه، داهینانی که نهـپـهـری گهـورهـیی و مهـزنیـتی و
 توانای خوا پیشان دهدات که مرۆڤ میـشکی خۆی بهـکاربهیـتیـت تاکو
 خوای تـاک و تهـنـیای خۆی بهـچاکی بناسـیت ... بیهـرستـیت و ههـموو
 دهـمـیک کرێـۆشی بۆ بهـریت، دهـفهـرموویـت:

﴿..... وَتَوَبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تَفْلِحُونَ﴾ (٣١) النور: ٣١.

واته: ههـموو تان تهـوبه بکهـن و بگهـرینهـوه بۆ لای خوا، ئەـی
 ئیماندارهـکان، تا رزگارو سهـرکهـوتوین.

شایستهـی سوپاس و ستایش دهـفهـرموویـت:

﴿وَلِيَّ لَعَفَّارٍ لَّنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ (٨٢)

طه: ٨٢.

واته: وه بهـراستی من زۆر لـیبـووردووم لهـو کهـسهـی تهـوبهـی کردبـی،
 وه باوهـری هـینابـی و کردهـوهـی چاکی کردبـیت، پاشان بهـردهـوام بووبـی
 لهـسهـر ئەو رێبازهـ.

پیغه مبهه ره فرمووی: ئیسلام نهوهی پیش خوئی دهرمینیت و به لاوهی ده نیت و تهوبهش نهوهی پیش خوئی دهرمینیت و به لاوهی ده نیت.

نهو موسلمانیهی تهوبهیی تهواو دهکات مافی له سه رهیه: سته می له هه ره که سیک کردبوو ده بی سته مه که هه لگری یا جه لالی بکا وه کو نهوهی پیغه مبهه ره (ﷺ) ده فرموویت:

هه ره که سیک سته میکی له لای برایه کی خوئی هه بوو با هه ره ئیستا هه لیبگری به ره له وهی گه وه ره بیت، نه گه ره نا له کرده وه چاکه کانی به گویره ی سته مه که لئی هه لده یگری، نه گه ره کرده وهی چاکیشی نه بوو له کرده وهی خراپه کانی سته ملیکراوه که هه لده گیریت و ده خریته سه ره نه ستوی نهو. (رواه البخاری)

نایهت و فرمووده له باره ی نه مه زۆرن.

الشیخ ابن باز

پاساو هیئانه وه بۆ نایه ته کانی خودا

پرسیار: چ ده‌لێن به‌وه‌ی به‌ فهرمووده‌ی خوای گه‌وره‌ پاساو
 دینیته‌وه (إن الله غفور رحیم) به‌ واتای خوای گه‌وره‌ لی‌بوورده‌ی به‌
 سۆزه، له‌ گه‌ناهه‌کان خوش ده‌بی‌ت؟
 وه‌لام: نه‌گه‌ر بۆ کرده‌وه‌ خراپه‌کان شه‌وه‌ی به‌ پاساو هیئانه‌وه
 به‌لگه‌ی نی‌مه‌ش بۆ سزای کرده‌وه‌ خراپه‌کان شه‌وه‌یه‌ که‌ خوای می‌هره‌بان
 ده‌فهرمووی‌ت:

﴿ نَحْنُ عِبَادٌ آتَيْنَاكَ الْغُفُورَ الرَّحِيمَ ۝٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ
 الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ الحجر - ٤٩-٥٠.

واته: هه‌واڵ بده به‌ به‌نده‌کانم، که‌ به‌راستی هه‌ر من لی‌بوورده‌ی
 می‌هره‌بانم و، بی‌گومان هه‌ر سزای منه‌ سزای سه‌خت. وه‌ له‌ فهرمووده‌ی
 خوای مه‌زن:

﴿ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٩٨﴾
 المائدة: ٩٨

واته: باش بزانی که‌ به‌راستی خوا تۆله‌ی زۆر به‌ تینه‌ (بۆ یاخییان)،
 وه‌ به‌راستی خوا لی‌بوورده‌ی می‌هره‌بانه‌ (بۆ ته‌وبه‌کاران).
 ئینجا هه‌ندی که‌س نه‌گه‌ر نایه‌تیکی وا توندی بۆ نمونه‌ به‌ینیته‌وه
 سه‌یر ده‌که‌یت له‌ لایه‌کی دی نمونه‌ی نایه‌تیکی نه‌رم‌ت، بۆ دینیته‌وه،
 نه‌مانه‌ وه‌لامی شه‌و که‌سانه‌ن که‌ له‌ جیبه‌جی کردنی نه‌رکه‌کانی سه‌ر

شانی کهسی موسلمان دریغی ده کهن، با که مته رخه می ده کهن، یا نه و هتا ته مه به لئی ده کهن یا نه و هتا به راستی بلین موسلمانن به لام موسلمانن بر و لاواز.

نیمه ش پئی ده لین خوی گه و ره به چاکی به رسته، خوی مه زن شته جوانه کانی مرؤقی خوش ده ویت وه کو نه و کارو کرده وانه که له ژبانی رۆژانه دا سوود به مرؤقایه تی ده گه یه یینن، کۆمه ل پئی هوشیار ده بیته وه و چاکتر له خوی خوی ده گات و کار بو پیشخستنی کۆمه ل ده کات، شته ناشیرینه کانیش ته مانه ن که کۆمه لئی نیسلامی نه فره تیان لیده کات. خوی گه و ره لیبرورده یه و چاو له کرده وه ناشیرینه کانی به نده ی خوی ده پوشیت و له هه مان کاتیشدا هیچ سزایه که له دنیا دا نیعه بگاته نیش و نازاری سزای خودا که نیش و نازاری که کۆتایی نییه .

برای نازیز: نه وه ی خوی گه و ره له سه ر تو پتویستی کردو وه هه ول بدو به ته وای جیبه جیان بکه یت، نه وه ش بزانه هه موو که س نه وه ی خوی مه زن له سه ری پتویست کردو وه به شیوه یه کی راست و دروست هه موو نه رکه کانی پی جیبه جی ناکریت.

الشیخ ابن باز

گه نجیگی تهویه کار پرسیار دهکات

پرسیار: مروژتیک له سهرده می گه نجایه تی خوی هتدی گونا هی
گه وری کردوو و شایانی تهویه له لایه ن خوی مه زن نه فرهت بکریت،
که چی نیستا تهویه کردوو و چند خالیکی هیه دهیه ویت لیان
بکولیته وه:

۱- ترسی لهویه سزای گونا هه کانی تروش بیت تا کو نه گهر
ماوهشی به سهر بچیت.

۲- ترسی لهویه کار له تهویه که ی بکات و رشت و چه سپاریه که ی
له سهر خوا به رستی له ق بکات.

۳- ثایا له سهر نهم کرده وانه لیپرسینه وهی له گهل ده کریت سهره رای
تهوهی له سهر نهم کرده وانهش تهویه تی کردوو؟

۴- ثایا نه فرهت لیدان لهم سات و وه ختهیه که کرده وه خراپه کنه
دهکات؟

۵- نهم کرده وه خراپانه که به نه زانی و نه فامی ده کری و سزاکه تی
نازاندری ثایا مروژ که له سزاکه ی نه فامه لینی ده بوردری
سهره رای تهوهی که به نه نیش دهیکات؟

وه لام: پیویسته پرسیار کار و نهوانی دیگهش تهوه بزانن که ههر
که سیک له سهر گونا هی که دهیکا تهویه ی بکات خوی گه وری به

تهویه که قابل دهبی و لیبی وهرده گیریت، تاکو نه گهر گونا که
گورهش بیت، خوی مه زن ده فهرمویت:

﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ
اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ ﴿٥٣﴾ الزمر:
.٥٣

واته: نهی موحه محمد (ﷺ) بلی نهی بهنده کانم نهی نهوانه ی که
خوتان زور گونا هبار کردوه، ناثومید مهن له میهره بان ی و به زه ی
خوا، چونکه بینگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خوش ده بیت،
به راستی هه نهوه لیبوردی به به زه ی به.

نهمهش بو تهویه کارانه خوی میهره بان فهرمووی:

﴿وَالَّذِیْنَ لَا یَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا یَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِی
حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا یَزْنُوْنَ وَمَنْ یَفْعَلْ ذٰلِكَ یَلْقَ اُثْمًا
یُضَاعَفْ لَهٗ الْعَذَابُ یَوْمَ الْقِیَمَةِ وَیَخْلُدْ فِیْهِ مُهَنًا﴾ ﴿٦٨﴾ اِلَّا مَنْ
تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صٰلِحًا فَاُولٰٓئِکَ یُبَدِّلُ اللّٰهُ سَیِّئَاتِهِمْ
حَسَنٰتٍ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِیْمًا﴾ ﴿٧٠﴾ الفرقان: ٦٨-٦٩-٧٠.

واته: وه که‌سانیکن که له‌گه‌لّ خوا‌دا ناپه‌رستن، هیچ په‌رستراویتی
تر، و ناکوژن، هیچ که‌سی که خوا کوشتنی نه‌وی یاساغ (جهرام)
کردووه، به حق و په‌وا نه‌بی، وه زیناو داوین پیسی ناکهن، وه هه‌ر
که‌س نه‌و تاوانانه بکات (که‌باسکران) تووشی تۆله‌که‌ی دیت، سزای بۆ
چهند باره ده‌کریتته‌وه، له‌ روژی قیامه‌تداو، بی برانه‌وه به‌بی ریزو
رسوایی له‌ دۆزه‌خدا ده‌مینیتته‌وه، بی‌جگه له‌ که‌سی ته‌وبه‌ی کردبی و
باوه‌ری هینابی، کاروکرده‌وی چاکیشی کردیت، ئا ئه‌وانه، خوی
گه‌وره خراپه‌و تاوانه‌کانیان ده‌گۆریت به‌ چاکه، وه خوا هه‌میشه
لی‌بوورده‌ی به‌ به‌زه‌یی به.

ئه‌م فەرمووده‌یه‌ش له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) هاتووه که ده‌فه‌رموویت:
﴿ته‌وبه کردن نه‌وی پیش خۆی ده‌رمینیت و ده‌یسریتته‌ود﴾ له
سه‌رگۆزه‌شته‌ی پیاویک که پیش سه‌رده‌می ئیمه‌ بووه ده‌گیرنه‌وه
ده‌لین نه‌وه‌ت و نۆ که‌سی کوشتبوو له‌ به‌نده‌یه‌کی پرسی: ئایا ئه‌مه
ته‌وبه‌ی له‌سه‌ر ده‌کری؟ نه‌ویش گوتی: نابازام بۆ تۆ ته‌وبه‌ هه‌بی،
نه‌ویشی کوشت و سه‌دی ته‌واو کرد، له‌ زانایه‌کیشی پرسی و نه‌ویش
پێ گوت: کێ هه‌یه‌ نێوان تۆو ته‌وبه‌کردن بگری و، به‌لام لادیه‌کی پێ
نیشاند! خه‌لکه‌که‌ی باش و چاکه‌کار بوون و فرمانی پێ دا که بۆ نه‌وی
کوچ بکات و کاتی به‌پۆه‌بوو مردنی گه‌یشتی فریشته‌کانی به‌زه‌یی و

فریشته کانی سزاو نازار ناگوکیان که و ته نیوان، خوی مه زن
فریشته یه کی بۆ ره وانه کردن تا کو نیوانیان یه کلابکاته و هو گوتیشی:
نیوان هه ردوو لادییه کان بییون له کامه یان نزیک بوو خه لکی ته وییه .
پیوایان سهیریان کرد نه م پیاوه خه لکی گونده که ی چاکه کاره کانه . بۆ
نه مه ش فریشته ی به زه یی بۆ خۆی برد .

تهو پیاوه ی که باسی کردووه کرده وه ی خراپی کردووه و شایانی
نه فره تی خوی گه وره یه و به لام ته و به ی کرد وازی له هه موو شتیکی
به دو به دکاری هینا .

پیی ده لیم: مزگینیت دده می که نه مه گزنگی رووناکی خیرو
چاکه کارییه چونکه خوی گه وره نه گه ر زانی که تو ته و به ی نیجگاری
ده که یت نه وه له هه موو گونا هه کانت خوش ده بیّت وه کو نه وه یه که
تازه له دایکبوو بیّت وه کو به سۆزو میهره بان ده فره موو یت:

﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ

يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

حَكِيمًا ﴿١٧﴾ النساء: ١٧

واته: بینگومان وه رگرتنی ته و به، لای خوا ته نیا بۆ نه وانه یه که به
نه فامی گونا هه که ن، پاشان په شیمان ده بنه وه، به زوویی (پیش

مردن)، نا نهوانه، خوا گه پانه و بیان لی وهرده گریت، خواش همه میسه
زانای دانایه.

مه بهست لهم فہرمووده یه: ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ﴾ مه بهست
پیش مردنه، به لگهش له فہرمووده کی درایی دیت:

﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَقًّا إِذَا

حَصَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ﴾ النساء: ۱۸

واته: تهوبهش وهرناگیرئ، بژ نهوانه ی زور تاوان ده کهن، ههتا کاتی
سه ره مهرگی یه کیکیان دی، ده لیت:

به راستی من نیستا تهوبه م کرد.

با له تهوبه ی خوی رشت و بهرده وام بیت و نه گریس رارایی نه خاته
نیو دلیمه بهوه ی دوودلی بخته می شکیمه به که گوايه تهوبه کی
جیی خوی نه گرتووه و خوی گه وره پیی قایل نه بووه و له سهر نه و
مافانه ی بژ خاوه نه کانیا ن بگه رینیتته وه یا سهر جه م مافه کانی حه لال
بکات نه گهر خاوه ن مافه کانیشی نه دوزیمه وه ههروه ها که س و
کاریشیانی نه دوزیمه وه یا نه گهر مردوو بووبن نه و کاته تهواوی بری
نه و مافانه پیویسته خیر بکات تا کو لیتی رزگار بیت و تهوبه کی ئی
وه ربگیریت.

نمونه‌ی ئەمە: ئەگەر گوناھی ئەو کەسە مالا و سامانی کەسیکی
 دی خواردبێ، یا دزیبێ، یا بەزۆرە ملی لیتی سەندبێ و ئینجا تەوبە‌ی
 کردی، ئەمە ئەو کەسە پێویستە لەسەری ئەم مالا و سامانە بۆ
 خاوەنەکە‌ی بگەرێنیتەوه ئەگەر زیندوو بوو، ئەگەر مردوو بوو بۆ
 وارسەکە‌ی بگەرێنیتەوه، ئەگەر خاوەنەکە‌شی نەدۆزیسەوه، پێویستە
 بپری ئەو مالا و سامانە‌ی لەلای ماوه بیکاته خێرو بیبەخشیت، خێرو
 بەخشینەکە‌ش دەبێ بە ناوی خاوەن مالا و سامانەکە‌ بێ بە مانای
 خێرەکە‌ نیازی ئەوه‌ی لێبکری کە بۆ خاوەنی مالا و سامانەکە‌بێ.
 خۆ‌ی گەورەش هەر بە‌خۆ‌ی زانای دانایە خێرەکە‌ دەگە‌ییتەوه
 خاوەنی خۆ‌ی.

بە‌لام قسەکە‌ی: کە دەترسی گوناھەکانی کار لە تەوبە‌کە‌ی بکەن.
 هیچ ترسیک نییە، چونکە‌ هەموو گوناھەکان چ گەورەو چ گچکە‌ بە
 تەوبە‌کردن هەموو دە‌پروختندری و تەواو دە‌سپێنەوه. بە‌ره‌ها کاریگە‌ری
 نامییت. لەوانە‌ش مەرۆ‌ف دوای تەوبە‌ بە تەواوی بگۆریت و خێرو
 خیراتی لە‌ده‌ست بێ و دل و دە‌روونی بگۆریت پتر بە‌زە‌یی بە‌خە‌لکی
 هە‌ژارو برسی بیتەوه‌و یارمە‌تی لێقه‌وماوان بدات و لە‌هەر کارە‌ساتیکی

له‌وانه‌ش نهم ته‌وبه‌کاره بهم کارو کرده‌وه چاک و خێرخوازییانه له
په‌نای خۆی ده‌گریت و له‌ده‌ردو به‌لای دنیا ده‌پاریزیت و نه‌مه‌ش
نیشانیه‌که له‌نیشانه‌کانی چاکه‌کاران و چاکه‌کارانیش هه‌لبه‌ته پله‌یه‌ک
له‌ ئاستی پله‌ی که‌سانی ئاسایی له‌خوا‌ی گه‌وره‌ تزیکن.

سه‌یری فهرمووده‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ بکه‌ که‌ ده‌سه‌ره‌ی ئاده‌م
ده‌فه‌رمووت:

﴿۱۱﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لِمَا سَوَّاهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿۱۲﴾ ثُمَّ أَجْنَبَهُ رَبُّهُ، فَأَبَىٰ عَلَيْهِ

وَهْدَى ١٢٢ طه ١٢١-١٢٢

واته:

وہ نادہم سہریچی فرمانی پروہدگاری کرد، نیتر لہ ریگی
راست لای دا، پاشان پروہدگار ہلتی بژارد (ہو پیغہ مہرایہ تی) و
تہوہی لی قبول کردو رینمونوی کرد.

به لّام ده باره ی قسه که ی: نایا نه فره ته که له کاتی جیبه جی کردنی
کاره خرابه که رووده دات.

بۆ نەمەش دەلەت: لەوانە يە لەكاتى جىبە جىكردنى كارە خراپە كە
تووشى نە فرەت لىدان بىت تووشى شكستىيە كى ئىجگار گەورە
بىتتەو، لەوانە شە دواتر بەشتىكى دى سزا بدريت ئەمەش خۇاى گەورە
ھەر بەخۇى توانادارەو ھەر بەخۇيشى زانائى دانايەو سزاو پاداشت
ھەمىشە بە دەست خۇيەتى و زۆر جارىش كە ستەمى زۆر ئەستور
دە كرى ستەمە كە لە ئەستۆى ستەمكار دەمىننەتەو لە رۆژى
زىندووبونەو لىپرسىنەو و وردو توندى لە گەل دەكرىت و ئەو كاتەش
كاتىكە لە پەشىمانبونەو گەرانەو تىدا نىيە، لەم سەردەمەش كە
سەردەمى عەولەمەيە، عەولەمەش چەشنى چادرىكى گەورە يە گۆى
زەوى و ھەموو دىناى بە جىھانى ئىسلامىيەو داپۇشيوە لە شىوہى
گوندىكى بچووكى لى كىردوۋە. گەنجانى مو سىلمانان لە ھەر كۆيەك
بن، چ لە مال، يا لە دەرەو، يا لە نىو بازار، يا لە ھەر سوچىك بن، بە
پىلوو بەر زىكردنەو يەك تووشى ھەزارە ھا گوناھ دەبنەو. ئەمى خودايە
لىمان نە گرىت بە كىردەو خۇمانان لە گەل نە كەيت، لەم دىنايە
جەغالە بىناپارىزىت وەكو ئەو تۆى گەورەو شكۆمەند، تۆى زانائى
دانا تەواو دەپەرستىن و تەواوئىش دەناسىن.

بىگومان ئەو تەوبەى راستىش بىكات بەمانائى تەوبەى ئىجگارى
دەكەوتتە بەر بەزەيى و مېھرەبانى خۇاى مەزن.

به لّام دهرباره ی قسه کوی: نه گهر شو کهسه نه خوینده وارو نه زان بسو
و به سزای نه م شتانه ی نه زانی.

نه م براهه ده لّیم هه موو کومه لّیک له ههر کومه لّگه یه کی سهر رووی
دنیا دابونه ریتی تایبه تی خو ی هه یه، ئینجا ههر کومه لّگه یه کیش بؤ
نمونه وهرده گریته به پپی ئایینی خو ی شتی ریپیداروو شتی یاساغی
هه یه، هه موو که سیّک ههر چهند نه خوینده وارو نه زان بیت به گویره ی
دابونه ریتی دهربره ری خو ی ده جولیتته وه، ئینجا سهرده مانیک کی زؤریشه
خه لّک شتی راست و ناراست له یه کدی جیا ده که نه وه... کومه لّگه کانی
پیش ئیسلا میش نه وانیش شتی ریپداروو شتی یاسا غیان وه کبو یاسا
زانپوه نه زموونیان له سهر هه بووه. ئیدی نه و خه لّکه ی پیش سه د سان
که به گشتی نه خوینده وار بوون چو ن خو یان له شته یاساغ و حه رپامه کان
پاراستووه.... هه موو که سیّک تا کو نه گهر نه لف و بی تی خویند نیشی
نه خویند بی کرده وه ی چاک و خراب له یه کدی جیا ده کاته وه و که واته که
ده زانی حه رپامه و ده شیکا نه مه سزای له سهره له دنیا یا له روژی
قیامت، ئینجا نه گهر مرؤف له دلّی خویدا بلّی نه گهر ده مزانی نه مه
سزای له پهره نه مده کرد. نه مه ههر گیز پاسا و نییه. چونکه نه م شته
حهرپامه، یابه ده، یا قه ده غه کراوه هه م له ئاین نه فره ت لیّکراوه و
هه میش له شهرعی دنیا قه ده غه یه، نه مه ده کاو به دلّنی یایش ده زانیّت

کارە که حەرپامە ئەمە سزای خۆی لەسەرەو ئەگەر ئەدنیا ش کەس پێی
نەزانی لەلای خوا ی گەرە که لە رۆژی زیندوو بوونەووە لەبەر دەم
دادگای خوا ی مەزن دەووەستیت سزای توند دەدریت.

بۆیە ئەگەر کەسێک زینای کردو بەخۆیشی دەزانی زینا کردن
حەرپامە، چونکە بپوا ناکەم هیچ کەسێک هەرچەند نەزان و نەخویندەوار
بیت نەزانی زینا کردن حەرپامە، لە وەتە ی ئادەمیزاد هەبوو و دنیا
دامەزراوە لەهەموو ئاینێک زینا کردن قەدەغەو حەرپام بوو، جا ئەگەر
لەمە نەزان و نەقام بی دەبی ئەو بەزانی زیناکار رەجم دەکریت
بەمانای بەردباران دەکریت تاکو دەمریت، زیناکاریش لەوانەیتە
بەخەیاڵیدا نەبیت کە بەردباران بکریت، لیڕە بەردباران دەکریت
ئەگەرچی بە سزای بەردبارانکردنی خۆیشی نازانیت.

هەرۆهە ئەگەر کەسێک لە رۆژی رەمەزان بەرۆژوووە، بە رۆژ لەگەڵ
هاوسەرە کە ی خۆی جووت بوو، ئینجا گوتی:

من نازام کەفاره دانی جووت بوون هیندە زۆر، کە دەکاتە گەردن
نازادکردنی کۆیلەیهک، ئەگەر نەیتوانی دەبی شەست هەزار بەخۆراکی
چاک تێریکات ئینجا ئەم نەزانی بە کەفاره دان ئەو لەنابات کە تۆ
کەفاره دانت لەسەر پێویست دەبیت، ئەمە لەسەر فەرز دەبیت تاکو
ئەگەر سزا کەشت نەزانیییت. بەلگە ی ئەمەش ئەو پیاوێ کە دەربارە ی

جووت بوونی له گهل هاوسه ری خۆی له روژی ره مه زان که چ له سه ری
 پتویسته بیکه م؟ له پیغه مبه ری (ﷺ) پرسى، پیغه مبه ریش (ﷺ)
 فه توای بو دا: کۆیله یه ک، یا دیلیک ئازاد یکه، نه گهر به چنگ
 نه کهوت، دوو مانگ یه ک له دوای یه ک به روژوو ببه، نه گهر نه تتوانی،
 شه ست هه ژار نان بده، گرنه گ نه وه یه هیچ کهس نییه که کاریکی
 خراب بکات، چ له رووی شه رعى دنیایی، یا له رووی شه رعى خوايی،
 نه زانیته سزای به دوایه وه یه.

الشیخ ابن عثیمین

نایا تهوبه کار نوئژو رۆژوو هکان جیبه جی دهکات

پرسیار: شیخی بهرێزمان چی دهلی: دهبارهی نهو کهسهی که به نه نهقهست نوئژ ناکات و بهرۆژوو نابیت، ئینجا دواي نهوهی خوای مهزن ده رگای رووناکی بۆ والا کردو، تهوبهی کردو، له سههر ته مهنی لاویتی خوێ، که به هیچ و خوایی و نیمچه بهر له لایهك به سههربرد، گریاو دهستی به نوئژو رۆژوو بوونان کردوه، پێرهوی سههر جهم پرۆگرامه کانی نابین و سوننه ته کانی پێغه مبهری (ﷺ) کرد، نایا پیویسته (فهززه) که نوئژو رۆژوو بوونه کان جیبه جی بکات، یا ههر تهوبه کردنه که به سهو له جیاتی نوئژو رۆژوو هکانه؟

وهلام: نهوهی واز له نوئژو رۆژوو هکان دینی و ئینجا تهوبهی ئیجگاری دهکات بهر په ها جیی نوئژو رۆژوو هکان ناگریتهوه، چونکه وازلێهێتانه له نوئژ کوفریکی گهوهیهو، له پێبازی نابین دهردهچی، ئینجا نه گهر نهوهی وازی له نوئژ و رۆژوو هکان هیناوه له بی باوه پری و، دانپیان نهان و، نکۆڵ کردن و، کفرو، له نابین ده رچوونه کهی خوێ نه گهر پیتهوه، بریاری زانایانی نابینی له سههر جیبه جی ده کریت، خوای گهورهش له ناستی داواکاری بهندهیهکی کهساس و زهههون و بی دهسهلات شهرم دهکات نه گهر داواکارییه کهی یه کسههر جیبه جی نهکات بۆیه خودای گهوره له ههه موو سۆزداریک به سۆزتره و ده فهرموویت:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ

كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ الأنفال: ۳۶.

واته: نهی موحه محمد (ﷺ) بلی: به نهوانه‌ی که بی باوه‌ی بون،

نه‌گه‌ر کو‌تایی بهینن (به‌بی بروایه‌که‌یان)، به‌راستی (خوا) ده‌سووی

له‌هه‌رچی له‌وه‌ویش کردوویانه.

نیراوی خوا موحه‌محمد (ﷺ) ده‌فرموویت:

(نیسلامبون هه‌رچی له‌وه‌ویش کراوه ده‌یرمینیت و ده‌یسریتته‌وه،

ته‌وبه‌کردنیش نه‌وه‌ی پیشوو نه‌کراوه پیوست ده‌کات، به‌مانای سه‌رجه‌م

فه‌رزه‌کانی ناین به‌بی که‌موکوری به‌بی فه‌راموشکردنی هیچ یه‌کیکیان

پیوسته هه‌موویان وه‌کو (فه‌رز) جینه‌جی بکرتین. (مه‌به‌ست دوا‌ی

ته‌وبه‌کردنه) بو‌نم مه‌سه‌له‌یه به‌لگه‌ زۆره.

هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه خوا‌ی مه‌زن ده‌فرموویت:

﴿ وَإِنِّي لَأَفَارُّ لِمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴾ ﴿٨٢﴾

طه: ۸۲.

واته: وه بهراستی. من زور لیبووردووم لهو کهسهی تهوبهی کردبې،
وه باوهری هیجابی و کردهوی چاکی کردبیت، پاشان بهردهوام بسوبی
لهسر ثم ریباره.

خوای گهوره له ناستی بیرولیکدانهوی مروژ بهرپها گهورهتره، که
مروژ دروستکهری دهستی خودای گهوره بیت و له نهینیهکانی خودای
خوشهویست بگات، ثم گهردوونه هر که سهیری دهکیت عهقلی
مروژ له ناستی گهورهیی بوشایی ناسمان تهنیا خواپهرست و کرنوش
بردنه، که دامهزرنهرو داهینهرو هلسورپنهری ثم ناسمانه بی سهر
بی بنهبی، ثم ناسمانه بی ناسو بی پهژینهبی، هیچ شتیک تیدا
نییه له پراوهستان بیت هه مووی دهجولیتتهوه، دهخولیتتهوه، خودای
گهوره لهیهک سات و زهمندا لههه موو شتیک ناگاداره، لهوهی نهبووه
لهوهی دهبی، له زیندوو و له مردووان به گهورهیی خوئی دهه رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن

يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ﴾ التحريم: ۸.

واته: نهی نهوانهی که باوهرتان هیناوه، بگهړپنهوه بولای خوا، به
گهړانهویه کی نیجگاری، تا پهووهردگارتان له گونا هه کانتان خوش

ببی، وه بتاخاته ناو باختیکه وه، که ده روا به ژیریاندا جوگه ناوی زۆر:

همیشه بۆ ئەم مەبەستەش پیغه مبهری مهزن (ﷺ)
ده فرمویت:

(تەوبە کار لە گوناھەکان، وەکو ئەوەیە هیچ گوناھی نییە).

ئەوێ بۆ خوا تەوبەیی ئیجگاری دەکات (توبه النصوح) پیش
هه موو شتیك پتویسته خۆی فیتری قورنان خۆتندنه وه بکات،
سوننه تی پیغه مبهر (ﷺ) پیڤه و بکات، و، خودی خۆی تهواو روشنبیر
بکات، و، له کۆری ئایینی ناماده و گوێرایه ل بیت و، به رانه بر نه زان و
نه فام و له ریده رچوان به ده موزار بیت و رینیشاندەر بیت و،
چاکه کارو هیمن و هۆشیارو به سۆز بیت و، ئەوێ ئایین لاواز دهکات
لێی دوور بکهوێته وه، ده می خۆی به بی سوپاس و ستایشی خوا
گه وه نه کاته وه، له مامه له ی بازرگانی که زۆربه ی ئیمانداران
به نه زانی تیی ده که ون پتویسته راستگو بیت و، سویند به درۆ نه خوات
و، داده ورو مافه روه ر بیت و، له کاری خیرخوازی به پیتی توانا به شدار
بیت و، بۆ به هانا هاتن و یارمه تیدانی کاره ساته کانی سه ر نه ته وه ی
موسلمان پتویسته هه موو جارێك ناماده بیت، کورته ی ئەم
مه سه له یه ش برایانی موسلمان ئەوێه که تەوبە کردنی ئیجگاری زۆر

زه حه ته به لام نه گهر نیازی لیبهینی و بریاری بو بدهیت، ئاسانهو،
خوای گه ورهش ئاسانکاریت بو ده کات.

له کوتاییدا داواکارم له خوای گه وره به سهرجه م تهوبه ی تهوبه کاران
قایل بیت، سوپاس و ستایش هه می شه بو خوای گه وره.

الشیخ ابن باز

باشی داواکردنی لیږووردن

پرسپار: نایا راسته هر که سیټ که دهلی:

خوايه لیم بیووره، لیمی دهووریت؟

وهلام: نه گهر مرږډ گوتی: نهی خودایه لیم بیووره، له گرناهه کانم
خوش به، ښینجا نه مه نه گهر به دل و دهروونیکي ساف و بی گهر دبوو و
له ناخیکي پاک و خاوین بوو و به نیازیکی پوخت بوو و به راسته گوئی
داوای خوشبوونی له خوای گهوره کړدو، له هه مان کاتیشدا پیویسته
تهویه کاری و مهرجه کانی تهویه تهواو جیبه جی کردبی، نهو کاته
بیگومان خوای گهوره که (لیږووردهیه) په کیکه له ناوه هره جوان و
مه زنه کانی خوی، خوای گهوره له هه موو تاوان و ستمه کانی به ندهی
خوی خوشده بیټ به تهویه کړد، به تهویه کردنی ښجگاری، به گهرانه وه
بو ری راست بو خوداپه رستی و کړنوش بردن، نه رکه کانی تهویه کاری
تهواو و راستگو له گهل خوای مفرن، ښجگار گهوره یه، ناده میزاد نهو
تهمه نه دوورو دریځهی که به ساخته کاری، به قوډلپری، به درو سویند
خواردن، ستم کردن، بوختان کردن، شاهیدیدان بو خه لکی نه ناس،
ستم کردن، په یمان شکین، قهرزنده دانه وه، بوختان کردن، خه لک
لیک کردن، دوورکه وتنه وه له شوینی خوا په رستییه کان و مزگه وتنه کان،
گوینه دانه وتاره ښینییه کان، به زه یی نه هاتنه وه به هه ژارو پرسی،

گوینه گرتن له قسه‌ی راست و دروست، زه‌کات نه‌دان و پاره
کۆکردنه‌وه، نه‌وه‌ی ته‌مه‌نیکی دوورودریژ به‌م کاره به‌دانه به‌سه‌ر
به‌ریت و ته‌وبه‌ی بکات و روو له‌خوای گه‌وره بکاته‌وه، هه‌لبه‌ته
قه‌ره‌بووکردنه‌وه‌ی نه‌م هه‌موو تاوانه دیسان ته‌مه‌نیکی دوورودریژی
ده‌ویت، به‌لام چاو له تاوانه‌کانی پیشوو ده‌پۆشیت نه‌گه‌ر ته‌وبه‌که
ئێجگاری بیت و به‌نده له ناخی دێیه‌وه به‌راستی و راستگویی په‌شیمان
بوویته‌وه‌و به‌رانبه‌ر دیدی رووناکی مه‌زینیتی خوا هه‌ست به‌شه‌رمه‌زاری
بکات، خوا لێی ده‌بووریت و له‌هه‌موو تاوانه‌کانی سه‌رده‌می پیشووی
خۆش ده‌بیت. به‌گه‌وره‌یی خۆی ده‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ البقرة:

۲۲۲

واته: به‌راستی خوا ته‌وبه‌کارانی خۆی ده‌ویت، پاکانی خۆش ده‌ویت،
پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست (ﷺ) فه‌رمووی:

دل‌خۆشبوونی خوا به‌ته‌وبه‌ی به‌نده‌ی خۆی، وه‌کو دل‌خۆشی نه‌و
مرۆفه‌یه که له‌کاروانیکدا له‌گه‌ڵ وشتریکی خۆی دایه‌و وشتره‌که‌ی به
باره‌وه که هه‌موو خۆراک و خواردنه‌وه‌ی خۆی تێدایه، لێی بزر ده‌بی،
زۆر به‌دوایدا ده‌گه‌پێ و ماندوو ده‌بی و، هێزی لێ ده‌پێ، ناچار ده‌بی

له ژیر درهختی کدا له سهر زهوی لئی راده کشی و چاوه پتی مردن دهکات، هیشتا پیلووی چاوه کانی ناکه ونه سهر یهک که ساوری لا تنیشتیکی خو ده داته وه سهیر دهکات چلهوی وشتره کهی به لقیکی درهخته که وه گیر بووه، نهویش چله وه که ده گری گوتی: نهوی خودایه تو بهندهی منی و من خودای تو، له تاو خوشی خوی ههلهی کرد، کهس رادهی نهو خوشییه نازانیت نه گهر نا کی ههیه وه کو ئه کاروانچییه تووشی ئه م جوړه کاره ساته بیت خوی گه وړه حز دهکات بهندهی خوی تهوبه ی بۆ بکه ن، ههروه ها حز دهکات بهندهی خوی هه موو ده میک که دهم وزاری دهکاته وه به ناوهی تانی خوا بکاته وه له خوا داوای لیبووردن بکات، نه گهر ههلهی کرد بی یا نه یکرد بی. خوی گه وړه له کتیبی پاکی خوی له چهن دین نایه تدا داوا له بهندهی خوی دهکات هه موو سات و وهختیک هاواری خواو داواکاری لیبووردنیان له سهر زار بی، داواکردنی لیخوشبوونیش داواکردنی به خشینه له گونا هه کان، داواکردنیکه بۆ نه هیشتن و سپنه وهی نهو کرده وه به دانهی که نه به زار ده گوترین و نه به نووسینیش دینه سهر خامه. لیبووردن و به خشینیش شار دنه وهی گونا هه کانه و خویاریزیسه له گونا هی داهاتوو چونکه لیبووردن و به خشین له زمانی عه ره بیدا به مانای (المَغْفَرُ) دیت و نهویش نهو کلاوه رهقه یا ناسنینهی سهر مروّقه که له کاتی شهردا له تیرو

لیدانی شمشیر و زهبری دیکه‌ی شهرکه‌ران ده‌پاریزی، نیدی به‌م شیوه‌یه
لیب‌ووردن و به‌خشین، پوشین و شاردنه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانه‌و خوپاریزیسه له
سزایه‌کانی.

الشیخ ابن عثیمین

وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان

پرسیار: من گه‌نجیکی موسلمان و نیماندارم و، به‌لام زۆر به‌ گومانم، کاتیکیش که ده‌ستنویژ هه‌لده‌گرم گومان له‌وه‌ ده‌که‌مه‌وه‌ که ده‌ستنویژه‌که‌م به‌ چاکی هه‌لنه‌گرتییت دووباره‌ش ده‌ستنویژ هه‌لده‌گرمه‌وه‌و کاتی له‌ باری نویژکردندا ده‌بم و چۆکه‌ده‌مه‌وه‌ گومان له‌وه‌ ده‌که‌م بایه‌که‌م لیسه‌ربوویتی نویژه‌که‌ ده‌بم و جاریکی دی ده‌ستنویژ هه‌لده‌گرمه‌وه‌.

کاتی له‌ ده‌روه‌ی ولات بووم گوشتم نه‌ده‌خوارد له‌به‌ر نه‌وه‌ی گومانم ده‌کرده‌وه‌ که ئاژده‌که‌ به‌ شیوازی نایسلامی سه‌ربرایتی و، هه‌روه‌ها سه‌مون و پسکووته‌کانیشم نه‌ده‌خوارد گومانم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که نه‌وه‌کوشتیکی هه‌رامیان تیکردییت وه‌کو چه‌وری مانگا که به‌ شیوازی ئیسلامی نه‌ده‌کوژرانه‌وه‌ ئهم گومانانه‌ ماوه‌یه‌کی زۆره‌ بیرو لیکنده‌وه‌ی میشکی منیان وه‌کو ته‌ونی جالجالۆکه‌ ئابلۆقه‌ داوه‌، برای گه‌وره‌م زۆر نامۆزگاری کردم که له‌م گومانانه‌ دووربکه‌ومه‌وه‌ به‌لام ئهم نامۆزگاریانه‌ دلێ منی پتر خسته‌ گومانه‌وه‌.

ئه‌ی شیخی به‌ریز بلی چی بکه‌م؟

کاتی ده‌شنووم گوێ به‌ نویژ ناده‌م و که به‌ ئاگاش دیمه‌وه‌ نویژه‌

چوه‌وه‌ که دووباره‌ ناکه‌مه‌وه‌؟

وه لّام: به گومان بوونو، دوودلّبوون و، دلّ لیّ پیس کردن که تووشی
 بیروهوش و لیدانه وهی میّشک ده بیّ به تایبه تی له برّواو په رسته کان و
 هی دیکه ش تاکو له خودی خوی گه وره ش هه مووی له نه گریسه وهیه،
 بویه کاتی یا وه ره کان (خوا لیّیان رازی بیّت) له لای پیغه مبهّر (ﷺ)
 سکاالی نه وه یان کرد که له دلّیان شتیک هه یه و شته که شیان زور به
 گه وره و گران هاتو ته به رچاو به پرا ده یه ک قسه ی لیّنه که ن،
 پیغه مبهّر (ﷺ) ناگاداریانی کرده وه که نه مه راست و راستگووی
 برّوا به مانای پوخته که یه تی، نه مه ش چونکه شه یان غوونه ی وه کو
 نه م گومان و دوودلّی و دلّ لیّ پیس کردنه ده خاته دلّی موسلمان به برّوا
 به تیّنه کان که به ران بهر خوی گه وره له په رستن و ناسینی خویدا هیچ
 گومانی نییه نه مه ش هه ر بوّ نه مه یه تاکو له په رستن و ناسینه که
 دوودلّ بیّت و ورده ورده دوو دلّیه که گه وره بیّت به لکو به تیّجگاری
 واز له جیبه جیکردنی نه رکه کانی نایین بیّنی به لّام نه وهی
 به خویندنه وهی قورنان رۆشنیری نایینی ته و او بیّت و پیّره ی سوننه تی
 پیغه مبهّر (ﷺ) بکات و له سه ر برّوای خوی مکور و رشت و جیگیر
 بیّت یا نه وانه ی له نایینه کانی دیکه ترازون نه مانه به گشتی گومان و
 دوودلّی کاریان تیّناکات چونکه دلّ و ده روون و میّشکیان له م
 مه سه لانه سراونه ته وه و پاک و بیّ گهر د بوونه ته وه.

بەم گەنجە دەلێن: ئەوێ پێویستە لەسەری ئەوێهە کە ناوی خوا
 لێبێت و ئەفرەت لە شەیتان بکات و گوێنەداتە. دوودلی و هێندەش
 بەخەیاڵی بەتال و نابەجی پەییوەست نەبێ. ئە دەستنوێژ هەلگرتن و
 نە لە نوێژکردن و نە لە ئەوانی تریش، ئەم گومانە بەلگەیی راست و
 پوختی باوەرپەر بەلام ئەگەر هەر خۆت بۆ دوودلی و گومان شل
 بکەیت و خۆت بە دەستەو بە دەیت ئەمە بەلگەیی لاوازی بپروایەو
 مانای ئەوێهە ئەم گەنجە لە ئیش و کاری ژبانی رۆژانەیی خۆشیدا
 توانای رای جێگیری نییە پێی دەلێن: ئەم گومانە هیچ رۆی نییە،
 تۆش بۆ نمونە کاتی بۆ شتومە کڕین یا فروشتن دەچیتە بازار، ئایا
 لەم شتەیی لە بازار دەیهێنیتەو گومانی تێدەکەیت.

و ئەلام بۆ ئەمە: نەخێر، چونکە شەیتان بۆ نمونەیی وەکو ئەم
 مەسەلانە دوودلی ناخاتە دلی مەرۆق و، بەلام ئەم دوودلیە لە کاتی
 پەرستنی خوا دەخاتە نێو دلی موسلمانان تاکو پەرستنەکەیی لێ
 گەندەل بکاتەو بەروای لاوازی بکات بەو ئومێدەیی بە ئیجگاری
 بپروخێنیت و بە ئیجگاریش واز لە خاسیەتمەندی مەرۆقی موسلمان
 بێنیت.

ئەگەر گومانەکان زۆربوون و بەسەر مێشکدا کە ئەکەیان کرد گوێی
 خۆتیان بۆ شل مەکە.

به لّام گومانكردنت له خوراكه كان كه له بنهچدا حه لّالڼ نه مه
هيچ پهنديكي تيدا نيه كه خه لّكي دى بهم گومانانهى تو لاساييت
بكه نه وه يا نه وه تا خه لّك بهم گومانانهى تو بگه نه راستى، هر بو
نه مه ش ئافره تيكي جووله كه له خه يهر مه پيكي بهديارى دايه
پيغه مبهري خوا، نه ویش ليى خواردو، جووله كه يه كي دى داوه تي كردو
نانى جو و پاشماويه كي گه نيوى بوڼ درنى له پيش دانا نه ویش به بى
دوودلى ليى خوارد.

له راستكراوه كانى بوخاريدا هاتوه كه ميلله تيک تازه ببونه
نيسلام گوشتيان پيشكهش به كوّمه لّيك له موسلمانان كرد، نه وانش
گوتيان: نهى نيرراوى خوا، ميلله تيک گوشتمان بو دينن نازانين ناوى
خواى له سهر بينين يا نا؟ نه ویش (ﷺ) پييانى گوت: (ناوى ليبيسن و
بيخون) له راستيشدا له كوشتنه وهى مه رومالات و نه وانى ديكهش كه
نايا كوشتنه وه كه حه لّاله يا نا له مه پيويسته كوّمه لّى زانايانى ناين
برپارى له سهر بدات نهك دوودلى تاكه كه سى موسلمان.

قه دهغه كردنى نه وهى خواى گه وړه بو بهندهى خوى حه لّالى كردوه
روژ به روژ كه م ده پيته وه و مه رجيش نيه نه وهى له قورشان و سوننه تدا
ناوى هاتوه ته نيا خواردنى گوشتى نه وان حه لّال بن، گرنگ نه وه يه
به دهيان و سهدان ناژهل و بالندهى ديكه هه نه كه گوشتيان له چه شنى

گوښته حه لاله کانه بو ټه مهش بریار ددر کو مه لای زانایانی نایینییه و
دیسانیش ده لینه وه ټه مه ټه رکې دوو دلای تاکه که سیکی موسلمان
نییه .

به لام ده باره ی قسه که ی پرسیار کار: ټه ټه گهر لیلی خهوت گوی
ناداته نویژه کان.

ههروه ها ټه مهش له شهیتانه وده، له راستکراوه ی بوخاریدا هاتووه
که به پیغه مبه ر (ﷺ) ی خودا گوتراوه: پیاوړیک نووسیت تا کو به یانی
و بو نویژه ه لنه ستایه وه، پیغه مبه ریش (ﷺ) فهرمووی: (ټه و پیاوه
شهیتان میزی له گوئی کردوه).

شهیتان له وانه یه ټه وه ی بنوی خه وه که ی لی گران ده کات ټه ویش بو
نویژی به یانی و یا نویژه کانی دیکه به ئانا ناییت.

ده کری چاره ی ټه م حالته بکری، به مه رجی ټه وه ی نیازو بریاری
هه بی که هه موو نویژه کان بکات، ده کری زه نگیک دابنی تا کو به
ناگای به یتیت یا به که سیکی دیکه ی وریاو خه وسوک بلای له کاتی
نویژه که به ناگای بینای.

الشیخ ابن عثیمین

تهوبه‌ی ئیجگاری گوناهاکان ده‌سپێتهوه

پرسیار: هه‌ندی له وێنهم له لای هاوڕێیه‌کانم هه‌یه داوام لێکردن وێنه‌کانم بده‌نه‌وه تاكو له ترسی نازاری خوای گه‌وره بیاندرپێتم، هه‌ندیکیان چهند وێنه‌یه‌کیان گه‌رانده‌وه و هه‌ندیکی دی لارییان هه‌بوو به پاساوی ئه‌وه‌ی گوناهاکه بۆ ئه‌وانه نه‌وه‌كو بۆ من، ئایا ئه‌مه راسته تکه‌یه بۆ ئه‌مه ناموژگاریتان چیه‌؟

وه‌لام: تهوبه‌ی ئیجگاری له‌گوناهاکان، خوای مه‌زن به‌م تهوبه‌یه هه‌موو گوناهاکانی که پێشوو هه‌یه ده‌یانسپێته‌وه هه‌روه‌كو خوای دانای زانا ده‌فرموویت:

﴿.....وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تُقْلِحُونَ﴾ ﴿٣١﴾ النور: ٣١.

واته: هه‌مووتان تهوبه بکه‌ن و بگه‌ڕێنه‌وه بۆ لای خوا، ئه‌ی ئیمانداره‌کان، تا رزگارو سه‌رکه‌تووین. پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) ی مه‌زنیش ده‌فرموویت:

به نیسلامبون همموو گوناهاه کانی که پیشووتر ههیه دهیانر میئیت و دهیانسر پتتهوه، تهوبه کردنیش همموو گوناهاه کانی که پیشو ههیه دهیانر میئیت و دهیانسر پتتهوه. تو نهوهی پتویسته لهسهرت نهو وینانهی به دهستهوه و هه موویان بدرینه نه مهش لهسهر فهرموودهی پیغه مبهه (ﷺ): هیچ وینهیه که نه میئیت که ژیر خاكت نه کرد بیت و بیناو گومه زیش لهسهر هیچ گۆرێك بهرز نه کرابیتته مهگه له گه زهوی تهخت کرد بیت چونکه ههردوو کیله کانی ناوینشانی چاکن بۆ مردووکه. (أخرجه الامام مسلم في صحيحه).

به لām دهبارهی نهم وینانهی که له لای خه لکی ماونه تهوه و نه گهه داویان لیبه که یتهوه و نایه گه پینه وه و بۆ گلدانه وهی لای خویان پاساوت بۆ دینه وه، تو خۆت له سزای تاوانه که رزگار کردوه و تهوبهش له سهر تۆی سپروه تهوه و تاوان گوناهاه که ده که ویتته سهر نه ستۆی نهو که سهی له لایه تی. خدای گه ورهش که له بهندهی خۆی نزیکه و له هه موو کارینکی ناگاداره و ناگاداری هه موو جووله یه کی سهر جهه زه مینه، نهم خودایه ی ده بیهرستین و کرپنۆشی بۆ ده بهین لیبه ورده و به خشنده یه.

الشیخ ابن باز

خویندن و زانستی شهرعی

پرسیار: ئایا نه گهر که سیك به هۆی خه ریکبوونییه وه به خویندنی خۆی که هیچ پتوهندی به زانستی شهرعییه وه نه بیّت ده کری ئه مه بکاته پاساو بۆ نه وهی هیچ له زانستی ئایینه وه نه خوینیت یا هر نه زانیت؟ یا نه وه تا به هۆی خه ریکبوونییه وه به نیش و کاری ژیا نی روژانه؟

وه لām: خویندن و زانی نی زانستی شهرعی پتویسته و نه رکی ئایینی هه موو موسلمانیکه که تا کو نه و هینده ی له ئایینه که ی خۆی ده گات و نه رکه کانی به ریکو پیک و بی هه له جیه جی ده کات به مانای سوننه ته له وانه یه خویندنی زانستی ئایینی نه رکیك بیّت له سه ر مرۆڤ که نه رکیك بیّت به دیداری چاو به مانای نه رکی چاو، شته که به چاو ببیندریت و بخویندریت و بجیتته میشکه وه وه کو نه گهر مرۆڤ ویستی خوا به رستی و لییی بپارپته وه، نه و کاته پتویست ده بی له سه ی به مانای (نه رک) که نه و مرۆڤه بزانیّت چۆن خوا ده په رستیّت و له پارانه وه شدا چی داوا ده کات له بهر نه مه نه وه ی له بهر هر نیش و کاریك که ناتوانیّت زانستی ئایینی بخوینیت بۆ نه وه ی مال و

مندالہ کانی خوی به چاکی بژینیت، له گهل شه مهش جیبه جی کردنی

شهرکه کانی له نویژو رۆژوو شهوانه دیکه فهرامۆش نه کردوووه به چاك

و رهوانی جیبه جیان دهكات دهلین، شه كهسه گلهیی له سهه نییهو

گوناهی نییهو، به لام وهكو (شهرک) پیویسته له سهه به پیی توانای خوی

له زانستی شهرعی فیربیت.

الشیخ ابن عثیمین

تهوبه کردن له زینا

پرسیار: شهیتانی نه فره تکر او هه لیخه له تاندم و کاری نابرو و چوونی
زینام کرد و، من به خۆم ده زانم که نه مه داوینن پیسییه کی گه وریه و،
ده مه ویت به رانه ر خوای لی بوورده و میهره بان تهوبه ی بکه م نایا خوای
مه زن به م تهوبه یه م قایل ده بیت؟

ئه وه ی راستیش بیت من له دلی خۆمدا ده مگوت ئه م به دره و شتییه
ده که م و ئینجا تهوبه ی ده که م، نایا تهوبه که م لی وهرده گیریت، تکایه
دلنیام بکه نه وه خوا پاداشتتان به خیر بداته وه؟

وه لām: تهوبه کردن ده رگای والایه تا کو خۆر له رۆژئاواکانیه وه
هه لدی. ئه وه ی بۆ خوا تهوبه بکا تهوبه یه کی ئیجگاری له هاوبه ش
پهیدا کردن بۆ خوا و نهوانی له مه ش که متر خوا تهوبه که ی لیوه رده گری
و له هه موو گونا هه کانی ماوه ی پیشوو خۆش ده بیت.

تهوبه ی ئیجگاریش بریتییه له : وازهینان له گونا هه کان به مانای
خود یه کلا کردنه وه، په شیمانبوونه وه له کرده وه ی ماوه ی پیشوو،
نیازهینان و بریاردانی راستی که جارێکی دیکه له ترسی خوای

ګه وړه مه زنی و شکو مه ندیبه کې و نزاو تګاو پارانه وه تا بیبه خشیت

و لیتی بېوریت وه کو نه وهی خواي میهره بان ده فەر موویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾

الترهیم: ۸.

واته: نهی ته وانهی که باوه پتان هیناوه، بګه پینه وه بو لای خوا،
به ګه پانه وهیبه کی نیجګاری.

دیسان فەر مووی:

﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ
اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ (۵۳)

الزمر: ۵۳.

واته: نهی موحه ممد (ﷺ) بلی: نهی به نده ګانم نهی ته وانهی که
خوتان زور ګونا هبار کردووه، ناو مید مېن له میهره بانی و به زه یی
خوا، چونکه خوا له هه موو ګونا هه کانتان خوش ده بیټ، به پراستی هه
ته وه لیټووردهی به به زه یی به.

زانايانېش له سهر نه مه رېټككه وتوون كه نه م نايه ته له باره
ته وبه كارانه وه دابه زيود. له سهر نه م سې مه رجانه ي باس كراوه له
راستي ته وبه مه رجی چواره م زياد كراوه كه نه گهر بېتو مافي خه ټكاني
ديكه ي له سهر بې، ته وېش ته وديه مافه كاني له مال و سامان و هي
ديكه گهر دني خوي نازاد بكات له مېش به فهر مووده ي پېغه مېهر
(نه وه ي سته مې برايه كي خوي له سهر بې گهر دني خوي لي
نازاد بكات به ماناي سته مه كه له سهر سته مليت كراوه كه هه لگري
تازووه نه وهك ماوه ي به سهر بچي و تهوا هېنده ي بري سته مه كه لي
وهرده گري و نه گهر چاكه و خيراتي نه بوو تهو كاته له كاره خراپه كاني
سته مليت كراوه هه لده گري و ده خريته سهر نه ستوي سته مكاره كه.
(اخرجه البخاري في صحيحه).

پيويسته له سهر موسلمان له هاوبه شي پيدا كړدن و هزيه كاني و
همو كرده وه ي خراپ و ياخي بوون و دوور كه وتنه كان له نايين زور
هوشيار بيت به زهين و هوش مامه له له گهل همو پېره و پړوگرام و
نهرك و سوننه ته كان بكات هېنده ي كه له موويه كه نه نهركه كان دوا
بغات و نه دريغي له پيويستيه كاني ديكه ي نايينش بكات. چونكه

هەر ئه‌وه‌تا تووشی کرده‌وه‌یه‌کی خراب بیئت له‌وانه‌یه له ته‌وبه‌که‌ی
خۆی سه‌زگموتوو نه‌بیئت، بۆیه له‌خوا په‌رستی و ناسینی و پێره‌وکردنی
سوننه‌ته‌کان پێویسته له‌سه‌ر موسلمانانی راست و راستگۆ له‌گه‌ڵ خودا،
له‌وانه‌ی خوای مه‌زن قه‌ده‌غه‌ی کردوون زۆر هۆشیار بیئت، له‌هه‌موو
حاله‌ته‌کانی ژيانی رۆژانه‌ی خه‌ڵکانی موسلمان بۆ هۆشیار بوون
رۆشنگیری ئایینی گه‌له‌ك پێویسته و له‌باسی پێشووش چه‌ندین
نموونه‌مان هێناوه‌وه که رۆشنگیری که‌سی موسلمان نه‌وه‌کو ته‌نیا
پێویسته به‌لکو (ئه‌ركه) چونکه هه‌ندی جار هه‌موو پێویستیه‌کانی
سه‌ر شانی که‌سی موسلمان ته‌واو جێبه‌جێ نا‌ک‌رێن یا ئه‌وه‌تا
جێبه‌جێکردیان له‌ توانای نه‌و که‌سه‌دا نییه چ به‌هۆی خۆب‌دنی
بابه‌تی دیکه بێ یا به‌هۆی نیش و کاری بژێوی ژيانی رۆژانه‌ی مال و
منداڵه‌کانی خۆی بیئت یا ئه‌وه‌تا هه‌ندی جار رژیته‌ سه‌تم‌کاره‌کان
هێنده ژيانی خه‌ڵك گران ده‌ک‌هن، خه‌ڵکه‌که له جێبه‌جێکردنی
پێویستیه‌کانی ئاین دوور ده‌که‌ونه‌وه و به‌مه‌شه بر‌وایان به ئاین لاواز
ده‌بێ و سوننه‌ته‌کان فه‌رامۆش ده‌ک‌هن، بۆیه جێبه‌جێکردنی
پێویستیه‌کان بووه‌ته (ئه‌رك)ی سه‌رشانی که‌سی موسلمان ته‌م ئه‌ركه‌ش

به خو روشنبریکردن ته‌واو ده‌بیٚت وه‌کو خویندنه‌وه‌ی قورشان و
 ناماده‌بوون و گوینگرتن له‌ کوژه‌ نایینه‌کان. هه‌میشه‌ ته‌وبه‌کار
 پیوسته‌ هه‌موو ساتیک له‌خوا بپاریته‌وه‌ که‌ ته‌ندروستی چاکی بداتی
 تا‌کو باری خوا په‌رستو ناسینی له‌ روژی زیندووبوونه‌وه‌و ناماده‌بوونی
 به‌ر ده‌رگای دادوه‌ری لپرسینه‌وه‌ پتر بی‌ و پاداشته‌کانی گه‌وره‌تر بی‌ و
 له‌و چاکه‌یه‌ خوا له‌گه‌لیدا کردوه‌و روو سوور بی‌.

هه‌روه‌ها که‌سی ته‌وبه‌کار نابی‌ گوی‌ بو‌ نیازه‌کانی شه‌یتان شل
 بکات و به‌رانبه‌ر فرۆفیله‌کانی نه‌رم بی‌ و تووشی کرده‌وه‌ی خراپ و
 داوین پیسی بیٚت به‌و نیازه‌ی که‌ جاریکی دی ته‌وبه‌ بکاته‌وه‌و
 بی‌گومان نه‌وه‌ی شه‌یتان رینگای خراپه‌کاری بو‌ ده‌پازینیتسه‌وه‌و شه‌ویش
 شته‌ خراپه‌کان ده‌کا به‌نیازی دووباره‌ ته‌وبه‌کردنه‌وه‌ له‌وانه‌ی به‌نده‌ سزا
 بدریت و به‌ربه‌ستیک‌ی گه‌وره‌ له‌نیوان خو‌ی و خودی خوا هه‌لبه‌ستیت
 به‌مه‌ش نه‌وپه‌زی په‌شیمانی په‌شیمان ده‌بیٚته‌وه‌ و دل‌گران‌ی و
 په‌رو‌شیه‌کی گه‌وره‌ دروست ده‌کات له‌ کاتیکدا که‌ په‌شیمانی دادی
 نادات.

خوای مه‌زن نه‌و په‌ناگه‌یه‌یه که مه‌ل‌به‌ندو هه‌وارگه‌ی چاکه‌کارانی
 راسته‌قینه‌یه، هه‌موو چاکه‌و به‌خشینی‌ک له‌م په‌ناگه‌و مه‌ل‌به‌ندو
 هه‌وارگه‌یه ده‌ست ده‌که‌وێت، مرۆقی باوه‌ردار، خودا په‌رست و خودا
 ناس و ته‌وبه‌کار هه‌ر نه‌و په‌ناگه‌یه که هاواری بۆ بیات و داوای خێرو
 به‌زه‌یی لێبکات، نه‌وانه‌ی ته‌نیا له‌م په‌ناگه‌یه هاواری خودای گه‌وره‌ی
 خۆیان ده‌که‌ن بێگومان له‌دوا روژدا قازانجیان کردووه.

خوای مه‌زن ده‌فه‌رمووێت:

﴿وایای فارهبون﴾ البقرة: ٤٠.

واته: وه‌هه‌ر له‌من بترسن.

خوای ده‌روون پاک و میهره‌بان ده‌فه‌رمووێت:

﴿ویمحذركم الله نفسه﴾ آل عمران: ٢٨

واته: وه‌ خوا ده‌تانت‌رسی‌نی‌ت له‌ سزای خۆی.

خودای گه‌وره که هه‌م پیش‌خه‌ره‌و هه‌میشه‌ی دوا خه‌ره ده‌فه‌رمووێت:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا

يُغُرِّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا

يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ فَاغْر: ٥-٦

واتە: ئەي خەلىقكەنە بىگومان بەلىنى خوا راستە، دەي كەواتە با
ژيانى دنيا فريوتان نەدات، وه با شەيتان بە (بەزەيى و لىيىور دەي)
خوا فريوتان نەدات، بە راستى شەيتان دوزمىنى ئىيوەيە، دەي كەواتە
ئىيوەش بە دوزمىنى خوتانى دابىنىن بىگومان ئەو (شەيتان) تاقم و
كۆمەلە كەي بانگ دەكات، بۆ ئەو دەي بىنە ھاوەلانى ئاگرى
هەلگىرساوى (دۆزەخ).

زۆر ئايەتى دىكەش بەم مانايەو ھەيە.

الشيخ ابن باز

قسه‌ی ده‌روون بۆ نه‌نجامدانی کرده‌وه‌ی خراپ

پرسیار: هه‌ندی جار له‌ ده‌روونه‌وه‌ ئاره‌زووی ئیشیکی خراپ ده‌که‌م
یا قسه‌یه‌کی ناشیرین ده‌که‌م، به‌لام زۆر جاریش نه‌ ئاره‌زووه‌که‌ جیبه‌جی
ده‌که‌م و نه‌قسه‌ ناشیرینه‌که‌ش ده‌که‌م، ئایا به‌مه‌ گوناها‌رم؟

وه‌لام: نه‌گه‌ر مرۆڤ شتیکێ به‌خه‌یالدا هات، یا ئاره‌زووی کرد، یا
بیری لێکرده‌وه‌ که‌ بیکات و (نه‌یکردو) ئینجا نه‌گه‌ر بێتو ئه‌م
(نه‌کردنه) نه‌کردنیکێ پێویست بوو یا کاریکی هه‌رام بوو و، ئه‌م خۆی
به‌ده‌ست خه‌یاله‌که‌وه‌ نه‌داو ئه‌وه‌ی پێویست بوو کردی و وازی له‌ کاره‌
قه‌ده‌غه‌کراوه‌که‌ (هه‌رام) هێنا ئه‌مه‌ له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ی که‌ لێی
روویدا پاداشت ده‌کریته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌مه‌ی بۆ خوای گه‌وره‌ کردووه‌،
ئه‌مه‌ش له‌ فهرمووده‌ی راست چه‌سپیندراوه‌ که‌ ئه‌وه‌ی نیازی یا
ویستی یا ئاره‌زوویکرد کرده‌وه‌یه‌کی خراپ بکات و نه‌یکرد چاکه‌ی
ته‌واوی بۆ نووسراوه‌ چونکه‌ له‌خوای گه‌وره‌ ترساوه‌ و نه‌یکردووه‌
به‌مانای ئه‌م نه‌کردنه‌ی بۆ خوای مه‌زن بووه‌. لێره‌ پێویسته‌ درێژه‌
به‌هه‌ندی روونکردنه‌وه‌ی دی بده‌ین بۆ ئه‌و که‌سه‌ی خه‌یالی شتی خراپی

حه‌رامی کردوووه وازیشی لیته‌یناوه که ئایا پاداشت ده‌دریته‌وه یا پاداشت نادریتته‌وه.

ده‌لێین: نه‌وه‌ی خه‌یالی کاری خراپی هه‌رام ده‌کاو کاره‌که‌ش ناکات له‌یه‌کی له‌م سی حاله‌تانه ده‌رنایجیت:

۱- یا نه‌وه‌تا کاره‌که‌ی پیناکریت، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌باریدا نه‌بییت، یا توانای نه‌بییت، یا که‌موکوری هه‌بییت له‌مه‌ گوناھی بکه‌ره‌که‌ی ده‌نوسریت، نه‌مه‌ش به‌ گوێره‌ی فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ):

(نه‌گه‌ر دوو موسلمان شمشیریان لیکبه‌رز کرده‌وه بکوژو کوژراو له‌نیو ناگرن) گوتیان نه‌ی نیرراوی خوا نه‌مه‌ بکوژه‌که‌یه نه‌ی کوژراوه‌که‌ بۆچی؟ فهرمووی: (نه‌ویش ده‌یویست هاوپییه‌که‌ی خۆی بکوژیت).

۲- دوومین حاله‌ت: له‌ ترسی خوای گه‌وره‌ واز له‌ فه‌ده‌غه‌کراوه‌که‌ (هه‌رام) بینیت نه‌م جوژه‌ ده‌ستلیته‌ه‌لگرتنه‌ له‌ کرده‌وه‌ی خراب چاکه‌ی ته‌واوی بۆ ده‌نوسریت چونکه‌ له‌ راهی خوای مه‌زن نه‌یکردوو، یا وازی لیته‌یناوه یا ده‌ستی لیته‌ه‌لگرتوو یا بۆ رۆژی قیامه‌تی هه‌لگرتوو.

۳- وازی له کردهوه خراپه که هیښای بهودی به پتر خه یالی بو

نه چو بیت، یا پتر بیري لینه کرد بیت هوه، یا هر له سهره تاوه
 ګرنگی پی نه دابیت و خوی پیښه وه خه ریک نه کرد بیت. نه مهش بو
 نه نییه له سهره نویش نییه، به مانای نه پاداشتی له سهره وه نه
 ګونا هی له سهره.

لیره دا حاله تی چواره م هیه، نه ویش: وازه ښان یا دهسته لګرتن
 له قه دهغه کراو له بهر نه وه بی که که سه که توانای به سهره نه شکی
 به مانای دهسه لاتی نه بی و بی توانا بی، به لام شتیک ناکات یا
 هه وئیک نادات کاره حرامه که نه نجام بدات به لکو نیازی کردو
 نومیدی کردهوه خراپه که دهکات، نه مه هیښده ی بری نیازه که ګونا هی
 ده که ویته سهره وه کو نه وه نییه که هه ولی بو ده داو رینگه بو
 نه نجامدانی کاره قه دهغه کراوه که خوش دهکات و، به لام نه یتوانی یا
 پی نی نجام نه درا یا کاره که ریکنه که وت ګونا هی نه مه که متر له وه ی
 یه که مه که پیشتر هی مامان بو کرد.

الشیخ ابن عثیمین

تهویه و گهراندنهوهی نوێژه چووهرکان

پرسیار: ته مه نم نیستا ٢٩ ساله له ته مه نی بیست و چوار سالیه وه دهستم به نوێژه کان کردووه، هیشتا لێی بهردهوامم سوپاس و ستایش بۆ خوی مهزن که پێی راستی پێ نیشان داوم، دهستم پێکرد به گهراندنهوهی نوێژه چووهرکان، له نوێژهکانی شهو ساتهوه که ته مه نم پانزه سالان بوو و ئیدی به پێی توانام دهستم پێکردووه نوێژه کان دهگیرمه وه به لām له مه رای خه لک جیاوازه، هه یانه که ده لێ: پێویست به گهرا نه وه ناکات تهویه ئیجگاری به سهو، ههیه که ده لێ: پێویست به گهراندنه وه یانه تکایه راستیمان بۆ دیار بکه ن؟

وه لām: راستی پێویستت به گهراندنه وه کان ناکات و، تهویه ئیجگاری بۆ نه مه به سه که بریتیه له مانه: په شیمانبو نه وه له وهی له تو رووی داوه، بهردهوامبوون له سه ر نوێژ و، نیازو بریاری راستگو که واز له خوا په رستی نه هیئت، خوی مهزن ده فه رموویت:

﴿ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ

وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴾ (٣٨) الانفال: ٣٨.

واته: نه‌ی موحه‌مده (ﷺ) بلای: به ته‌وانه‌ی که بی باوه‌پوون،

ته‌گر کۆتایی بهینن (به‌بی پرواییه‌که‌یان)، به‌راستی (خوا) ده‌پوری
له‌هرچی له‌وهو پیش کردوویانه:

همه‌مدیسان خوای مه‌زن که ده‌سه‌لاتدارو ناشکراو دیاره
ده‌فهرموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾

التحریم: ۸.

واته: نه‌ی ته‌وانه‌ی که باوه‌رتان هی‌ناوه، بگه‌رینه‌وه بو لای خوا،
به‌گه‌رانه‌ویه‌کی نی‌جگاری.

پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) خوشه‌یوستیش ده‌فهرموویت:

(نی‌سلامبون ته‌وه‌ی پیشوو ده‌رمینیت و ده‌سرپته‌وه‌و، ته‌وبه‌ش
هرچی له‌وهو پیش کراوه ده‌یانسرپته‌وه.

ه‌وره‌ها دروود و سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت ده‌فهرموویت:

(ته‌وبه‌کار وه‌کو نه‌و که‌سه‌یه که هیچ گونا‌هی نه‌بیت).

داوا له‌خوای گه‌وره ده‌که‌م له‌نایینی خۆت پتر تی‌بگه‌یت و به‌ران‌به‌ر
به‌شتی نادرست چاو نه‌پۆشیت هم‌میشه له‌سه‌ر شتی راست و ره‌وا

دهنگت هه لږی و خۆت له گونا هه کان بپاریتیت له سهه ر خوا په رستی
و سونه تی پیغه مبهه ر موحه ممه د (ﷺ) به ر ده وام بیت کاری چاک
بکه یت و هاو کاری چاکه کاران بیت.

زانپاری بانگه واز بو خوا په رستی

پرسیار: هندیك له وانه ی که به پابه ندېروانی تاینیان داد نه یین به
شیوه یه کی هله و وشك مامه له له گه ل خه لکی دی ده کن،
هندیکیان وا پیده چن که هه موو ده میك روو گرژو ترش بن، بو
نه مانه ناموزگاریتان چییه؟

نهرکی موسلمان به رانه ر برای خوی چییه به تایبه تی نه گه ر نه و
برایه که موکور ی له جیبه جینکردنی نه رکه کانی نایندا هه بی؟

وه لام: نه وه ی که سونه تی پاککراو ناماژهی بو ده کا سونه تی
پیغه مبه ر (ﷺ) نه ودی نهرکی موسلمان نه وه یه که هه موو ده میك
چاوی له یارمه تیدانی خه لکی دی بی، هاوکارییان بکات، قسه ی
راست بکات، چاکه بکاو خیر بکات، له مامه له راستگو بیټ، په یان
پیاریزیت، ده سټاک بیټ، چاو و ده می خوی پیاریزیت، گوی له قسه ی
پاشمله نه گری، بوختان نه کا، قسه ی که سیك له لای که سیکی دی
نه گپړیته وه، له گپړانه وه ی مه سه له یه که پتویست زیادو که نه خاته
سه ر، چاوی له ناموسی خه لکی دی نه بی، خه لك به که مو سووک سه ر

نه کات، قهسه‌ی ناشیرین نه کات، جوین نه دات و سویند به هیچ شتیک نه خوات، نه ره‌وشتانه‌و به‌ده‌یان ره‌وشتی چاکی دیکه‌ش پیویسته که سی موسلمان پییه‌وه پابه‌ند بیت، په‌یوه‌ست بوون به‌م ره‌وشتانه که سی‌تییه‌کی گه‌وره‌و گران به‌تاک ده‌دات که خوی له‌خویدا جوانی یا نمونه‌ی ره‌وشت چاکی مرؤف پیشان ده‌دات و نه‌مانه‌ش به‌گشتی روو و ناوه‌رؤکی موسلمانی چاک پیشان ده‌دن و له‌همان کاتیشدا بانگه‌وازیکی ته‌واوه بۆ خوا په‌رستی خوی مه‌زنیش که هه‌میشه به‌خوی به‌خشنده‌و میهره‌بانه، به‌سۆزو به‌به‌ز دییه، شایانی سوپاس و ستایشه، پایه به‌رزو ریزدارو گه‌وره‌و به‌توانایه.

ئه‌وه‌ی پیویستیشه له‌سه‌ر شانی مرؤف ئه‌وه‌یه که به‌ دانایی و نه‌رمی و ناسانکاری بانگه‌واز بۆ خوی گه‌وره‌و بکات، چونکه خوی شکۆمه‌ند به‌ موحه‌مه‌دی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموو:

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۝ النحل: ۱۲۵ ﴾

واته: (خهلکی) بانگ بکه بو ریښای پوره ردگارت، به لیترانی و دانایی و ناموژکاری چاک و شیرین، وه له گه لیان بدوی (موجاده له بکه)، به چاکترین شیوه.

خوای مه زنیښ پیی فهرموو:

﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ
لَا نَفِضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ آل عمران:

۱۵۹

واته: به هزی به زهیی خواوه یه، بو نه وان نهرم و نیانی بووی، نه گهر تو، به دخوو و قسه رهق و، دلرهق بوویتایه، نه وه هه موو بلاوه یان ده کرد، له ده ورت، که واته لییان بسوره، و داوای لیبور دنیان بو بکه.

خوای گه وړه کاتی موسا و هاوړوونی بو فیرعه ون نارد فهرمووی:

﴿فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لِّئَلَّا نَعْلَهُ، يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾ طه: ۴۴.

واته: جا قسمی له گهل بکهن به نهرم و نیانی، به لکو پیر بکاته وه یا
بترسی (له سزای خوا).

پیغه مبهړی خۆشه ویستان (ﷺ) هوشیاری داوه که ده فهرمویت:
(خوای گه وره به نهرم و نیانی دهدات به توندو تیژی نادات).

هه روه ها پیغه مبهړمان (ﷺ) نه گهر نیژدراوړیکي بناردايه
دهیغه رموو: (ناسانی بکهن و دژواری مه کهن و مزگیننی بدن و لیتی
دوور په ریژ مهن تیوه نهرم کارن و ناسانکارن بو شه وه نه نیژدراون
دژواری بکهنه وه).

به م شیوه یه پیویسته له سر بانگه وازکار که ده بی نهرم بی،
رووخوش بی، سنگ فراوان بی، تاکو شه وکسه به دهم بانگه وازه که وه
بیټ و به وهی داوای خوا په رستی لیډه کات داوکه ی لیوه رگریټ و پیټی
قایل بیټ، پیویسته داوکار ییه که ی ته نیا بو خوای گه وره بیټ
به مه ش دلسوز ده بیټ خوای به خشنده ش بانگه وازه که ی بو ناسان
ده کات خه لکی دینه سر رپی راست و به رانه ر به مه ش له لای خوای
گه وره پاداشتی گه وره ی ده بیټ.

بەللام ئەگەر ئەمە بۆ خودى خۆى بانگەوازی کرد وەکر بلیى
 دەیهویتی سەرکەوتنیک بنوینییت یا ئەو دتا هەست دەکات ئەمە
 دوژمنیهتی و دەیهویتی تۆلەى لیبکاتەوہ لەمەش بانگەواز یا
 داواکردن یا دوعاکردن کەمورکوری تێدەکەویتی و لەوانەشە خێرو
 بەردەکت و چاکەشی کەم لیبکەوہیتەوہ نامۆزگاریم بۆ برایی
 بانگەوازکار ئەوہیە ئەم هەستە هەست پیبکەن، کە ئەوان بۆ
 بەزەییھاتنەوہ بە خەلک خەلک بانگەواز دەکەن و هەمیشە بۆ
 گەورەیی و مەزنییتی ئایینی خواى گەورەو بەسەرکەوتنیەتی.

الشیخ ابن عثیمین

بەردەوامبوون لە سەر تەوبەکاری

پرسیار: من گەنجیکەم بە موسڵمانی لەدایکبوومەو هەرگیز وازم لە نوێژەکان نەدەهێناوە بەلام قەزاو قەدەری دنیا وایکرد روو لە دەرەوێ وڵات بکەم، ئیدی ماوێهێک لەگەڵ خێزانی خۆم بووم و ئینجا بەبێ ئەوان بەتەنیا مامەوێ و ماوێ پتر لە چوار سالی تەواو وازم لە نوێژ هێنا. زۆر شتی وەکو داوین، پیسیشم کردو، بۆ ماوێ چوار سالی لەره‌مه‌زاندایا بە رۆژوو نەبووم و، لەگەڵ هاوسەری خۆم لە رۆژی رەمه‌زاندایا جووت بووینەتەو، ئەمانە هەمووی بەهۆی هاورپێیە خراپەکانەوێ تووشیان هاتم، ئیستا من بۆ پەرەردگارم تەوبەم کردووەو لەوانە لەمەو پێش کردووم پەشیمانم، لە نوێژەکانی خۆم بەردەوامم چ بەتەنیا یا لەگەڵ کۆمەڵێک بیانکەم. شیخی بەرپێز، تەکا دەکەم نامۆزگاریم بکەن، چ پێویستە لەسەر من تاكو بیکەم؟

وەلام: ئەگەر راستی واقیعه‌که تەوبەیه‌ که باست کرد، تەوبەیه‌ ئیجگاری بەسە ئەویش ئەوێ پێشوو دەسپێتەوێ و هیچ شتیکیش لە نوێژو رۆژووێکان مەگیرێوێ چونکه تەوبەیه‌ ئیجگاری پێویست بەگەراندنەوێ نوێژوو رۆژووێکان ناکات و هیچ شتیکیش بۆ کفردانەوێ

مه که چونکه وازلیهینان له نوێژ له راستی قسهی زانیان کفری
 گهروهیه نه گهرچی له ئاینیش دهرنه چووبی به لام نه گهر له ئاین
 ده رچوو و بی باوه ری خۆی نواند پیویسته زانیان به کۆمه ل بریار
 له سه ر ده رچوون و بی باوه ری بده ن و کافریش نه وه یه که ده بیته
 ئیسلام و هیچ شتی که له ئه رکه کانی پیوه ند به خوای گه وره جیبه جی
 ناکات، خوای گه وره و شکۆمه ند ده فهرموویت:

﴿ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ

وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنتُ الْأَوَّلِينَ ﴾ الانفال: ٣٨

واته: ئه ی موحه ممه د (ﷺ) بلی: به نه وانه ی که بی باوه ر بوون،
 نه گهر کۆتایی به یینن (به بی پرواییه که یان)، به راستی (خوا) ده بووری
 له هه رچی له وه و پیش کردوویانه .

پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: (به ئیسلام بوون نه وه ی پیشتر
 ده رمی نییت و ده سرپێته وه و، ته وه بش نه وه ی پیش خۆی ده رمی نییت و
 ده سرپێته وه).

نامۆزگاریت ده که یین له ته وه ی خۆت راست و راستگۆییت و، له
 خوای گه وره زۆر داوای لی بووردن بکه و زۆریش کرده وه ی نچاک بکه ،

نه گهر له سهر ته و به و چا که کاری خوت به رده وام بیت مزگینیت لیبی
ناکامی چاکی ده بیت و خوی گه ورهش هر به خوی خاوهن فرمانه و
هر به خوی دانی زانایه. خوی گه ورهش که داهینه ری گشت
زینده و ره گانه و به رانه ریشیان زور به سوزو میهره بانه، به گه وره یی
خوی ده فرمویت:

﴿ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ أَهْتَدَى ﴾ (۸۲) طه:

.۸۲

واته: وه به راستی من زور لیوورده م لهو که سه ی ته و به ی کردبی، و
با و ری هینابی و کرده و ی چاکی کرد بیت، پاشان به رده وام بو بیت
له سهر نه و ری بازه.

له خوی گه وره داواکارین رزقمان پتر بکاو له سهر راست و ره وایی
جنگیرمان بکات و به گه وره یی خوی ری خوا به رستیمان بو ناسان
بکات.

له پرسیاره که ی تو وشه یه ک هاتروه پیوسته لی هی هوشیار بیت که
ده لی (قه زاو قه ده ری دنیا وایکرد) قه زاو قه ده ر کاریگری پریارده ری نییه،
راستی نه ویه بگوتری: خوی تاک و ته نیا ویستی، یا خوی گه وره
ناره زوی لیبی و هی دیکه ی له م جوړه.

خوا نیمه و ئیوه بو تیگه یشتن له شاین سه رکه وتوو و سه رفراز بکات

تا کو بتوانن له م دنیا به پر گهنده ئیه رزگارمان بیست و به دلیکی پر له

برواو خوا به رستی و پیڕه وی سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) به روو سوور له به دهم

سه کۆی لیپرسی نه وه ناماده بین، خودای په روه ردگاریش له هه موو سات و

زه مه نیک ناگاداری به نده کانی خۆیه تی، هه موو هاواریک، داواکارییه ک،

نزیایه ک، پارانه وه یه ک هه رچه ند نزم بیست له به نده ی خۆی ده بیسیست و

له هه موو گوشتاری نیوان به نده کانیش ناگاداره.

الشیخ ابن باز

په پښتو ژبه کې د ټولنیزو کړنو په اړه د پوهانو د ویناوو مجموعه

پرسپار: من گه نجی کم به نیسلامه وه په یوه ستکارم به لام له م
ماوه یه ی دوا پیدا سه رنجم دای که برام لاوازه، به به لگه ی نه وه ی
هه ندی شته خراپه کان ده کم وه کو نویژ دوا خست و نه کردنیان و،
گویگرتن له قسه ی بی ماناو دانیشتن و کات به فیروژدانو، به دوا ویستی
خود که وتن و، بی ناگابوون له هه والی ژیانی روژانه ی موسلمانان و،
گه ران به دوا ی چیژی خودو ویستی تاك و دوور که وتن وه له نیوه ندی
بیرو بچوونه نایینییه کان و نزیک بوونه وه یه کرایه له گه ل هاورپنیانی
بروا لاوازو فراموش کردنی خواناسان، زوریش هه ولما د خودی خوم
له وه ی تی که وتووم رزگار بکم و که چی نه متوانی، نایا به پرتزان بژ
رنگای راست رابه ریم ده کن که له و به دخوه ی خودم تی که وتووه
رزگارم بی؟

وه لام: داوا له خوی گموره ده کهین، که میهره بان و دهر وون پاک و
خاوتنه، به دلکی پر له بر و او خوشه ویستی وه، لی ی ده پرتینه وه بژ
خومان و بژ توش که رنگای خواپه رستیمان نشان بدات و

جیبه جیټکردنی نهرکه کافان لهسه ر ئاسان بکات، لهسه ر خواپهرستی و
خواناسی خوټمان مکور و جیټگیریان بکات، دوو دلی نه خاته دلمانه وه،
نه گریستی نه فره تلټیکراو درز نه خاته بنه چهی نیمانانه وه، راستگوبین،
دلپاک بین، دهسټپاک بین و لهسه ر خویندنه وهی قورئان و شپکردنه وه و
تیگه یشتنی نایه ته کانی رشت و مکور بین، له قورئانیشدا خوی مه زن
ده فره مووټ:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي

الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ یونس ۵۷.

واته : نهی خه لکینه، بیگومان بوټان هاتوه، ناموزگاری (قورئان)
له لایهن پهروه ردگار تانه وه، وه شیفاو چاره یه بو نه وهی له ناو دل و
دهروونتان دایه، وه ریتنمووی و میهره بانیه، بو پرواداران.

نینجا له خوی گهوره داواکارم تا له تواناتدا بیت ژیاننامه ی
پیغه مبه ر(ﷺ) و سوننه ته که ی بخوینیته وه دووباره پیدابجیته وه و لی
ورد بیته وه، نه مهش مهش خه لی نهو ریگایه یه بو نهو که سه ی بیه وی

به خوی مه زن بگات. سییه میش نه ویه باوهری چاکه کارو نیمانداران
و هاوړپیه خواناسه کان بکهیت و لییان دوور نه که ویته ووه؛
چواره میش نه وهی تا له تواناتدا بیت له کوړی خراپه کاران دوور
بکه ویته ووه که دهر بارهی نه مانه پیغه مبه رمان دروودو سه لامی خوی
له سر بیت فرمووی:

(دانیشتن له گهل که سانی خراپه کار وه کو فووکهری نیو هه مبانهی
کووره یه، یا ده تسووتینی، یا فرمووی: جلو بهرگت ده سووتینی، یا
بوئیکي گهنیوت لی چنگ ده که وی) نینجا له هر هه نگاویکی
پیشکه وتنی خوت که تیدا خووره وشتت ده گوړیت و چاکتر ده بی
سهرزه نشتی کارو کرده ووه کانی روژانی پیشووی خوت بکه که تیدا
هه ست به شهرمه زاری ده کهیت، شه شه میش: به هر کرده ووه کی چاک،
یا خیریک، یا یارمه تیدانی برایه کی موسلمان پییه ووه له خوایی مبه و
له لای خه لکیش باسی چاکي و خیرو یارمه تیدانه کانی خوت مه که و
پتیانه ووه سهرمه ست مبه که تو کردو ووه که سیکی دی نایکات

چونکه باسکردنی نهم جوړه شتانه دهنه (ریا) و نه مهش له وانه به
کرده وه چاکه کانت به تال بکات هر وه کو خوی مه زن ده فرموویت:

﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَعْبُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ

عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾﴾ الحجرات: ١٧

واته: نو که سانه منته ده کهن به سر تودا (نهی موحه مه د-ص-
)، چونکه موسلمان بوون، توش بلی منته موسلمان بوونی خوتان
به سر مندا مه کهن، به لکو خوا منته ده کات به سر نیوه دا، چونکه
پښمونی کردوون بو باوه پهنان، نه گهر نیوه راستگون (که نیماندارن).

به لام هم موو ده میک سهیری کرده وه چاکه کانی خوت بکه وه کو
نه وهی که له هم موو کارو کرده وه یه کی چاک، یا خیر، یا جوولانه وه، یا
دیدار، یا بیستن، چاودیری خوت بیت و هرچند خوا به رستیش بکه یت
و پتر خوی مه زن بناسیت وا هست بکه هیشتا که موکوریت هیه تا
نه و کاته ی ده گه یتنه نه و راده یی به ران بهر خودای گه وړه کړنوش
دبه یه یت به دلکی ساف و بی گهر د ته و به ده که یت، نه ی خودایه له

ګونا هه کافمان بېوره، نهی خودایه به کرده وی خۆمانان له گهل مه که

هر تو به خشنده و میهره بانیت هر تو تاك و ته نیاو بی هاو دل و

هاوتایت، هر تو په روه ردگارو زاتی پایه دارو ده سه لاتداریت، هر تو

ده ردو به لای دنیای به دفرمان له سر هه لده گریټ و داخوازی و

پیوړسته کافمان جیبه جی ده کهیت، نهی خودایه هر تو هاوتاو شیوه و

هاوشانت نییه .

الشیخ ابن عثیمین

له و دانیشتنانه ی قسه ی پاشمله و بوختانی لیډه کریت خوټ

بیاریزه

پرسپار: له گونده کې ی نیمه زوړ به ی گوڅه کان کږی قسان د به ستی و تییدا پاشمله باسی یه کدی ده کهن و بوختانیش به خه لکی دی ده کهن، نایا ده کړی به شداری دانیشتنی نه وانه بکه م؟

وه لām: نه م کومه له که سانه که شهو کږی ده گرن و پاشمله باسی خه لکی ده کهن و بوختانیش به که سانی دی ده کهن نه مانه گوشتی برایانی خویان ده خوټ، نه مانه له راستیدا بی عه قلن و که وده ن.

چونکه خوی گه وړه ده فهرموویت:

﴿وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ

أَخِيهِ مِمَّا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ المجرات: ۱۲

واته: له پاشمله به خراپه باسی یه کدی ده کهن، نایا کام له ئیوه پیی خوښه، که گوشتی برا (نایینی یه که ی) بخوات، به مردوویی، بیگومان قیزتان لی دیته وهو پیتان ناخوښه.

نه وانه ی له دانیشتنه کانی خویان گوشتی خه لک ده خوټ گوناھی نیجگار گه وړه ده کهن.

نښه یې پټويسته له سهرتو نامور گاريان بکھيت نه گهر گوټر ايه لټ
 بوون و له وې ده يانکرد وازيان هينا، نه مه خير يکي گهوره ت کردوهر
 نه گهر نا پټويسته تا بکري لييان دوور بکھويته وه. خواي گهوره
 د فهرمويت:

﴿ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا
 وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا
 مَثَلْتُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴾ (١٤٠)

النساء: ١٤٠

واټه: وه بيگومان خوا نار دوويه تيه خواره وه بوټان، له قورناندا،
 هر کاتيک بيستان نايه ته کاني (به لگه کاني) خوا، برويان پينا کريت،
 و گالته يان پي ده کريت، نه وه دامه نيشن له گه لياندا، تا ده چنه نيو
 باسيکي تره وه (و باسه که ده گورن)، بيگومان نه گهر دانيشن
 له گه لياندا (و هاو به شيان بکن) نه وه نيوه ش وه کو نه وانن، به راستي
 خوا کو که ره وه، دوور ووه کان و بي باوهره کانيشه، به تيکرا له
 دوزه خدا.

نينجا به گوټره ي ياساي شهرع نه وانې له گه لټ نه م جوړه که سانه
 داده نيشن و گوي بو نه و نايه تانه شل ده کمن که کفري پي ده کمن و

گالتھو سووکایه تی پی ده کهن نه گهرچی نه مه مه سه له یه کی مه زه

همیشه لادان و ده رچونیشه له ری بازی ثابین.

نه وهی به شداری یاخیووان بکات له شتی له مانه ش که متر وه کو
 نه م یاخیووانه که نکولی له نایته کان ده کهن و گالتھو سووکایه تی بیان
 پیده کهن که نه مه خوی له خویدا کفرو لادان و ده رچونه له ری بازی
 ثابین نه مانه له گهل نه وانه ی له گهل یان داده نیشن و گوی بو قسه کان یان
 شل ده کهن وه کو یه کدی لیپرسینه وه یان له گهل دا ده کریت و له گونا هدا
 هاوبه شن.

توش پیویسته له سر له دانیشتیان جیا ببیته وهو له گهل یان
 دانه نیشیت.

خودای گه ور، سه ره تایه و، کوتاییه و، دیاره و، شاراویه و، ناگاداری
 هه موو شتی که.

الشیخ ابن عثیمین

هه‌ستکردن به په‌سه‌ند نه‌بوونی ته‌وبه

پرسیار: گه‌نجیک کرده‌وبه‌یه‌کی خرابی کرد نینجا ته‌وبه‌ی کردو به‌لام له‌ناخی دلێ خۆیدا هه‌ست ده‌کات خوا لی خۆش نابێت، به‌چی نامۆزگاری ده‌کهن؟

وه‌لام: ته‌وبه‌کردنت و هه‌ستکردن که خوا ی گه‌وره له‌ گونا‌هه‌کانی پیشووت خۆش نابێت ئەمه‌ نیشانه‌ی راست و راست‌گۆییه‌ له‌ گه‌ل خوا ی گه‌وره به‌لگه‌ی ئەوبه‌یه که هه‌ست ده‌که‌یت و ته‌واو بر‌وا ده‌که‌یت که له‌به‌رانه‌بر هه‌ر گونا‌هه‌یکه‌ی به‌نده لیپرسینه‌وه‌و سزای خۆی هه‌یه . به‌لگه‌ی ئەوه‌شه که له‌ گونا‌هه‌کانی ماوه‌ی پیشووی خۆت ده‌ترسییت، ئەم ترسه‌ش هه‌لبه‌ته ترسه‌ له‌ خوا ی گه‌وره، پتویسته له‌سه‌ر تۆ ئەم ترسه‌ له‌ دلێ خۆت ده‌ربکه‌یت، چونکه شه‌یتانی به‌د‌فه‌ر له‌و که‌سانه نزیکه که له‌ خوا ی خۆیان نزیک ده‌بنه‌وه‌و به‌بێ باکی ده‌په‌رستن و ئەم شه‌یتانه هه‌موو ده‌می‌ک له‌ده‌وری که‌سانی چاک و خواناس ده‌خولیته‌وه‌ تا‌کو هه‌ر ده‌رفه‌تیک ببینی‌ت بۆ ئەوه‌ی گومانی ب‌خاته دلێ و ده‌روونی تا‌کو بر‌واو خواپه‌رستییه‌که‌ی لا‌واز بکات به‌و ئومیده‌ی ته‌واو بپروخی‌نیت. تۆ که ته‌وبه‌ت کردووه دل‌نیا‌به ته‌وبه‌که به‌سه تا‌کو نه‌گه‌ر پ‌ش‌ش‌تر گونا‌هه‌ی گه‌وره‌شت کردبێ، ئەوه‌ش بزانه که هه‌یچ گونا‌هه‌یک له‌ هاوبه‌ش په‌یدا‌کردن له‌گه‌ل خوا ی مه‌زن گه‌وره‌تر نییه

ھاوبەش پەيداكارىش ھەر كاتى بۇ خوا تەوبەي كىرد، تەوبەكەي
 لىۋەردەگىرىت و خوى مەزن كە بە بەزەيىدار ترىنى بەزەيىدارانە لە
 گوناھەكانت خوش دەيىت، ئەۋەي پىۋىست بىۋە لەسەر تۇ،
 تەوبەبۈۋە، ئەۋىشت كىردۈۋە، دۋاي تەوبەش ھەمۈر شىتىك، بەماناي
 ھەمۈر گوناھەكانى ماۋەي پىشتەر دەسپىتەۋە، تەوبەكار لە
 گوناھەكانى پىشۋو دەشۋرىت بە واتاي ۋەكو ئەۋ كەسە كە تازە لە
 دايكەدەيىت. ئىتر پىۋىست ناكات دۋودلى بىخەيتە نىۋ مىشكى خۆتەۋە،
 كاتى دۋودلىش پىر شالۋ بۇ كەسى مۇسلمان دىنى ئەگەر كەسەكە
 تەۋاو رۆشنىر نەبىت و خۆتىندەۋەي قورئانى رەۋان نەبىت و سۈننەتى
 پىغەمبەر (ﷺ) نەزانىت لەۋانەيە بىرۋاو خوا پەرسىتەكەي درزى
 تىبەكەۋىت و ئىدى ھەر كە بىرۋاي مۇسلمان درزى تىكەۋت چۈۋە
 ژۋورەۋەي شەيتانىش بۇ نىۋ دەرۋون ئاسان دەيىت.

كەۋاتە بەبى ترس خوى گەرە بىپەرستەۋ گۈي بۇ شەيتان شىل
 نەكەيت، ئەۋەش بزانە ئەۋانەي تەوبەي ئىجگارى دەكەن كە لەگەل
 خوى گەرە راستگۇ دەبن بىردنەۋەي گەرە دەبەنەۋە چۈنكە لەسەر
 رىبازى خواپەرستى بەردەۋام بۈۋە، خوى گەرە دەفەرۋىت:

﴿وَاِنِّ لَفَعَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى﴾ ۸۲ طە:

واته: وه بهراستی من زور لیبووردهم لهو کهسهی تهوبهی کردبی، و
باوهری هینابی و کردهوهی چاکی کردبیت، پاشان بهردهوام بسوبی
لهسهر شهو ریبازه.

لیردها نایهتیکی مهزنتر بهم مانایهوه ههیه شهویش شهویه که
ههرکاتی بهنده تهوبهی کردو بهپردای تهواو بهدوای تهوبه کهدا چوو
کردهوهی چاکی کرد، خوای گهوره کردهوه خراپهکانی به چاکه
دهگۆرپتهوه، به واتای له شوین ههر کاریکی خراپ چاکهیهک شوینی
دهگریتهوه، ههروهکو خوای بهخشندهو میهرههان له سووردهتی (الفرقان)
دا دهفرموویت:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾

يُضَاعَفْ لَهُ الْكَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخَلَّدُ فِيهِ مُهَكَاتًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ

تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ

حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾﴾ الفرقان : ٦٨-٦٩-٧٠.

واته: وه که سانیکن که له گهل خوا دا ناپه رستن، هیج په رستکراویتی

دی، و نا کوژن، هیج که سی که خوا کوشتنی نه وی یاساغ (هرام
(کردوه، به هق و پهوا نه بی، وه زیناو داوین پیسی ناکهن، وه هر
که س نه و تاوانانه بکات) که باسکران)، تووشی توله کی دیت، سزای
بو چند باره ده بیته وه، له روژی قیامه تدا، و بی برانه وه به بی ریزو
رسوایی له دوزه خدا ده مینیته وه، بیجگه له که سی ته و به ی کردبی و
باوهری هینابی کارو کرده وی چاکیشی کردیت، نا نه وانه، خوا
خرابه و تاوانه کانیان ده گوریت به چاکه، وه خوا همیشه لیبورده ی به
به زهیی یه.

خوای میهره بان دهر وون پاک و خاوینه، نیازی پینشینه ی له گهل
به نده ی خو ی نییه، خوای گه وره هیته به سوزو میهره بانه، هیته
به خشنده و به به زهیی یه، به ته و به ی به نده ی خو ی قایل ده بیت و له
همو و گونا هه کانی خوش ده بیت، دلپاکی و دهر وون خاوینی خوای
مه زن نه پانتایی هیه و نه سنوور.

خوای گه وره و سوزه مه ند خرابه ی نه وانه به هو ی ته و به ی راست و
دروستیان به چاکه ده گوریته وه، هر کرده و به کی خرابیان چاکه به کی

له شوین داده نی، تۆش که باسی کرده و خراپه کانی خۆت کردووه
لییان تهو بهت کردووه و به دل و دهروونیکی پاک و خاوین دهستت به
نیش و کاری چاک کردووه، خوای گه ورهش به گه ورهیی و میهره بانی
خۆی کرده و خراپه کانی ماوهی پیشووت به چاکه ده گۆرپی، بهم
شیوهیه همه موو خراپه کان که بهنده تهو بهیان لیده کات و به راستی روو
له خواپه رستی ده کات و شهوهی چاکه یه درتغی لیناکات خواش
همه مووی بۆ به چاکه ده گۆرپیت، که شههش له گه ل بهنده ی خۆی
ده کات له چاکه و گه ورهیی خۆیه تی، سوپاس و ستایشی بۆ خوای مهزن
که خۆی دانای زانایه .

الشیخ ابن باز

تهوبه‌ی کرد ئینجا گه‌رایه‌وه سهر تاوانه‌کان

پرسیار: سزای نه‌و تهوبه‌کاره چیه که چند جارێک له‌سهر تاوانێک تهوبه ده‌کات که‌چی دووباره‌و سی‌باره ده‌گه‌رێته‌وه‌و هه‌مان تاوان ده‌کاته‌وه‌و دوا‌ی نه‌مانه‌ش خودای میهره‌بان به تهوبه‌ی ئینجگاری چاکه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کات و چیدیکه ناگه‌رێته‌وه سهر تاوانه‌کان؟ داوا له به‌رێزتان ده‌که‌ین نه‌مه‌مان تیی‌گه‌یی‌ن.

وه‌لام: نه‌م تاوان‌بار ده‌ته‌وه‌که‌ی راسته‌، تهوبه‌کانی یه‌که‌م و تهوبه‌کانی دوا‌یی هه‌موو راستن، چونکه هه‌ر جارێک که تاوانی کردووه له‌لای خوا تهوبه‌ی کردووه ئینجا دیسان تهوبه‌ی بۆ خوا کردووه‌و مه‌رجه‌کانی تهوبه‌ی ته‌واو کردووه‌و خوای گه‌وره‌ش تهوبه‌کانی لی‌وه‌رده‌گریت و پتی قایل ده‌بیت نه‌گه‌ر خودی خۆی پی نه‌گیراو گه‌رایه‌وه سهر تاوان و دیسان تهوبه‌ی کردو دیسان کرده‌وه‌ی خراپی کرده‌وه‌و دیسان تهوبه‌ی کرد، نه‌مه‌ش له‌فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌دا هاتووه که ده‌فه‌رموویت:

﴿قُلْ يٰۤاَعْبَادِی الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ ۭ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا ۚ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ ﴿٥٣﴾ الزمر:

واته: نهی موحه مده (ﷺ) بلئی: نهی بهنده کانم نهی نهوانه ی که
 خوتان زور گونا هبار کردوه، ناتومید مهن له میهره بانی و به زدی
 خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خوش ده بیئت.
 به لام گرنه نه ویه که ته ویه که راست بیئت و نه گهل خوی گه وره
 راستگو بیئت و له مه زینتی خوی گه وره ترسی له دل بیئت، بریاریک
 بدات که هه میشه گه رانه وهو پاشگه زبون وهو دوو دلی تیدا نه بیئت،
 ته و بهش ته و بهی سهر زاری نه بیئت که له نیو دلی خوی نیازی
 پاشگه زبون وهی لیته بیئت و دوو باره بگه ریتسه وه سهر هه مان
 گونا هه کان، لهم حاله تهش که ده گه ریتسه وه سهر گونا هه کان ته و بهی
 یه که می بو ده نووسریت و نه گهر دیسان گه رایسه وه سهر گونا هه کان
 دوو دمین ته و بهی بو ده نووسریت و له سهر گونا هه کانی دوی ته و بهی
 دواپی لیپرسینه وهی له گهل ده کریت.

الشیخ ابن عثیمین

تهوبه کردن و نویژه چووہکان

پرسیار: من ماوهی چەند مانگیك له نویژهکان دایراپروم و بەلام ئیستا سوپاس و ستایش بۆ خوای مەزن گهراومهتهوهو تهوبه‌ی ئیجگاریم کردووہو ههموو نویژهکان له کاتی خۆیان ده‌که‌م و ههروه‌ها من پیشتەر به‌رژوو نه‌ده‌بووم و جیگاره‌شم زۆر ده‌کیتشا ئیستاش تهوبه‌م کردووہو وازم له ههموو کاره خراپه‌کان هیناوه، ئایا گه‌راندنه‌وه‌ی نویژه‌کان که پیشتەر نه‌مکردبوون پتویسته بیانگیژمه‌وه یا نا؟

وه‌لام: پیرۆزبایی له‌و براه ده‌که‌م که خوای گه‌وره به تهوبه‌کردن چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووہو گه‌راوه‌ته‌وه سه‌ر رێبازی راست و نه‌وه‌ی خوا له‌سه‌ری پتویست کردووہو گه‌راوه‌ته‌وه سه‌ر رێبازی راست و نه‌وه‌ی خوا له‌سه‌ری پتویست کردووہو له نویژو رژوو به‌چاکه‌ی جێبه‌جێیان ده‌کات، داوا له خوای گه‌وره ده‌که‌م که له‌سه‌ر بریاری خۆی جیگیر بکات و خێرو چاکه‌ی زۆر بکات و ئیمانی بدات و بمانگاته پال کۆمه‌له‌ی چاکترین دلتیاکار موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئینجا من پیتی ده‌لیم: تهوبه‌کردنت له گونا‌هه‌کان، گونا‌هه‌کانی پیشتەر که کردووته ده‌یانسپێته‌وه، تهوبه‌کردنت له نویژنه‌کردن (له‌وانه‌ی که پیشتەر به‌سه‌رچووہ) گونا‌هه‌کانی نویژ نه‌کردنت ده‌سپێته‌وه، خوای به‌خشنده‌و

میهره بان بهم تهویه بهت له سه رجهم گونا هه کانی سه رده می پیشو
خوش ده بیت به فدرموده ی خوا که له م ثایه ته دا ده فدرمویت:

﴿ قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ

اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۵۳﴾

الزمر: ۵۳.

واته: نهی موحه محمد (ﷺ) بلی: نهی بهنده کاتم نهی نهوانه ی که
خوتان زور گونا هبار کردوه، ناتومید مهن له میهره بان ی و به زهی
خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کاتان خوش ده بیت،

خوای گه وره له وه سفی خواناساندا ده فدرمویت:

قَالَ تَعَالٰی ﴿ وَالَّذِیْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ

ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوْبِهِمْ وَمَنْ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ

یُبْصِرُوْا عَلٰی مَا فَعَلُوْا وَهُمْ یَعْلَمُوْنَ ﴿۱۳۵﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ

مِنْ رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِیْنَ فِيْهَا وَنِعَمٌ

اَجْرُ الْعَمَلِیْنَ ﴿۱۳۶﴾ آل عمران: ۱۳۵-۱۳۶

واته: وه ټهوانه ي که کاتي کرده وه يه کي ناشيرين دهکمن، يا ستم له خويان دهکمن، که يادي خويان کرده وه، ټينجا داواي ليښووردن دهکمن بؤ گوناوه کانيان، ټايا کي دښووري له گوناوه کاني، بيځگه له خوا، وه بهر دهوام نابن، له سهر ټه وه ي که کردوويانه، له کاتيکدا بزائن (گوناوه)، ټا ټهوانه، پاداشتيان ليښووردنه، له لايمن پمرو ددگار يانه وه، و چند باخاتيک (بهه شتيک)، که رووبار دکان دږون به ژيرياندا، ټه ميننه وه لهو بهه شتانه دا بهه ميشه يي، چند چاکه پاداشتي چاکه کاران.

ټيتر به گوږه ي ټه مه ټه نوږو روژووانه ي که پيشتر لي ي چوون و نه يکردوون پيوست ناکات بيانکاته وه به لام ټيستا پيوسته له سهر ي له سات و وه ختي نوږه کان ناگادارييت و روژووه کان هه مو ي بگريت و ده ست به کرده ي چاک بکات و له شتي نادروست چاو نه پوشيت و بهرانبهر قسه ي پاشملو بوختان و سوکايه تي به ټيمانداران ده مي خوي دانه خات و، ده مي به بي ناوهي ناني خوي گه وړه نه کاته وه هه موو ده ميک له خوي ميهره بان بپارښته وه وه کو ته و به کاريک به شداري کوږه ټاينيه کان بکات و له ټيمانداره چاکه کانيش نزيک بيته وه.

په شیمانی له ته و به شکاندن

پرسیار: من گه نجیکم ته مه نم (۲۱) ساله و ماوه ی چوار ساله
 ناشنایه تیم له گه له هندی گه نجی نیماندار پیدا کردو خوای گه وړه
 له سهر دهستی نه مانه ریگای رووناکي بو کردومه ووهو سوپاس و
 ستایش بو خوا که له ناسینی خودی خوای ناسانکاری بو کردم، له گه له
 نه م برایه به پرتزانه ماوه ی نزیکه ی سال و نیویک به رده وام بووم و ههر
 له م ماوه یه ش نه و دی خو و ره و شتی چاکي گه نجی موسلمان به پیره وم
 کرد، له ماوه ی نه م سال و نیوه له لایه ن خزم و کهس و کاره نزیکه کانه م
 تووشی بی ئومیدی بوومه ووه چونکه له ههر جولانه ووهو کرده ویه ک
 گالته یان پی ده کردم و له هندی شتی دیکه ش رسوا و سووکیان
 ده کردم ووه، به رگه ی هه موو نه مانه م گرت، که چی دوا ی ماوه یه ک
 به رانه به نه م شالا ووه ی خزم و کهس و کارم نه متوانی چی دی به رگه
 بگرم، وازم له م هاوړپتیانه هیناو، گه پامه ووه سهر دؤخی جاران،
 له مافه کانی خوا سل بوومه ووهو فدرامؤشکرام، دهستم به نیش و کاری
 خراب کرده ووه، له وانه یه له م په شیمان بوونه ویه و به جیهیشتنی هاوړپیه
 نیمانداره کان به لایه کی گه وړه م به سهر خو م هینا بیئت و گونا هیکی
 نیجگار گه وړه م کردبی، نیستاش من له په رووشی و په شیمانیدا ده ژیم،
 تکا له به پرتزان ده که م له ووه ی من تیی که و تووم ریگای دهر بازوونم بو

دیاری بکن، نهو کتیبانهش چیه که بۆ خویندنه‌وه‌یان ئاموژگاریم ده‌کن؟

وه‌لام: پتویسته له‌سهرت ته‌وبه بۆ خوای میهره‌بان بکه‌یت.
 راستیه‌که‌شی: په‌شیمان‌بوونه‌وه له‌وه‌ی کردووته له‌ گونا‌ه‌کان،
 وازلیه‌یتانیان، هۆشیار‌بوون لیتی، نیازو بریاری راست‌گۆ که جاریکی
 دی له‌ ترسی خوا نه‌گه‌ریتته‌وه سه‌ر نه‌م گونا‌هانه، ئاره‌زووی راست له‌و
 پاداشته‌ی که به‌ران‌به‌ر گه‌ران‌ه‌وه‌ت له‌لایه‌ن خوای ده‌سه‌لات‌داره‌وه
 وه‌رده‌گریت.

ته‌واوی ته‌وبه‌ش: نه‌گه‌ر سته‌مت له‌ که‌سی‌ک کرد‌بوو، یا شتی یا
 مافی که‌سی‌کت له‌لا‌بوو، سته‌مه‌که له‌سه‌ر که‌سه‌که هه‌ل‌ده‌گریت و شت
 یا مافی که‌سه‌که‌ش ده‌گه‌رینیتته‌وه یا مافه‌که‌ی ده‌ده‌یتته‌وه.
 خوای شکۆمه‌ند ده‌فه‌رموویت:

وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ النور: ٣١.

واته: هه‌مووتان ته‌وبه بکن و بگه‌رینه‌وه بۆ لای خوا، نه‌ی
 نیمان‌داره‌کان، تا رزگارو سه‌رکه‌وتووبن.
 هه‌میشه خوای گه‌وره که داپۆشه‌ری که‌م و کو‌ری به‌نده‌کانی
 خۆیه‌تی ده‌فه‌رموویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن
يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ التحرين : ۸.

واټه: نهی نه وانهی که باوهر دټان هیڼاوه، بگهړېنه وه بڼ لای خوا، به
گهړانه وه په کی نیجگاری، تا په روه ردگار تان له گونا هه کانتان خوښ
بیټ وه بتاغات نه نیو باختیکه وه، که دپروا به ژیر یاندا جوگه ناوی
زور. هه میسه پیغه مبه رمان (ﷺ) دده رمو یت: (نه مهی له لای
برایه کی خوی سته میك له نامووس یا هر شتیکی دی هه بوو تا زووه
کاتی به سر نه چووه با حه لالی بکات، نه گهر کرده وی چاکی هه بوو له
کرده وه چاکه که بری سته مه که وهر ددگیریت و نه گهر کرده وی چاکی
نه بوو کرده وه خراپه کانی سته ملیکراوه که ی لی بار ده کریت. (أخرجه
البخاري في صحيحه).

زور له نایهت و فرموده دی دیکه ش بهم مانایه وه هیه.
هروه ها ناموژگاریت ده که م: گرنگی به قورنانی پاکی کتیبی خوا
بدهیت و، کاری پی بکهیت و، زور بیخوینیته وه، لی وردبیته وه پتر
زهین له نایهته کان بدهیت، نه مهش شکو دارترین کتیبه و مه زترین
کتیبه و، راستگو ترین کتیبه، هر نه مهش کتیبی خوی گه وریه که
هیچ که موکوری نییه و دابه زین تراوی دانای ستایشکاره، هر نه ویش

به سوود ترين کتيبېه و له باره ي نه خوښه کاني دل و کوښه لگه کان ته واره
کاره هه روه کو خواي شکوښه مند ده فهرمووېت:

﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ

يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴾ (٩) الاسراء: ٩

واته: به راستي هم قورئانه رينمووني ده کات، يو ريبازو
به رنامه يه که راسترينه.

هه ميشه خواي مه زن ده فهرمووېت:

﴿ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي

الْصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ (٥٧) يونس: ٥٧.

واته: نه ي خه لکينه، بېگومان بو تان هاتووه، ناموژگاري (قورئان)
له لايه ن په روه ردگار تانه وه، وه شيفاو چاره يه يو نه وه ي له ناو دل و
ده روون تان دايه، وه رينمووني و ميه ربه بانيه يو برواداران.
ديسان خواي گه وره ده فهرمووېت:

﴿ كَتَبَ آتْرَافَهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَذَبَرُوا إِلَيْتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

﴾ (٢٩) ص: ٢٩

واته: (نهم قورئانه) کتيبېکي پېرؤزه نارودو ومانه ته خواره وه يو تو،
يو نه وه ي بير بکه نه وه له نايه ته کاني وه خاوه ناني بيروژيري په ندي لي
وه ربگرن.

ديسان ناموژگاريت ده كه م: كتيبہ كانی خه لكی سوننه ش به وردی

بخوینیتته وه .

له مانه :

- التوحيد للشيخ محمد بن عبد الوهاب، رحمه الله.
- العقيدة الواسطية لشيخ الاسلام ابن تيمية.
- إغاثة اللهفان للعلامة ابن القيم.
- الاربعين النووية وتتمتها للحافظ ابن رجب.
- عمدة الحديث للشيخ عبدالغني بن عبدالواحد المقدسي.
- بلوغ المرام للحافظ ابن حجر.
- صحيح البخاري، ابن العباس زين الدين الزبيدي.
- صحيح مسلم، الامام زكي الدين عبدالعظيم عبدالقويم المنذري.

پیرست

ناموژکاری بو گه بخانی نه ته وهی مرسلمان
نه حکامه کانی ته وهی
کار و کرده وه به نیاز پاکی
ته وهی ده رگای والا یه
چو نه تهی رزگار بوون له سه رینچی و گونا هه کان
دریابه یا وهی خرا په کاران مه که
حوکمی گالته کردن به قسه وه کو کوفر یا جویندانی ناشیرین
سزای نه وهی گالته به نیمانداران ده کات
سووده کانی تاقیکردنه وهی بر وادار
بر و ا بوون به خود
خوای گه وره نه وهی مه به سستی بی ریگای رزگاری پی نشان ده دات
له گه ل خوا له ته وهی ئیجگاری راستگو یه
مه ترسی بر یاردان

1	ترسان له سزای خوا
2	لا سایبکرنه وه یا خو به ئافرت چواندن
3	گو نجاوترین شیواز له بانگه وازدا
4	له نیازی خوژ له گهژ خودا راستگۆیه!
5	سزای فروشتنی شتومه کی حه رام
6	خوا به رستی به پتی توانا
7	به شه کانی کارو کرده وه چاکه کان
8	گه نغیک نوێزه کان ده کات و هه ندی کرده وه ی خراپیش ده کات
9	پێویسته نوێژنه که ر بیهو غزینیت
10	ده ست به وه خسته وه گرتن له ره مه زاندا
11	ناموژگاریم بۆ براهیه کانم
12	سزای نیازکار بۆ وازهیتان له کرده وه ی خراپ
13	ناموژگاری بۆ نه وانه ی وازبان له نوێژ هیناوه...
14	له جگاره کیشان دورر بکه وه
15	سزای نه وه ی سوننه تی پتغه مبه ر پینه و نا کات

رینگای تهوبه کردن

گه غییک ئه رکه کانی ئابینیش جیبه جی ده کات و کردهوی خراپیش
ده کات

پاسار هینانه ره بز نایه ته کانی خودا

گه غینکی تهوبه کار پرسیار ده کات

نایا تهوبه کار نوژو ره ژووه کان جیبه جی ده کات

باشی داواکردنی لیبووردن

وه سوه سدی شهیتان

تهوبه ی ئیجگاری گوناوه کان ده سپیتهوه

خویندن و زانستی شهرعی

تهوبه کردن له زینا

قسه ی دهروون بز نه نجامدانی کردهوی خراب

تهوبه و گه راندنهوی نوژو ره چووه کان

زانپاری بانگهواز بز خوابه رستی

به رده وامپوون له سهر تهوبه کاری

به رده وامی له سهر خوابه رستی

له و دانیشتنانه ی قسمه ی پاشمله و بوختانی لیده کریت خوت بپاریزه

ههستکردن به پدهسند نه بوونی تهوبه

تهوبه ی کرد ټینجا گه راپه وه سهر تاوانه کان

تهوبه کردن و نویژه چوه کان

په شیمانی له تهوبه شکاندن

نرخه 5000 دیناره

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

نرخى (5000) دیناره

2013